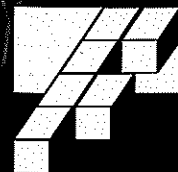

Federacja Związków i Stowarzyszeń Gmin i Powiatów RP

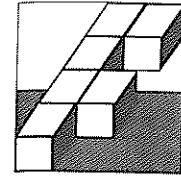

CENTRUM
PRAWA MIEJSCOWEGO

BIULETYN PRAWA MIEJSCOWEGO

NR 1 ROK 3 KRAKÓW STYCZEŃ-LUTY 1999

Federacja Związków i Stowarzyszeń Gmin i Powiatów RP

CENTRUM
PRAWA MIEJSCOWEGO

BIULETYN PRAWA MIEJSCOWEGO

NR 1 ROK 3 KRAKÓW STYCZEŃ-LUTY 1999

Centrum Prawa Miejscowego Federacja Związków i Stowarzyszeń Gmin i Powiatów RP

Biuletyn Prawa Miejscowego - kwartalnik

Rada Programowa

Kazimierz Barczyk - Przewodniczący

Kolegium redakcyjne:

Paweł Stańczyk (redaktor naczelny)

Michał Marszałek (sekretarz)

Grzegorz Kuźma, Jarosław Litwin, Piotr Łanoszka,
Tomasz Pęcherz, Tomasz Poletek, Michał Świtalski

31 004 Kraków

ul. Grodzka 28

tel/fax 012 421 93 12

Druk: KHK sc, Kraków, ul. Dunajewskiego 6/406
tel/fax 012 422 74 90

ISSN 1429 - 2254

SŁOWO WSTĘPNE

Bieżący numer Biuletynu Prawa Miejscowego ukazuje się w historycznej chwili. Działalność prawotwórczą rozpoczynają nowe podmioty samorządu terytorialnego: powiaty i województwa. Jednocześnie gminy uzyskują nowe podstawy prawne dla podejmowanych działań.

Ustrój administracji publicznej a także układ kompetencji ulegają zasadniczym zmianom.

Tym potrzebom staramy się wychodzić naprzeciw, także poprzez wydania specjalne Biuletynu.

Niniejszy numer zawiera między innymi uchwały Regionalnych Izb Obrachunkowych dotyczące absolutorium dla związków komunalnych. Z uwagi na zmiany w ustawie o samorządzie gminnym oraz reformę administracji samorządowej ich rola oraz efektywność działania zyskują nowy wymiar. Ponadto, jak i w poprzednich wydaniach Biuletynu wiele miejsca zajmują uchwały i projekty uchwał rad gmin, szczególnie w sprawach dotyczących zadań własnych podstawowych jednostek samorządu terytorialnego oraz gospodarki komunalnej. Nowe zadania, które obecnie stoją przed gminami, powiatami i województwami spowodowały, że zdecydowaliśmy się także na zamieszczenie orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego aby ukazać całość postępowania sądowo - administracyjnego przed organami nadzoru.

Informacyjnie należy zaznaczyć, że materiały publikowane w Biuletynie nie zawsze stanowią ściśle rozumiane prawo miejscowe. Jest to celowe zamierzenie redakcyjne, chodzi nam bowiem oto aby możliwie jak najszerszej ukazać działalność samorządu w sferze prawniczej.

Z tego też powodu zdecydowaliśmy się na zamieszczenie przykładów decyzji w sprawach indywidualnych.

Raz jeszcze zachęcam Państwa do zgłaszania własnych propozycji, uwag i materiałów do druku.

KAZIMIERZ BARCZYK
Przewodniczący Federacji Związków
i Stowarzyszeń Gmin i Powiatów RP

I. Regionalne Izby Obrachunkowe

Absolutorium. Wniosek Komisji Rewizyjnej Związku Komunalnego w sprawie absolutorium dla Zarządu Związku podlega obligatoryjnemu zaopiniowaniu przez Regionalną Izbę Obrachunkową (art. 73a ust. 1 ustawy o samorządzie terytorialnym). - 10

Uchwała Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie z dnia 16 kwietnia 1997 r.

/art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami) oraz art. 11 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. Nr 85 poz. 428, z późniejszymi zmianami)/.

Pożyczka długoterminowa na finansowanie wydatków nie znajdujących pokrycia w planowanych dochodach gminy może być zaciągnięta wyłącznie do wysokości określonej w budżecie gminy (art. 22 ust. 1 pkt 2 związku z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o finansowaniu gmin). - 14

Uchwała Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie z dnia 3 września 1997 r.

/art. 86 i 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami).

Wyłączna właściwość Rady Gminy do zmiany budżetu gminy (art. 47 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 roku - Prawo budżetowe). - 16

Uchwała Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie z dnia 3 września 1997 r.

/art. 86 i 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami).

Klasyfikacja dochodów i wydatków budżetowych oraz innych przychodów i rozchodów (rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 kwietnia 1991 r. (Dz.U. Nr 39, poz. 169 z późn. zm.)). - 18

Uchwała Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie z dnia 26 listopada 1997 r.

/art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami) oraz art. 11 ust. 3 i art.11 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych /Dz. U. z 1992 roku Nr 85 poz. 428 z późn. zm).

II. Rady Gmin

Przystąpienie gminy do Związku Gmin Dorzecza Kamiennej. - 20
Uchwała Nr XXIV/135/97 Rady Miejskiej w Ćmielowie z dnia 20 marca 1997 r.

/art. 18 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 i Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496, Nr 132 poz. 622 i z 1997 r. Nr 9, poz. 43/

Statut Unii Gmin Turystyczno - Uzdrowiskowych - 21

Załącznik do uchwały Związku Międzygminnego Unia Gmin Turystyczno - Uzdrowiskowych

/ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity Dz. U. Nr 13, poz. 74 z 1996 roku./.

Zmiany w budżecie miasta na 1998 r. - 30

Uchwała Nr IV/23/III/98 Rady Miasta Trzebini z dnia 21 grudnia 1998 r.

/art. 18 ust. 2 pkt 4, art. 51 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym /Dz.U. z 1996 r Nr 13, poz.74. z późniejszymi zmianami/ art. 7 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 roku - Prawo Budżetowe /Dz.U. Nr 72 z 1993 roku, poz. 344 z późniejszymi zmianami/.

Ustalenie opłat za dostawę wody i odprowadzenie ścieków. - 32

Uchwała Nr XXVI/234 /97 Rady Miejskiej w Bochni z 26 czerwca 1997 r.

/art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie terytorialnym /Dz.U. z 1996 r Nr 13, poz.74 z późn. zm./ i § 3. ust.1 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z 18 grudnia 1996 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalania opłat za wodę i wprowadzenie ścieków /Dz.U. Nr 151, poz.716 z późn. zm./

Ustalenie wysokości opłat cementarnych w Gminie Trzebini. - 33

Uchwała Nr IV/26/III/98 Rady Miasta Trzebini z dnia 21 grudnia 1998 r.

/art. 18 ust. 2 pkt. 2 ustawy o samorządzie terytorialnym z dnia 8 marca 1990 r./ /tekst jednolity Dz. U. Nr 13/96 poz. 74 z późniejszymi zmianami/ oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych /Dz. U. Nr 9, poz. 31 z późniejszymi zmianami/.

Wprowadzenie opłaty prolongacyjnej. - 35

Uchwała Nr LXVI/557/98 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 16 marca 1998 roku.

/art. 57 § 7. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa /Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083/.

- Gospodarowanie mieniem komunalnym, ustalenie wysokości minimalnych stawek czynszu dzierżawy gruntów stanowiących mienie komunalne Gminy.** - 36
 Uchwała Nr IV/33/III/98 Rady Miasta Trzebinii
 z dnia 21 grudnia 1998 r.
 /art. 18 ust. 1 pkt 9 lit. "a" ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym/ Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 tekst jednolity/ oraz art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz.U. Nr 115 poz. 741/.
- Oddanie w użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowych stanowiących własność Gminy.** - 38
 Uchwała Nr LXIV/II/514/98 Rady Miasta Trzebinii
 z dnia 31 marca 1998 r.
 /art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. "a" ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z późn. zm./ oraz art. 204 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz. U. Nr 115, poz. 741/.
- Zasady ustalania i poboru opłaty targowej na terenie miasta, a także jej wysokości.** - 39
 Uchwała Nr III/81/98 Rady Miasta Gdyni
 z dnia 30 grudnia 1998 r.
 /art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity: Dz. U. nr 13 z 1996 r., poz. 74, z późn. zm./ oraz art. 19 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. nr 9, poz. 31 z późn. zm./ Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 grudnia 1998 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych /Dz. U. Nr 146, poz. 954/
- Organy Gminy - Wybór członków Zarządu Miasta** - 42
 Uchwała Nr II/5/98 Rady Miejskiej w Rudniku nad Sanem
 z dnia 6 listopada 1998 r.
 Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 i art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm./ oraz § 26. ust. 3 Statutu Gminy/.
- Regulamin wyboru Przewodniczącego Rady Gminy i jego zastępcy.** - 43
 Uchwała Nr I/1/98 Rady Gminy w Sieprawiu
 z dnia 29 października 1998 r.
 /art. 19 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity z 1996 r. - Dz. U. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami/.
- Zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.** - 45
 Uchwała Nr IV/29/98 Rady Gminy w Sieprawiu
 z dnia 28 grudnia 1998 r.
 /art. 3 ust. 4 i art. 6 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach/ Dz. U. Nr 13, poz. 622 z późniejszymi zmianami/ oraz art. 40 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym / tekst jednolity z 1996 r. Dz. U. Nr 13 poz. 74/

- Zakaz spożywania alkoholu w miejscach publicznych na określonych obszarach Miasta** - 47
 Uchwała Rady Miasta Krakowa - projekt
 /art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity: Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74, z późn. zm./ art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi /Dz. U. Nr 35 poz. 230, z 1984 r. Nr 34 poz. 192, z 1990 r. Nr 34 poz. 198, Nr 73 poz. 431, z 1991 r. Nr 73 poz. 321, Nr 94 poz. 419, z 1993 r. Nr 40 poz. 184, z 1996 Nr 127 poz. 593 i z 1997 r. Nr 113 poz. 732 i Nr 121 poz. 770/.
- Konkurs dla Rad Dzielnic Miasta.** - 48
 Uchwała Rady Miasta Krakowa - projekt
 /art. 18 ust. 1 i 2 pkt 7 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity: Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74, z późn. zm./.
- Planowanie przestrzenne - Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.** - 51
 Uchwała Nr XLIX/314/98 Rady Gminy Gdów
 z dnia 26 marca 1998 r.
 /art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994r - o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 89, poz. 415 z późn. zm./ oraz w związku z Uchwałą Nr XX/127/95 Rady Gminy Gdów z dnia 28 grudnia 1995 r w sprawie: przystąpienia do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gdów/.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.** - 56
 Uchwała Rady Miasta Krakowa - projekt.
 /art. 18 ust. 2 ust. 2 pkt 5 lit. e ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity: Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74, z późn. zm/ oraz art. 26 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 89 poz. 415, z 1996 r. Nr 106 poz. 496, z 1997 r. Nr 111 poz. 726, Nr 133 poz. 885 i Nr 141 poz. 943/.
- Zakład budżetowy - samorządowy inspektorat oświaty.** - 73
 Uchwała Nr XIV/72/95 Rady Miejskiej w Ćmielowie
 z dnia 22 listopada 1995 r.
 /art. 9 ust. 1, art. 18 ust. 2 pkt. 9 lit. h ustawy z dnia 8 marca 1990r, o samorządzie terytorialnym /Dz. U. Nr 16, poz. 95 z późn. zm./ i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. Prawo Budżetowe / Dz. U. Nr 72 poz. 344 z 1993r. z późn. zm./.
- Upoważnienie Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej do załatwiania spraw indywidualnych z zakresu przyznawania, udzielania i odmowy przyznawania pomocy pieniężnej z Państwowego Funduszu Kombatanów.** - 74
 Uchwała XXXI/200/98 Rady Miejskiej w Ćmielowie
 z dnia 15 czerwca 1998 r.
 /art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym /t. j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622 z 1997 r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734 i Nr 123, poz. 775/.

Statut Gminnej Biblioteki Publicznej.

Uchwała Nr XXXIII/221/98 Rady Gminy w Sieprawiu
z dnia 2 kwietnia 1998 r.

- 75

/art. 11 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach /Dz.U. Nr 85 poz. 539/ oraz art. 40 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity z 1996 r. Dz. U. Nr 13 poz. 74 z 1996 r. z późn. zm./

III. Wojewodowie - rozstrzygnięcia nadzorcze.

Ustalenia opłat za dostawę wody i wprowadzanie ścieków.

- 79

Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Tarnowskiego
z dnia 7 sierpnia 1997 r.

/art. 91 ust. 1 i art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z p. zm./ i § 3. ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1996 r. w sprawie urzędzeń zaopatrzenia w wodę i urzędzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalania opłat za wodę i wprowadzanie ścieków /Dz.U. Nr 151, poz. 716/.

Zawieszenie wydawania gazet lokalnych finansowanych z budżetu gminy.

- 87

Rozstrzygnięcie Wojewody Krakowskiego
z dnia 17 lipca 1998r.

/art. 91 ust.1 i art. 51 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz.74, z późn. zm./ oraz § 79 ust. 4 Statutu Miasta Krakowa /Dz. Urz. W.K. 1996 r. Nr 18. poz.55/.

IV. Orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Ustalenie opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków - stwierdzenie nieważności uchwały Rady Miejskiej w Bochni z dnia 26.06.1997 r. XXVI/234/97

- 88

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie - Ośrodek Zamiejscowy w Krakowie z dnia 23 grudnia 1997 r. - uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego wojewody.

/art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym/ t. j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz.74, z późn. zm./ art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym /Dz. U. Nr 74, poz. 368 z późn. zm./.

Zasady i tryb przyznawania dotacji na pokrycie kosztów centralnego ogrzewania - stwierdzenie nieważności uchwały Nr/LXX/701/97 Rady Miasta Krakowa z dnia 29.01.1997 r.

- 92

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie - Ośrodek Zamiejscowy w Krakowie z dnia 24 lipca 1997 r. - oddalenie skargi.

/art.40 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie terytorialnym/ t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz.74, z późn. zm./ oraz art. 27 ust.1 ustawy z dnia 11 maja 1995 r o Naczelnym Sądzie Administracyjnym /Dz. U. Nr 74 poz. 368 ze zm./.

V. Decyzje administracyjne.

Nakaz opróżnienia budynku mieszkalnego ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i mienia (art. 68, 84, 87, ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane oraz art. 104 kpa).

- 94

Decyzja Kierownika Urzędu Rejonowego
w Myślenicach z dnia 4 października 1996 r.

Ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu (art. 39, 40 ust. 1 i 3, art. 42 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 104 kpa).

- 95

Decyzja Prezydenta Miasta Krakowa
z dnia 7 listopada 1997 r.

Wywłaszczenie na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości na cel budowy zakładu uzdatniania wody (art. 46 ust. 1 pkt 5, 50 ust. 1, 53 ust. 1, 55, 66 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości /uchylona ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami/ oraz art. 104 kpa).

- 97

Decyzja Kierownika Urzędu Rejonowego
w Myślenicach z dnia 10 grudnia 1997 r.

VI. Samorządowe Kolegia Odwoławcze.

Decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie z dnia 11 sierpnia 1998 r.

- 99

Uchylenie zaskarżonej decyzji Burmistrza Miasta i Gminy orzekającej o odmowie zwrotu nadpłaty w podatku od nieruchomości.

art. 29 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (tekst jedn. Dz. U. z 1993 r. nr 108, poz. 486 z późn. zm.) oraz art. 233 § 2. w zw. z art. 330 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. nr 137, poz.926 z późn. zm.).

I. REGIONALNE IZBY OBRACHUNKOWE

UCHWAŁA NR KI - 00571/101/97 Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie z dnia 16 kwietnia 1997 r.

w sprawie: stwierdzenia nieważności w całości uchwały Nr III/16/97 Zgromadzenia Związku Komunalnego Gmin Żabno i Lisia Góra d/s zaopatrzenia wsi w wodę z dnia 26 marca 1997 roku w sprawie udzielenia absolutorium Zarządowi Związku z tytułu wykonania budżetu.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (tekst jednolity Dz.U. z 1996 r. Nr 13 poz.74 z późn. zm) oraz art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych /Dz. U. Nr 85 poz. 428 z późn. zm/ Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie postanawia stwierdzić nieważność uchwały Nr III/16/97 Zgromadzenia Związku Komunalnego Gmin Żabno i Lisia Góra d/s zaopatrzenia wsi w wodę z dnia 26 marca 1997 roku w sprawie udzielenia absolutorium Zarządowi Związku z tytułu wykonania budżetu.

UZASADNIENIE

W dniu 3 kwietnia 1997 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie w Zespół w Tarnowie przedłożono uchwałę Nr III/16/97 Zgromadzenia Związku Komunalnego Gmin Żabno i Lisia Góra d/s zaopatrzenia wsi w wodę z dnia 26 marca 1997 roku w sprawie udzielenia absolutorium Zarządowi Związku z tytułu wykonania budżetu.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie na posiedzeniu w dniu 9 kwietnia 1997 r. badając przedmiotową uchwałę postanowiło wszcząć postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności wyżej wymienionej uchwały: Podstawą wszczęcia postępowania było podjęcie wyżej wymienionej uchwały przez Zgromadzenie Związku z naruszeniem procedury podejmowania uchwały absolutorijnej wynikającej z art.18 a ust.3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (tekst jednolity Dz.U. z 1996 roku Nr 13 poz.74 z późn. zm.), to jest bez uprzedniego zaopiniowania przez Izbę wniosku Komisji Rewizyjnej Zgromadzenia Związku w sprawie udzielenia absolutorium Zarządowi Związku.

O powyższym Izba powiadomiła Przewodniczącego Zgromadzenia związku i zwróciła się o złożenie pisemnych informacji i wyjaśnień oraz prosiła o przedłożenie następujących dokumentów:

1. - Protokół z sesji Zgromadzenia Związku odbytej w dniu 26 marca 1997 roku
2. - Listę obecności członków Zgromadzenia Związku na sesji w dniu 26 marca 1997 r.
3. - Protokół Komisji Skrutacyjnej z obliczenia głosów w głosowaniu nad udzieleniem absolutorium Zarządowi Związku w dniu 26 marca 1997 r. Izba poinformowała także, że uchwała j.w. będzie badana na posiedzeniu Kolegium Izby w dniu 16 kwietnia 1997 r. oraz, że w posiedzeniu ma prawo wziąć udział upoważniony przedstawiciel podmiotu, którego sprawa jest rozpatrywana. Przewodniczący Zgromadzenia Związku dostarczył do Izby w dniu 14 kwietnia 1997 roku zadane dokumenty wraz z wyjaśnieniem za pismem znak: Zw.L.G.Z/18/97 z dnia 14 kwietnia 1997 roku. Nie przekazano protokołu Komisji Skrutacyjnej, gdyż głosowanie nad absolutorium było jawne. W posiedzeniu Kolegium w dniu 16 kwietnia 1997 roku nie uczestniczyli przedstawiciele Związku. Kolegium Izby po zapoznaniu się z treścią wyjaśnienia Przewodniczącego Zgromadzenia Związku oraz przedłożonym protokołem z sesji Zgromadzenia w dniu 26 marca 1997 roku oraz po dogłębnym zbadaniu sprawy, postanowiło stwierdzić nieważność uchwały Nr III/16/97 Zgromadzenia Związku Komunalnego Gmin Żabno i Lisia Góra d/s zaopatrzenia wsi w wodę z dnia 26 marca 1997 roku w sprawie udzielenia absolutorium Zarządowi Związku z tytułu wykonania budżetu.

4. Kolegium Izby stwierdzając nieważność wyżej wymienionej uchwały zważyła co następuje:

5. Poddana badaniu nadzorcemu uchwała Zgromadzenia Związku została podjęta w przedmiocie "absolutorium". Związane z tą instytucją zagadnienia prawne zostały unormowane zarówno w przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (art. 18 ust. 2 pkt 4 i art. 18a ust. 3), jak i w przepisie art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 roku Prawo budżetowe (tekst jednolity Dz.U. z 1993 roku Nr 72 poz.344 z późn. zm). Natomiast zapis art. 73a ust. 1 ustawy o samorządzie terytorialnym stanowi podstawę do stosowania w wymienionych unormowań w stosunku do gospodarki finansowej związku komunalnego, a zatem także do przedmiotowej uchwały, którą udzielono absolutorium Zarządowi Związku.

6. W świetle obowiązujących przepisów "absolutorium" w przypadku związków komunalnych stanowi wyraz oceny realizacji rocznego planu (budżetu). jest ono również oceną odpowiadającego za gospodarkę finansowa Zarządu Związku Komunalnego. Zgromadzenie Związku winno zatem rokrocznie do dnia 30 kwietnia rozpatrzyć sprawozdanie z wykonania budżetu i podjąć rozstrzygnięcie w sprawie absolutorium dla zarządu. Należy podkreślić, że procedura absolutorium nie ogranicza się wyłącznie do samego głosowania nad udzieleniem lub nieudzieleniem absolutorium. Obok wynikającego z przepisów obowiązku rozpatrzenia (pochodzącego od Zarządu) sprawozdania z wykonania budżetu (art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie terytorialnym i art. 55 ust. 5 ustawy Prawo budżetowe) wśród prawnie istotnych elementów procedury absolutorijnej ustawa wyszczególnia również czynności zastrzeżone dla Komisji Rewizyjnej Zgromadzenia Związku (art. 18a ust. 3 ustawy o samorządzie terytorialnym). W świetle tego przepisu Komisja Rewizyjna z przeprowadzo-

nej kontroli wykonania budżetu winna sporządzić opinię, a następnie opracować "wniosek w sprawie absolutorium dla Zarządu ". Jest on kierowany na zgromadzenie związku i w zależności od treści tego wniosku oraz od wyniku głosowania nad nim - Zgromadzenie bądź to udziela absolutorium zarządowi, bądź odmawia udzielenia absolutorium. Poza wyżej wymienionym czynnościami procedury absolutoryjnej, które dokonują się w wewnętrznych strukturach organizacji związku komunalnego, przepis art. 18a ust. 3 w zestawieniu z art.73a ust. 1 cyt. ustawy wprowadza dodatkowe wymagania związane z wnioskiem komisji rewizyjnej. Wniosek ten podlega uprzednio zaopiniowaniu przez Regionalną Izbę Obrachunkową. Mając na uwadze znaczenie wyrazu "podlega" (z Małego Słownika Języka Polskiego - PWN str.648), stwierdzić należy, iż wola ustawodawcy było poddanie wniosku Komisji Rewizyjnej uprzedniemu zweryfikowaniu przez Izbę poprzez wydanie opinii. Działanie Izby w tym przedmiocie jest z woli ustawodawcy swoistym zabiegiem obiektywizacji (zweryfikowania poprawności oceny komisji). Ustawodawca dokonując zmiany ustawy o samorządzie terytorialnym chciał w ten sposób wzmocnić i podkreślić rolę organów kontrolnych gminy (związku). Powyższe potwierdza również wykładnia gramatyczna i systemowa art.18 a ust.3 ustawy o samorządzie terytorialnym.

Analizując dochowanie powyższych wymagań prawnych w toku czynności, w wyniku których zapadła uchwała Nr III/16/97 z dnia 26 marca 1997 roku stwierdzić należy, że w dniu głosowania nad absolutorium dla Zarządu Zgromadzenia Związku Komunalnego Gmin Żabno i Lisia Góra d/s zaopatrzenia wsi w wodę - skierowanemu na posiedzenie Zgromadzenia wnioskowi Komisji Rewizyjnej nie towarzyszyła opinia Regionalnej Izby Obrachunkowej z art.18 a ust.3 ustawy. Wniosek Komisji Rewizyjnej przekazany został do Izby w dniu 28 marca 1997 roku, a więc już po jego przegłosowaniu przez Zgromadzenie Związku. Po zapoznaniu się z treścią protokołu z posiedzenia Zgromadzenia Związku z dnia 26 marca 1997 roku, stwierdzono iż planowany porządek obrad w tym dniu został poszerzony o sprawę absolutorium dla zarządu na wniosek Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. Z przebiegu obrad wynika, iż Zgromadzenie Związku z pełną świadomością głosowało nad wnioskiem Komisji Rewizyjnej o udzielenie Zarządowi absolutorium bez opinii Izby, o czym świadczą następujący fragment z protokołu: ".../ " Przewodniczący Komisji Rewizyjnej /.../ wyjaśnił Zgromadzeniu, że wniosek w sprawie udzielenia absolutorium podlega zaopiniowaniu przez regionalną izbę obrachunkową i udzielenie absolutorium Zarządowi bez tej opinii będzie zawierało pewne niedociągnięcie " /.../. W dalszej części podjęcie uchwały w dniu 26 marca br. uzasadniano względami oszczędnościowymi (ekonomicznymi). Ponadto nadmieniano, że również sprawozdanie opisowe Zarządu z wykonania budżetu Związku za 1996 rok Izba otrzymała w dniu 28 marca br., a więc po udzieleniu absolutorium. Zarówno wniosek Komisji Rewizyjnej jak i sprawozdanie z wykonania budżetu za 1996 rok Skład Orzekający Kolegium zaopiniował negatywnie.

Konkludując stwierdzić należy, że uchwałę Nr III/16/97 Zgromadzenie Związku Komunalnego Gmin Żabno i Lisia Góra d/s zaopatrzenia wsi w wodę z dnia 26 marca

1997 roku w sprawie udzielenia absolutorium Zarządowi Związku z tytułu wykonania budżetu podjęło z naruszeniem art.18 a ust.3 ustawy o samorządzie terytorialnym jest sprzeczna z prawem i zgodnie z art.91 ust.1 ustawy o samorządzie terytorialnym w całości unieważnia. Wobec powyższego należało orzec jak na wstępie.

Pouczenie

Od niniejszej uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie przysługuje prawo wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego - Ośrodek Zamiejscowy w Katowicach w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, na zasadach określonych przepisami art.34 i art.35 ustawy z dnia 11 maja 1996 roku o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz.368).

UCHWAŁA NR KI - 00571/195/97
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Krakowie
z dnia 3 września 1997 r.

w sprawie: **stwierdzenia nieważności w całości uchwały Nr XXXIII/263/97 Rady Miejskiej Dębicy z dnia 31 lipca 1997 roku w sprawie pożyczki na budowę Magistrali Ciepłowniczej od K II do ul. Głowackiego.**

Na podstawie art. 86 i art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (tekst jednolity: Dz.U. z 1996 roku Nr 13 poz. 74 z późn. zm), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie stwierdza nieważność uchwały Nr XXXII/263/97 Rady Miejskiej w Dębicy z dnia 31 lipca 1997 roku w sprawie pożyczki na budowę Magistrali Ciepłowniczej od K II do ul. Głowackiego.

UZASADNIENIE

W dniu 5 sierpnia 1997 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie Zespół w Tarnowie wpłynęła uchwała Nr XXXII/263/97 Rady Miejskiej w Dębicy z dnia 31 lipca 1997 roku w sprawie pożyczki na budowę Magistrali Ciepłowniczej od K II do ul. Głowackiego.

Kolegium Izby badając przedmiotową uchwałę na posiedzeniu Kolegium w dniu 27 sierpnia 1997 roku, stwierdziło iż narusza w sposób istotny przepisy art. 22 ust. 1 pkt 2 związku z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o finansowaniu gmin (Dz.U. Nr 129, poz. 600 z późn. zm), ponieważ Rada Miejska zaplanowała zaciągnięcie pożyczki długoterminowej w kwocie 400.000 zł z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Tarnowie z przeznaczeniem na finansowanie zadania inwestycyjnego - "Magistrala ciepłownicza od K II do ul. Głowackiego" bez uprzedniego zaplanowania tego wydatku w budżecie Miasta Dębica na 1997 rok. W związku z powyższym postanowiono o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności w całości badanej uchwały, powiadamiając Radę Miejską i Zarząd Miasta Dębicy o terminie i możliwości udziału przedstawicieli Gminy w posiedzeniu Kolegium, na którym sprawa będzie ponownie rozpatrywana. W dniu 3 września; 1997 roku po zapoznaniu się z wyjaśnieniami złożonymi na piśmie przez Przewodniczącego Rady Miejskiej (pismo znak BBM.0903/7/97 z dnia 26 sierpnia 1997 roku oraz pismo znak BBM.0903/7/97 z dnia 2 września 1997 roku - Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie zważyło co następuje:

Zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami ustawy o finansowaniu gmin pożyczka długoterminowa na finansowanie wydatków nie znajdujących pokrycia w planowanych dochodach gminy może być zaciągnięta wyłącznie do wysokości określonej w budżecie gminy. A zatem Rada Miejska podejmując przedmiotową uchwałę nie dokonała zmian budżetu, które wskazywałyby, iż planuje dokonanie wydatku nie znajdującego pokrycia w dochodach budżetu Miasta, który będzie sfinansowany pożyczką z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w

Tarnowie. Tak więc nie został dochowany wymóg art.23 ust. 1 ustawy o finansowaniu gmin.

Kolegium przypomina również o zachowaniu szczególnej procedury podejmowania uchwał dotyczących zobowiązań finansowych określony w art. 58 ust.2 ustawy samorządowej (w podstawie prawnej badanej uchwały powołano jedynie art. 58 ust. 1 ustawy o samorządzie terytorialnym).

Mając na uwadze wagę stwierdzonych naruszeń prawa orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Na rozstrzygnięcie niniejsze przysługuje skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego Ośrodek Zamiejskowy w Krakowie, po uprzednim wezwaniu w trybie art. 34 ust. 3 ustawy o NSA organu nadzoru do zmiany stanowiska wyrażonego rozstrzygnięciem nadzorczym. Skarga może być wniesiona dopiero po upływie 30 dni od dnia otrzymania wezwania przez organ nadzoru, Przedmiotową skargę należy wnieść w ciągu następujących 30 dni.

UCHWAŁA NR KI - 00571/194/97
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Krakowie
z dnia 3 września 1997 r.

w sprawie: **stwierdzenia nieważności uchwały Nr 15/97 Zarządu Gminy Moszczenica z dnia 18 sierpnia 1997 roku w sprawie zmian w budżecie Gminy i układzie wykonawczym budżetu Gminy Moszczenica na 1997 rok.**

Na podstawie art. 86 i art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16 poz. 95 z późn. zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie stwierdza nieważność uchwały Nr 15/97 Zarządu Gminy Moszczenica z dnia 18 sierpnia 1997 roku w sprawie zmian w budżecie Gminy i układzie wykonawczym budżetu Gminy Moszczenica na 1997 rok w części obejmującej zmniejszenie budżetu w obrębie działu 86 - Opieka społeczna o kwotę 2.000 zł.

UZASADNIENIE

W dniu 25 sierpnia 1997 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie Zespołu w Nowym Sączu wpłynęła uchwała Nr 15/97 Zarządu Gminy Moszczenica z dnia 18 sierpnia 1997 roku w sprawie zmian w budżecie Gminy i układzie wykonawczym budżetu Gminy Moszczenica na 1997 rok. Przedmiotowa uchwała Zarząd Gminy Moszczenica dokonał zwiększenia budżetu w związku ze zwiększeniem dotacji celowej na realizację zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, dokonał zgodnie z udzielonym przez Radę Gminy upoważnieniem przeniesienia środków z rezerwy budżetowej oraz dokonał zmian w układzie wykonawczym budżetu zgodnie z przepisami prawa w tym zakresie. Ponadto jak wynika z załącznika Nr 2 do badanej uchwały. Zarząd Gminy Moszczenica zmniejszył również dochody budżetu planowane w dziale 86 - Opieka Społeczna i rozdziale 8612 - usługi opiekuńcze par.42 - wpływy z usług oraz zmniejszył planowane wydatki budżetowe w tym samym dziale klasyfikacji budżetowej i rozdziale 8615 - Terenowe Ośrodki Pomocy Społecznej §§ 11,37,41 o kwotę 2.000 zł. Zarząd Gminy nie posiadał kompetencji do dokonania wyżej opisanej zmiany, gdyż należy ona do wyłącznej właściwości Rady Gminy. Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 roku - Prawo budżetowe (Dz.U. z 1993 roku Nr 72 poz.344 z późn. zm.) Zarząd Gminy może dokonywać określonych przez Radę Gminy zmian w budżecie a nie jak to uczyniono zmian budżetu poprzez zmniejszenie dochodów i wydatków budżetu w zakresie zadań własnych.

Wobec powyższego po zawiadomieniu Gminy o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Nr 15/97 Zarządu Gminy Moszczenica z dnia 18 sierpnia 1997 roku w części obejmującej istotne naruszenie prawa i po zapoznaniu się z wyjaśnieniami Zarządu Gminy przedłożonymi pismem Nr 5/97 z dnia 29 sierpnia 1997 roku Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie orzekło jak w sentencji uchwały.

Pouczenie

Na rozstrzygnięcie niniejsze przysługuje skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego

- Ośrodek Zamiejscowy w Krakowie, po uprzednim wezwaniu w trybie art.34 ust.3 ustawy o NSA organu nadzoru do zmiany stanowiska wyrażonego rozstrzygnięciem nadzorczym Skarga może być wniesiona dopiero po upływie 30 dni od dnia otrzymania wezwania przez organ nadzoru. Przedmiotowa skargę należy wnieść w ciągu następných 30 dni.

UCHWAŁA NR KI - 00571/269/97
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie
z dnia 26 listopada 1997 r.

w sprawie: **stwierdzenia nieistotnego naruszenia prawa w uchwale Nr 224/XXXIX/97 Rady Gminy w Łososinie Dolnej z dnia 6 listopada 1997 roku w sprawie zmian w budżecie gminy na rok 1997.**

Na podstawie art.11 ust. 3 i art.11 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych /Dz. U. z 1992 roku Nr 85 poz. 428 z późn. zm/ w związku z art.91 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (Dz.U. z 1996 roku Nr 13, poz. 74 z późn. zm), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie stwierdza nieistotne naruszenie prawa przez uchwałę Rady Gminy w Łososinie Dolnej Nr 224/XXXIX/97 z dnia 6 listopada 1997 roku w sprawie zmian w budżecie gminy na rok 1997 polegające na nieprawidłowym zaplanowaniu środków związanych z usuwaniem skutków powodzi, na które gmina otrzymała środki zaplanowane w dochodach w dziale 70, rozdział 7080 w kwocie 9.300 zł, oraz dziale 74, rozdział 7480 w kwocie 3500 zł i wskazuje sposób usunięcia uchybień polegający na przeniesieniu nieprawidłowo zaplanowanych wydatków do właściwych działów w których należy je zaplanować w rozdziałach pn. "Akcja przeciwpowodziowa i usuwanie skutków powodzi".

UZASADNIENIE

Uchwała Nr 224/XXXIX/97 Rady Gminy w Łososinie Dolnej z dnia 6 listopada 1997 roku w sprawie zmian w budżecie gminy na rok 1997 wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie - Zespołu w Nowym Sączu w dniu 14 listopada 1997 roku.

Badając tę uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej zwróciło uwagę, iż w dochodach budżetu zaplanowano w dziale 70 Gospodarka komunalna, rozdział 7080 Akcja przeciwpowodziowa i usuwanie skutków powodzi "środki od BS i parafii" w kwocie 9.300 zł oraz w dziale 74 Gospodarka mieszkaniowa i niematerialne usługi komunalne, rozdział 7480 Akcja przeciwpowodziowa i usuwanie skutków powodzi środki w kwocie 3.500 zł. Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 18 kwietnia 1991 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych oraz innych przychodów i rozchodów (Dz.U. Nr 39, poz.169 z późn. zm.) środki te należało przeznaczyć na usuwanie skutków powodzi i zaplanować je w analogicznych działach i rozdziałach jak w dochodach budżetu. Dokonując zmian wydatków przedmiotową uchwałą nie zaplanowano jednak wydatków w wymienionych wyżej działach w rozdziałach pod nazwą "Akcja przeciwpowodziowa i usuwanie skutków powodzi" oznaczonych w ten sposób, że pierwsze cyfry numeru rozdziału stanowi symbol działu, kolejne zaś cyfry oznacza się symbolem "80".

Z tych przyczyn mając na względzie ustalenia poczynione w trakcie postępowania nadzorczego postanowiono uznać, że przedmiotowa uchwała nie narusza pra-

wa w istotny sposób uzasadniający stwierdzenie jej nieważności, co usprawiedliwia ograniczenie się do wskazania sposobu usunięcia popełnionych uchybień.

Pouczenie

Na rozstrzygnięcie niniejsze przysługuje skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego

- Ośrodek Zamiejscowy w Krakowie, po uprzednim wezwaniu w trybie art. 34 ust. 3 ustawy o NSA organu nadzoru do zmiany stanowiska wyrażonego rozstrzygnięciem nadzorczym. Skarga może być wniesiona dopiero po upływie 30 dni od dnia otrzymania wezwania przez organ nadzoru. Przedmiotowa skargę należy wnieść w ciągu następujących 30 dni.

**Uchwała Nr XXIV/135/97
Rady Miejskiej w Ćmielowie
z dnia 20 marca 1997 r.**

w sprawie: **przystąpienia Gminy Ćmielów do Związku Gmin Dorzecza Kamiennej.**

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 i Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496, Nr 132 poz. 622 i z 1997 r. Nr 9, poz. 43/ Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1.

Gmina Ćmielów wyraża wolę przystąpienia do Związku Gmin Dorzecza Kamiennej, którego celem jest wspólna z gminami położonymi w Dorzeczu Kamiennej realizacja programu ekorozwoju Dorzecza.

§ 2.

Przystąpienie Gminy Ćmielów do Związku Gmin Dorzecza Kamiennej nastąpi na podstawie odrębnej uchwały Rady Miejskiej.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta i Gminy.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**STATUT
Unii Gmin Turystyczno-Uzdrowiskowych**

Cześć I

Postanowienia ogólne

§ 1.

Statutem niniejszym rządzi się związek międzygminny zorganizowany pod nazwą Unia Gmin Turystyczno-Uzdrowiskowych zwany dalej Unia.

§ 2.

Członkami Unii są gminy: Krynica, Piwniczna, Uście Gorlickie - zwane dalej "Gminami".

§ 3.

Unia Działa na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym -tekst jednolity Dz. U. Nr 13, poz. 74 z 1996 roku - oraz niniejszego statutu.

§ 4.

Unia posiada osobowość prawną.

§ 5.

1. Siedzibą Unii jest miasto Krynica.
2. Unia posiadać będzie przedstawicielstwa w siedzibach gmin będących członkami Unii.

§ 6.

Unia została utworzona na czas nieoznaczony.

§ 7.

Członkowie uczestniczą w kosztach funkcjonowania Unii wnosząc składkę ustalana corocznie przez zgromadzenie proporcjonalnie do liczby mieszkańców.

§ 8.

Majątek wniesiony do Unii przez gminy oraz nabyty od innych osób stanowi majątek Unii.

Cześć II

Cele i zadania Unii

§ 9.

1. Celem Unii jest wspólne wykonywanie zadań publicznych przekraczających możliwości Gmin, a w szczególności:

1/ prowadzenie wspólnej działalności na rzecz rozwoju turystyki, rekreacji, sportu i wypoczynku, lecznictwa uzdrowiskowego oraz ochrony walorów przyrodniczo-środowiskowych,

2/ prowadzenie bezpośredniej działalności gospodarczej poprzez organizowanie różnych form wypoczynku, a w szczególności usług hotelarskich, wsi letniskowych, pól namiotowych, wycieczek i rajdów pieszych,

3/ prowadzenie działalności reklamowej, promocyjnej i marketingowej,

4/ budowanie i bezpośrednie inwestowanie w obiekty turystyczne, sportowe

i rekreacyjne a także w infrastrukturę związaną z funkcjonowaniem tych obiektów, realizacja inwestycji wspólnych,

5/ reprezentowanie interesów Gmin w ramach objętych przedmiotem działania Unii,

6/ współpraca i współdziałanie z innymi gminami.

2. Członkowie Unii w ramach swoich możliwości przekażą na własność Unii działki budowlane o powierzchni około 5.000 m², które następnie Unia zaproponuje inwestorom pod budowę hoteli, moteli, schronisk młodzieżowych.

Część III.

Organy Unii

§ 10.

Organami Unii są:

1. Zgromadzenie Unii, które jest organem stanowiącym i kontrolnym Unii, zwane dalej "Zgromadzeniem",

2. Zarząd Unii, który jest organem wykonawczym Unii, zwany dalej "Zarządem" § 11.

1. W skład Zgromadzenia Unii wchodzi przedstawiciele gmin:

a) burmistrzowie (wójtowie) chyba że Rada zainteresowanej Gminy wyrazi zgodę na reprezentowanie Gminy przez innego członka organu Gminy,

b) po 2 przedstawiciele wyznaczonych przez Rady zainteresowanych Gmin, (w tym, Przewodniczący Rady lub jego Zastępca).

2. Każdej z gmin przysługują po 3 głosy w Zgromadzeniu.

3. Rada Gminy może odwołać swojego przedstawiciela w Zgromadzeniu i wybrać innego Przedstawiciela.

§ 12.

Do właściwości Zgromadzenia należy:

1/ uchwalanie regulaminów: Zgromadzenia, Zarządu, Komisji Rewizyjnej,

2/ wybór i odwoływanie Zarządu oraz Komisji Rewizyjnej,

3/ tworzenie przekształcanie i likwidacja zakładów i innych placówek turystycznych, sportowych i rekreacyjnych,

4/ zbywanie i obciążanie majątku Unii,

5/ uchwalanie budżetu Unii oraz wysokości składki rocznej (jako iloczyn stawki ustalonej przez Zgromadzenie i ilości stałych mieszkańców),

6/ stanowienie o korzystaniu z funduszy Unii oraz o podziale zysków powstałych z działalności Unii, 7. określanie wysokości sumy, do której Zarząd Unii może samodzielnie zaciągać zobowiązania, 8. przyjmowanie sprawozdań z działalności Zarządu,

9/ ustalanie struktury organizacyjnej w tym ilości osób etatowo zatrudnionych w administracji Unii,

10/ zatrudnianie Przewodniczącego Zarządu Unii,

11/ ustalanie wynagrodzeń członków Zarządu,

12/ udzielanie Zarządowi absolutorium,

13/ powoływanie i odwoływanie głównego księgowego,

14/ podejmowanie decyzji w sprawach inwestycji prowadzonych przez Unie,

15/ ustalenie herbu Unii.

§ 13.

1. Zgromadzenie wybiera ze swego grona Przewodniczącego Zgromadzenia i jego zastępcę.

2. Przewodniczący Zgromadzenia jest wybierany na 1/3 kadencji tak, by Przewodniczącymi Zgromadzenia byli kolejno przedstawiciele poszczególnych gmin.

§ 14.

Przewodniczący Zgromadzenia w imieniu Zgromadzenia zawiera umowy o prace z członkami Zarządu i innymi pracownikami Unii na podstawie uchwały Zgromadzenia.

§ 15.

Zgromadzenie może do poszczególnych spraw powoływać Komisje.

§ 16.

1. Posiedzenie Zgromadzenia zwołuje przewodniczący. Zwyczajne posiedzenia Zgromadzenia powinny być zwoływane co najmniej 2 razy w roku.

2. Posiedzenie nadzwyczajne może być zwołane na wniosek Zarządu lub co najmniej 1/4 członków.

3. O zwołaniu posiedzenia członkowie powinni być powiadomieni pisemnie co najmniej na 7 dni przed rozpoczęciem obrad, jednocześnie powinni otrzymać porządek obrad oraz niezbędne dokumenty i materiały.

§ 17.

Posiedzenia Zgromadzenia są protokołowane. Protokół winien być odczytany i przyjęty przez Zgromadzenie na następnym posiedzeniu.

§ 18.

Pierwsza sesja Zgromadzenia otwiera i prowadzi najstarszy wiekiem przedstawiciel gminy (Senior).

§ 19.

Przedstawiciele gmin, o których mowa w § 2. obowiązani są brać udział w pracach Zgromadzenia.

§ 20.

Obrady Zgromadzenia są jawne, jednak uchwałą Zgromadzenia można wyłączyć jawność obrad. Obrady Zgromadzenia prowadzone są z wyłączeniem jawności także wówczas, gdy przewidują to przepisy szczególne.

§ 21.

Uchwały Zgromadzenia są podejmowane bezwzględną większością głosów statutowej liczby członków Zgromadzenia.

§ 22.

Przedstawiciele Gmin uczestniczą w Zgromadzeniu osobiście.

§ 23.

Szczegółowe zasady obradowania na Zgromadzeniu określa regulamin.

§ 24.

Zarząd Unii stanowią:

- Przewodniczący Zarządu,
- członkowie Zarządu w liczbie 3 (po jednym przedstawicielu z każdej Gminy) spośród których Zgromadzenie wybiera Zastępcę Przewodniczącego Zarządu.

§ 25.

1. Członkowie Zarządu są wybierani na okres kadencji rad gmin przez Zgromadzenie bezwzględną większością głosów. Przy wyborze poszczególnych członków Zarządu głosuje się na każdego członka osobno.

2. Członkowie Zarządu powołani spoza Zgromadzenia nie mogą stanowić więcej niż 1/3 składu Zarządu.

§ 26.

Na zasadach ustalonych przez Zgromadzenie członkom Zarządu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych, jeśli nie są zatrudnieni w administracji Unii.

§ 27.

Do zakresu działania Zarządu należą wszystkie sprawy Unii nie zastrzeżone ustawą i statutem na rzecz innych organów Unii.

W szczególności do zakresu działania Zarządu należy:

- 1/ zarządzanie majątkiem Unii, w oparciu o zasady niniejszego statutu i przepisy ustanowione przez Zgromadzenie,
- 2/ nadzór nad działalnością zakładów i urzędzeń Unii,
- 3/ sporządzanie projektów budżetu Unii, przedstawienie Zgromadzeniu rocznych bilansów Unii,
- 4/ wykonywanie budżetu
- 5/ składanie Zgromadzeniu sprawozdań z działalności i stanu majątkowego Unii,
- 6/ przygotowywanie projektów uchwał Zgromadzenia i określenie sposobu ich wykonania,
- 7/ wykonywanie uchwał Zgromadzenia,
- 8/ zatrudnianie i zwalnianie kierowników jednostek organizacyjnych Unii.

§ 28.

Przewodniczący Zarządu:

- 1/ organizuje prace Zarządu,
- 2/ uczestniczy w posiedzeniach Zgromadzenia,
- 3/ prowadzi korespondencje i podpisuje pisma, dokumenty i ogłoszenia Unii,
- 4/ jest zwierzchnikiem wszystkich pracowników Unii,
- 5/ podejmuje czynności należące do właściwości Zarządu w sprawach nie cierpiących zwłoki. Czynności te wymagają zatwierdzenia na najbliższym posiedzeniu Zarządu.
- 6/ zawiera umowę o prace z pracownikami zatrudnionymi w administracji Unii

§ 29.

Do ważności dokumentu, mocą którego Unia zaciąga zobowiązania wobec

osób trzecich, potrzeba obok podpisu Przewodniczącego także podpis 1 członka Zarządu oraz kontrasygnaty Głównego Księgowego Unii lub osoby upoważnionej przez niego.

§ 30.

W sprawach nie uregulowanych w statucie, do Przewodniczącego Zarządu stosuje się odpowiednie przepisy ustawy dotyczące wójtów i burmistrzów.

§ 31.

1. Komisja Rewizyjna jest organem kolegialnym i składa się z 3 członków (po jednym przedstawicielu z każdej Gminy), których wybiera i odwołuje Zgromadzenie na okres kadencji Rad Gmin.

2. W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Zarządu oraz pracownicy Unii.

3. Do Komisji Rewizyjnej wchodzi wyłącznie członkowie Zgromadzenia. Przewodniczącym Komisji jest osoba wybrana spośród członków Zgromadzenia.

4. Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają zwykłą większością głosów. Do ważności uchwał niezbędny jest udział w głosowaniu co najmniej połowy członków Komisji Rewizyjnej.

§ 32.

1. Komisja Rewizyjna bada zgodność działania Zarządu z uchwałami Zgromadzenia Unii, roczne sprawozdanie z działalności Unii, bilans Unii i zamknięcie rachunków Unii złożone w Zgromadzeniu.

2. Komisja Rewizyjna uprawniona jest do doraźnych rewizji kasy Unii oraz kontroli wszelkich jej zakładów, placówek, przedsiębiorstw i urzędzeń. Sposób dokonywania kontroli określa osobny regulamin uchwalony przez Zgromadzenie.

3. Komisja Rewizyjna składa Zgromadzeniu sprawozdanie ze swojej działalności i przesyła jego odpis Zarządowi.

Część IV

Majątek i gospodarka Unii

§ 33.

1. Majątek Unii jest odrębny od majątku członków Unii i ma być odrębnie zarządzany.

2. Księgowość Unii winna być prowadzona odrębnie od księgowości członków Unii.

§ 34.

Dochody z majątku Unii powinny być użyte wyłącznie na prowadzenie działalności i utrzymanie Unii. O przeznaczeniu nadwyżki dochodów nad wydatkami decyduje Zgromadzenie.

§ 35.

1. Dochodami Unii są:

- 1/ dochody z majątku, zakładów i urzędzeń Unii,

- 2/ składki członkowskie,
- 3/ dotacje, darowizny, zapisy, spadki,
- 4/ wpływy jednorazowe uzyskane ze sprzedaży części majątku,
- 5/ wpływy uzyskane z prowadzenia działalności gospodarczej.

2. Ustala się termin opłacania składek w odstępach miesięcznych, do 15 dnia każdego po sobie następującego miesiąca.

§ 36.

1. Jeżeli dochody Unii oraz świadczenia członków nie wystarczają na pokrycie *wydatków, niedobór rozkłada się na członków Unii proporcjonalnie do opłacanych składek.

2. Podział zysków będzie się odbywał proporcjonalnie do nakładu finansowego i do udziału członków.

§ 37.

Zarząd Unii uchwała roczny projekt budżetu obejmujący wszystkie dochody i wydatki spodziewane w danym roku. Budżet winien być rozpatrzone i uchwalony przez Zgromadzenie przed rozpoczęciem roku obrachunkowego.

§ 38.

Najpóźniej w ciągu 4 miesięcy po upływie roku obrachunkowego, Zarząd powinien złożyć Zgromadzeniu sprawozdanie z wykonania budżetu oraz informacje o wszelkich innych dochodach i wydatkach Unii.

§ 39.

1. Majątek Unii - wraz z całą infrastrukturą, obiektami i urządzeniami - służy zaspokajaniu potrzeb mieszkańców gmin - członków Unii. Szczególnym zadaniem Unii jest utrzymanie swego majątku w należytych stanie, podnoszenie poziomu technicznego urządzeń i obiektów oraz prowadzenie działalności w granicach uzasadnionych kosztów i nakładów.

2. Każdej z gmin - członków Unii zapewnia obsługę potrzeb jej mieszkańców na zasadach równych z prawami innych gmin z tytułu członkostwa w Unii. Każda z tych gmin jest uprawniona do korzystania z obiektów i urządzeń Unii.

3. Korzystanie z obiektów i urządzeń nie może naruszać praw osób trzecich

§ 40.

1. Jeżeli korzystanie z obiektów i urządzeń Unii uzależnione jest od ponoszenia kosztów lub pokrycia nakładów na ich remonty, odbudowę, rozbudowę a obiekty i urządzenia służą więcej niż jednej gminie, korzystanie z nich uzależnione jest od stopnia pokrycia kosztów i nakładów przez tę gminę - członka Unii, która korzysta z tych obiektów i urządzeń.

2. Stopień partycypacji w kosztach i nakładach jest proporcjonalny do stopnia korzystania przez daną gminę z obiektu lub urządzenia Unii. Stopnie te określają organy zainteresowanych gmin. Przypadki sporne rozstrzyga Zgromadzenie Unii.

§ 41.

Unia prowadzi gospodarkę finansową w oparciu o budżet uchwalony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa budżetowego i wydanymi do niego aktami wykonawczymi.

§ 42.

Za zobowiązania wobec osób trzecich Unia odpowiada całym majątkiem, a byli członkowie Unii odpowiadają na wszystkie zobowiązania Unii, powstałe do chwili ich wystąpienia z Unii, proporcjonalnie do wysokości płaconych składek.

§ 43.

Sprawy zarządu majątkiem, działalności zakładów, placówek i przedsiębiorstw Unii, jej gospodarki finansowej, jak też sprawy zbywania i nabywania nieruchomości oraz zaciągania pożyczek i lokowania kapitałów regulują odrębne przepisy.

§ 44.

Unia nie może prowadzić działalności gospodarczej wykraczającej poza zadania o charakterze użyteczności publicznej.

Część V

Zmiany w składzie i rozwiązanie Unii

§ 45.

Zmiany statutu wynikające ze zmiany liczby członków związku dokonuje się w trybie przewidzianym dla jego ustanowienia.

§ 46.

1. Zgromadzenie decyduje o przyjęciu innych gmin do Unii.

2. Decyzje o przystąpieniu do Unii i przyjęciu jej statutu podejmuje rada zainteresowanej gminy.

§ 47.

1. Z wnioskiem o przystąpienie do Unii występuje rada zainteresowanej gminy.

2. Do wniosku załącza się uchwałę rady zainteresowanej rady zawierającą deklaracje tej rady w sprawie przystąpienia do Unii i przyjęciu jej statutu oraz zgodę Rady na przekazanie Unii swoich zadań i kompetencji oraz przypadającego udziału (składki).

§ 48.

1. Zmiana granic gminy nie powoduje utraty członkostwa Unii.

2. Gmina ma obowiązek zawiadomić Unię o zmianie granicy.

3. Rada Gminy może wystąpić o zmianę zakresu mienia wniesionego do Unii, jeżeli zmiana granicy wpłynęła na zmniejszenie świadczeń Unii na rzecz gminy lub zainteresowania Gminy działalnością Unii.

§ 49.

Członkostwo w Unii ustaje w razie:

1 / wystąpienia członka z Unii,

2/ likwidacji jednostki podziału terytorialnego, pociągającej za sobą zniesienie gminy.

§ 50.

Członek Unii może wypowiedzieć członkostwo z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia na podstawie uchwały zainteresowanej Rady Gminy.

§ 51.

W pokryciu strat byłby członek uczestniczy za ten rok, w którym ustało członkostwo.

§ 52.

Rozwiązanie Unii następuje w wyniku zgodnych uchwał wszystkich członków związku, na wniosek Zgromadzenia.

§ 53.

W wypadku rozwiązania Unii, jej majątek, po zaspokojeniu wszelkich zobowiązań i roszczeń wierzycieli, przechodzi na rzecz dotychczasowych członków Unii odpowiednio do wysokości płaconych składek.

Pierwszeństwo do przejęcia urządzeń Unii i zakładów Unii mają te gminy, na obszarze których owe urządzenia i zakłady się znajdują.

§ 54.

Rozwiązanie Unii odbywa się pod nadzorem komisarza wyznaczonego przez Zgromadzenia Unii.

§ 55.

Do rozwiązania Unii stosuje się odpowiednio przepisy o likwidacji przedsiębiorstw.

§ 56.

Likwidatorów Unii mianuje Zgromadzenie. Do obowiązków likwidatorów należy przeprowadzenie kontroli dokumentacji Unii i opracowanie planu likwidacji.

§ 57.

Plan likwidacji zatwierdza Zgromadzenie po wysłuchaniu opinii Komisji Rewizyjnej.

§ 58.

Zatwierdzony plan likwidacji Unii wywiesza się w siedzibie Unii i przesyła do wiadomości Regionalnej Izbie Obrachunkowej i Sejmikowi Samorządowemu.

§ 59.

Po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia planu likwidacji Unii - członkowie Unii przejmują przypadające im części majątku, chyba że zgłoszono wobec planu zastrzeżenia uzasadniające jego zmianę.

§ 60.

Nie odebrane kwoty pieniężne przeznaczone na zaspokojenie roszczeń osób trzecich składa się do depozytu sądowego.

Część VI

Nadzór nad Unią

§ 61.

Organy zakres i sposób nadzoru określa ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 13, poz. 74 z 1996 roku).

§ 62.

1. Decyzja organu nadzorczego może być zaskarżona do Naczelnego Sądu Administracyjnego z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

2. Skargę do Naczelnego Sądu Administracyjnego składa organ Unii, którego uchwałę, decyzję lub postanowienie uchylił lub zmienił organ nadzorczy.

Część VII

Postanowienia końcowe

§ 63.

Zmiana niniejszego statutu następuje w trybie przyjętym dla uchwalenia (i zatwierdzenia) statutu.

§ 64.

Statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uchwała IV/23/III/98
Rady Miasta Trzebini
z dnia 21 grudnia 1998 r.

w sprawie: **zmian w budżecie gminy na rok 1998**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4, art. 51 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 13 poz.74 z 1996r. z późniejszymi zmianami) art. 7 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 roku - Prawo Budżetowe (Dz. U. Nr 72 z 1993 roku poz. 344 z późniejszymi zmianami), na wniosek Zarządu Miasta Trzebini

Rada Miasta Trzebini uchwała co następuje :

§ 1.

Zmniejszyć wydatki budżetu gminy na 1998 rok o kwotę 200 000,00 zł w następujących działach :

dział 70 - Gospodarka komunalna - 48 000,00 zł rozdział 7221- Oczyszczanie miast i gmin § 36 - usługi materialne - 48 000,00 zł

dział 74 - Gospodarka mieszkaniowa oraz niematerialne usługi komunalne - 65 000,00 zł

rozdział 7552 - Gospodarka gruntami i nieruchomościami § 36 - usługi materialne - 65 000,00 zł

dział 91 - Administracja państwowa i samorządowa - 87 000,00 zł, rozdział 9146 - Urzędy gmin (miast)

§ 41- składki na ubezpieczenia społeczne - 35 000,00 zł § 42 - składki na Fundusz Pracy - 5 000,00 zł

rozdział 9195 - Pozostała działalność § 31- materiały i wyposażenie - 3 000,00 zł § 36 - usługi materialne - 27 000,00 zł § 37 - usługi niematerialne -17 000,00 zł

Zmniejszenia po stronie wydatków dokonuje się w ramach powstałych oszczędności: w związku z prowadzona akcja zima 97/98 - 48 000,00 zł, w gospodarce gruntami o kwotę 65 000,00 zł - nie dokonano wykupu gruntów na rzecz gminy z powodu braku regulacji prawnych tychże gruntów. Zmniejszenie w administracji samorządowej o kwotę 87 000,00 zł z tytułu oszczędności na składce ZUS i funduszu pracy - 40 000,00 zł oraz promocji gminy i współpracy z zagranicą kwotę 47 000,00 zł z uwagi na wycofanie się współpracy gminy niemieckiej i oszczędności na materiałach promocyjnych.

§ 2.

Zwiększyć wydatki budżetu gminy na 1998 rok o kwotę 200 000,00 zł w dziale:

dział 74 - Gospodarka mieszkaniowa oraz niematerialne usługi komunalne - 197170,00 zł

rozdział 741 1 - Zakłady gospodarki mieszkaniowej § 47 - dotacje dla jednostek gospodarki pozabudżetowej i funduszy celowych -197170,00 zł

dział 89 - Różna działalność - 2 830,00 zł rozdział 9631- Stowarzyszenia

§ 37 - usługi niematerialne - 2 830,00 zł

Z przeznaczeniem dla MZBK - Miejskiego Zarządu Budynków Komunalnych będącego w likwidacji na pokrycie zobowiązań wobec Rejonowego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji za wodę oraz Nadwiślańskiej Spółki Węglowej - za węgiel oraz pokrycie czynszu za lokal organizacji pozarządowych.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**UCHWAŁA Nr XXVI/234 /97
Rady Miejskiej w Bochni
z 26 czerwca 1997 r.**

w sprawie: **ustalenia opłat za dostawę wody i odprowadzenie ścieków.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie terytorialnym (Dz.U. z 1996 r Nr 13, poz.74 z późn. zm.) i § 3. ust.1 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z 18 grudnia 1996r w sprawie urzędzeń zaopatrzenia w wodę i urzędzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalania opłata za wodę i wprowadzenie ścieków (Dz.U. Nr 151, poz.716 z późn. zm.)

Rada Miejska w Bochni uchwała co następuje:

§ 1.

Ustala się następujące opłaty za dostawę wody oraz odprowadzenie ścieków wraz z ich oczyszczeniem przez Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Bochni:

1/ woda:

gospodarstwa domowe -1,12 zł/m³ inne cele -1,34 zł/m³

2/ odprowadzenie ścieków za pomocą kanału sanitarnego: gospodarstwa domowe -1,02 zł/m³ inne cele 1,51 zł/m³

§ 2.

Traci moc uchwała Rady Miejskiej w Bochni nr VI/36/96 z 26 czerwca 1996 r w sprawie ustalenia opłat za dostawę wody i odprowadzenie ścieków.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1997 r poprzez ogłoszenie na tablicach ogłoszeń na terenie miasta.

**Uchwała Nr IV/26/III/98
Rady Miasta Trzebini
z dnia 21 grudnia 1998 r.**

w sprawie: **ustalenia wysokości opłat cmentarnych w Gminie Trzebinia.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 2 ustawy o samorządzie terytorialnym z dnia 8 marca 1990 r. / tekst jednolity Dz. U. Nr 13/96 poz. 74 z późniejszymi zmianami oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych - Dz. U. Nr 9, poz. 31 z późniejszymi zmianami ./ - na wniosek ZARZĄDU MIASTA TRZEBINI

RADA MIASTA TRZEBINI uchwała, co następuje :

§ 1.

Ustala się w Gminie Trzebinia następujące stawki opłat cmentarnych w wysokościach jak niżej

I. Opłaty za miejsce:

1/ pod grobowiec jednoosobowy 165 zł,

2/ pod grobowiec 2 - osobowy, budowany poziomo 330 zł,

3/ pod grobowiec 2 - osobowy, budowany pionowo 190 zł,

4/ każde następne miejsce w grobowcu, pionowe 60 zł,

5/ pod mogiłę 1 - osobową 50 zł,

6/ pod mogiłę 2 - osobową, budowaną poziomo 110 zł,

7/ pod mogiłę 2 - osobową, budowaną pionowo 65 zł,

8/ pod mogiłę dziecięcą 30 zł.

II. Zezwolenie na budowę grobowców:

1/ 1 - osobowego i 2-osobowego, budowanego pionowo 225 zł,

2/ 2 - osobowego, budowanego poziomo 335 zł.

III. Zezwolenie na budowę nagrobków:

1/ 1-osobowego i 2-osobowego, budowanego pionowo 115 zł,

2/ 2-osobowego, budowanego poziomo 250 zł,

3/ na mogiłę dziecięcej 50 zł.

IV. Opłata za przechowywanie zwłok 1,80 zł/godz.

V. Opłata za korzystanie z sali ceremonii 70 zł

§ 2.

Poboru opłaty cmentarnej dokonuje jednostka administrująca cmentarzem komunalnym.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta Trzebinia.

§ 4.

Traci moc uchwała Nr LXI/II/491/97 z dnia 30 grudnia 1997 r. w sprawie: ustalenia wysokości stawek opłat cmentarnych w gminie Trzebinia.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 7 dni od daty ogłoszenia, w miejscach publicznych z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1999 r.

**Uchwała Nr LXVI/557/98
Rady Miasta Stołecznego Warszawy
z dnia 16 marca 1998 roku**

w sprawie: **wprowadzenia opłaty prolongacyjnej**

Na podstawie art. 57 § 7. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. nr 137, poz. 926 i nr 160, poz. 1083)

- Rada Miasta Stołecznego Warszawy uchwala, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się opłatę prolongacyjną z tytułu rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności opłaty skarbowej stanowiącej dochód budżetu Miasta Stołecznego Warszawy.

§ 2.

Wysokość opłaty prolongacyjnej wynosi 50% stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta Stołecznego Warszawy.

§ 4.

Uchwała wymaga opublikowania w trybie przewidzianym dla przepisów gminnych oraz ogłoszenia w prasie lokalnej.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 26 marca 1998 roku.

UCHWAŁA NR IV/33/III/98
Rady Miasta Trzebini
z dnia 21 grudnia 1998 r.

w sprawie: **ustalenia wysokości minimalnych stawek czynszu dzierżawy gruntów stanowiących mienie komunalne Gminy Trzebini**

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 9 lit. "a" ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym / Dz. U. Nr 13 ,poz.74 z dnia 10 lutego 1996 r. tekst jednolity/ oraz art.13 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami /Dz.U. Nr 115 poz.741/ na wniosek ZARZĄDU MIASTA TRZEBINI

RADA MIASTA TRZEBINI uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się minimalne stawki czynszu za grunty stanowiące mienie komunalne Gminy Trzebini w wysokości określonej załącznikiem do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wysokość stawki czynszu dzierżawnego za grunt przeznaczony na cele inne niż określone w załączniku określa każdorazowo Zarząd Miasta Trzebini

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta Trzebini.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od 1.01.1999 roku. Traci moc uchwała Rady Miasta Trzebini nr XLV/II/329/96 z dnia 29.XI.1996 r. w sprawie: ustalenia wysokości minimalnych stawek za dzierżawę gruntów stanowiących mienie komunalne Gminy Trzebini oraz uchwała Rady Gminy i Miasta Trzebini nr XI/75/91 z dnia 18.I.1991 r. w sprawie ustalenia opłat za grunty zabudowane garażami wniesionymi ze środków własnych, które zgodnie z art.8 ust.1 ustawy o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości mogą być nabyte na własność tych osób.

Załącznik do uchwały
Nr IV/33/III/98
Rady Miasta Trzebini
z dnia 21. XII. 98 r.

Lp.	cel dzierżawy	pow./okres	Stawka czynszu obecna	stawka czynszu powiększona o 12,7 %	stawka czynszu proponowana	uwagi
1.	uprawy rolne	ha/rok	40.000 zł	45.08 zł	45.00 zł	
2.	użytki zielone	ha/rok	40.00 zł	45.08 zł	45.00 zł	
3.	uprawy ogrodnicze i sadownictwo	ha/rok	300.00 zł	338.10 zł	340.00 zł	
4.	handel – usługi (poza placami targowymi – na terenie miasta a) Centrum b) inne – na terenie sołectw	m ² /miesiąc				
		m ² /miesiąc	3.00 zł	3.38 zł	3.40 zł	
		m ² /miesiąc	2.00 zł	2.25 zł	2.25 zł	
		m ² /miesiąc	1.50 zł	1.69 zł	1.70 zł	
5.	Parkingi - na terenie miasta - na terenie sołectw	m ² /miesiąc	0.20 zł	0.22 zł	0.22 zł	
		m ² /miesiąc	0.11 zł	0.11 zł	0.22 zł	
6.	plac manewrowy do nauki prawa jazdy	miesięcznie	50.00 zł	56.35 zł	70.00 zł	
7.	dojazdy, przejazdy, obejścia	m ² /miesiąc	0.20 zł	0.22 zł	0.22 zł	
8.	składowiska, rzemiosło, drobna wytwórczość usługi: - na terenie miasta - na terenie sołectw	m ² /miesiąc	0.40 zł	0.45 zł	0.45 zł	
		m ² /miesiąc	0.20 zł	0.22 zł	0.22 zł	
9.	Widowiska - cyrk - wesołe miasteczko - flipery strzelnice na terenie gminy	m ² /miesiąc	0.02 zł	0.22 zł	0.22 zł	
10.	zabudowa (z wyłączeniem handlu i usług)	m ² /miesiąc	0.07 zł	0.08 zł	0.08 zł	
11.	garaże przenośne	m ² /miesiąc	0.30 zł	0.33 zł	0.33 zł	
12.	działki ze zbiornikami wodnymi	ha/miesiąc	100.00 zł	112.70 zł	113.00 zł	
13.	Reklama	m ²	5.00 zł	5.63 zł	7.00 zł	
14.	Garaże stałe	m ² /rok	wartość gruntu X 8 %			Okolo 30-35 zł

UCHWAŁA Nr LXIV/II/514/98
RADY MIASTA TRZEBINI
z dnia 31 marca 1998r

w sprawie: oddania w użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowych stanowiących własność Gminy Trzebinia na rzecz Gminnej Spółdzielni "Samopomoc Chłopska" w Trzebinii.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 9 lit. "a" ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 13 poz.74 z 10 lutego 1996r.), oraz art.204 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz.741) na wniosek Zarządu Miasta Trzebinia

RADA MIASTA TRZEBINI
uchwała, co następuje :

§ 1.

Oddać w użytkowanie wieczyste na okres 40 lat w trybie bezprzetargowym nieruchomości gruntowe oznaczone w operacie ewidencji gruntów numerami geodezyjnymi :

134/2 o pow. 0,0269 ha - obręb Bołęcina, objęta KW 47371

5/11 o pow. 0,0558 ha - obręb Myslachowice, objęta KW 47087

632138 o pow. 0,0225 ha - obręb Lgota, objęta KW 47074

pb 93/5 o pow. 0,0180 ha - obręb Lgota, objęta KW 47074

stanowiące własność Gminy Trzebinia, na rzecz Gminnej Spółdzielni "Samopomoc Chłopska" w Trzebinii.

§ 2.

Przenieść nieodpłatnie własność znajdujących się na gruntach oddanych w użytkowanie wieczyste budynków i urządzeń, które zostały wybudowane ze środków własnych spółdzielni.

§ 3.

W przypadku sprzedaży prawa użytkowania wieczystego przed upływem 10 lat od jego ustanowienia, zobowiązać Gminną Spółdzielnię "Samopomoc Chłopską" w Trzebinii do uiszczenia pierwszej opłaty rocznej w wysokości określonej w dniu sprzedaży, z zastrzeżeniem wynikającym z art. 204 ust. 6 cytowanej wyżej ustawy.

§ 4.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta Trzebinia.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UCHWAŁA NR III/81/98
Rady Miasta Gdyni
z dnia 30.12.1998 r

w sprawie zmiany w uchwale nr XXXIV/564/97 Rady Miasta Gdyni z 28 maja 1997 roku w sprawie zasad ustalania i poboru opłaty targowej na terenie miasta Gdyni, a także jej wysokości.

Działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (tekst jednolity, Dz. U. nr 13 z 1996 r., poz.74, zmiany: Dz. U. nr 58, poz. 261; Dz. U. nr 106, poz. 496, Dz. U. nr 132, poz. 622 i z 1997 r. nr 9, poz. 43; Dz. U. nr 106; poz. 679; Dz. U. nr 107, poz. 686, Dz. U. nr 113, poz. 734; Dz. U. nr 123, poz. 775) oraz art.19 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. nr 9, poz. 31; zmiany: Dz. U. nr 101., poz. 444; z 1992 r. Dz. U. nr 21, poz. 86; z 1994 r. Dz. U. nr 123, poz. 600; Dz. U. nr 91, poz. 409; z 1997 r. nr 5, poz. 24, nr 107 poz. 689, nr 121, poz. 770, nr 123, poz. 780), Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 grudnia 1998 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. nr 146, poz. 954), Rada Miasta Gdyni uchwała, co następuje:

§ 1.

Zmienia się załącznik nr 1 i załącznik nr 2, o których mowa w § 4 ust.1 i ust. 2 uchwały nr XXXIV/564/97 Rady Miasta Gdyni z 28 maja 1997 roku, ogłoszonej w Monitorze Miasta Gdyni nr 15 z dnia 30 maja 1997 roku, na załączniki o nowej treści, stanowiące załącznik nr 1 i załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1999 roku.

Załącznik nr 2
do uchwały Rady Miasta Gdyni
nr III/81/98 z dnia 30 grudnia 1998 r.

**STAWKI OPŁAT TARGOWYCH ZA PROWADZENIE HANDLU ULICZ-
NEGO NA TERENIE MIASTA GDYNI**
(TZW. LICENCJE)

Lp.	rodzaj działalności	podst. wymiaru	w śródmieściu		poza śródmieściem	
			Jednolitowa	miesięczna	jednolitowa	Miesięczna
1.	sprzedaż pocztówek	m kw.	2,30	34,00	2,30	34,00
2.	sprzedaż biletów ZKM, biletów na imprezy masowe, kart parkingowych, gazet, ulup, losów, loterii fantowych	m kw.	1,20	15,00	1,20	15,00
3.	sprzedaż kwiatów	m kw.	7,00	100,00	4,00	50,00
4.	sprzedaż wyrobów artystycznych i sztuki ludowej	m kw.	2,00	30,00	2,00	30,00
5.	sprzedaż art. Okolicznościowych i pamiątkarskich	m kw.	7,00	115,00	7,00	115,00
6.	sprzedaż nalej gastronomicznej	pkt	17,00	230,00	14,00	170,00
6a	sprzedaż nalej gastronomicznej z wózka - do 1 m kw.	m kw.	10,00	150,00	10,00	150,00
7.	sprzedaż promocyjna	m kw.	5,00	X	5,00	X
8.	sprzedaż ze stoisk przed sklepami	m kw.	3,00	50,00	3,00	45,00
9.	Imprezy i kiermasze	m kw.	1,20	X	1,20	X
10.	warzywa i owoce	pkt	14,00	340,00	14,00	200,00
11.	Sprzedaż innych artykułów	X	225,00	X	225,00	X

Objaśnienia:

- Śródmieście - oznacza teren zawarty pomiędzy ulicami: ul. Św. Wojciecha, ul. Jana z Kolna, torami PKP od dworca. Gdynia Główna do przystanku Wzgórze Św. Maksymiliana włącznie, ul. Świętojańska od al. Zwycięstwa do marsz. Piłsudskiego, i dalej al. marsz. Piłsudskiego do bulwaru Nadmorskiego.
- Opłata za 1 m kw. - oznacza opłatę za każdy rozpoczęty m kw. powierzchni zajętej na sprzedaż. , 3. Opłata za pkt - oznacza opłatę za, powierzchnie określona w licytacji.
- Opłata za pkt - oznacza opłatę za powierzchnię określoną w licencji.

Załącznik nr 1
do uchwały Rady Miasta Gdyni
nr III/81/98 z dnia 30 grudnia 1998 r.

**STAWKI OPŁATY TARGOWEJ NA TARGOWISKACH MIEJSKICH
W GDYNI**

Lp.	formy sprzedaży	dziennie opłaty na targowiskach detalicznych		
		prowadzonych przez podmiot gospodarczy w śródmieściu	poza śródmieściem	obsługiwanych przez inkasenta miejskiego
1.	przy sprzedaży z ręki, kosza, skrzynki, wózków, wiader, z ziemi itp. - za 1m kw. zajętej powierzchni	2,70	2,10	1,40
2.	przy sprzedaży z ław stołów, stoisk - za 1 m kw. Zajętej powierzchni	4,00	3,30	2,00
3.	przy sprzedaży ze stoisk, straganów, tzw. żab - szcęk oraz przyczep do samochodów osobowych - od jednej sztuki	14,00	11,00	7,00
4.	Przy sprzedaży z pojazdu samochodowego - od jednej sztuki:	18,00	12,00	8,00
	a) osobowego i ciężarowego o ładowności do 2,5 tony,	21,00	18,00	11,00
	b) o ładowności od 2,5 tony do 7,0 ton,	65,00	54,00	34,00
	c) o ładowności powyżej 7 ton.			

Objaśnienia:

- Śródmieście oznacza teren zawarty pomiędzy ulicami: ul. Św. Wojciecha, ul. Jana z Kolna, torami PKP od dworca Gdynia Główna do przystanku Wzgórze Św. Maksymiliana włącznie, ul. Świętojańska od al. Zwycięstwa do al. Marsz. Piłsudskiego, i dalej al. Marsz. Piłsudskiego do bulwaru Nadmorskiego.
- Opłata za 1m kw. - oznacza opłatę za każdy rozpoczęty m. kw. powierzchni zajętej na sprzedaż.
- Opłata dzienna - w dniu sprzedaży w godzinach otwarcia targowiska detalicznego.
- Opłata dobowo - za pierwsze 24 godziny sprzedaży na targowiskach hurtowych, każde rozpoczęte 24 godziny.
- Przyczepa do samochodu osobowego - także czasowo umiejscowiona lub pozbawiona kół.
- Stoisko - odpowiednio urządzony punkt sprzedaży.
- Stragan - rodzaj niewielkiego, prowizorycznie urządzonego punktu sprzedaży.

**Uchwała Nr II/5/98
Rady Miejskiej
w Rudniku nad Sanem
z dnia 6 listopada 1998 r.**

w sprawie stwierdzenia wyboru trzech członków Zarządu Gminy i Miasta w Rudniku nad Sanem.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 i art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm./ oraz § 26 ust. 3 Statutu Gminy i Miasta w Rudniku Rada Miejska w Rudniku nad Sanem stwierdza

§ 1.

1. Na podstawie protokołu Komisji Skrutacyjnej w wyniku głosowania tajnego przeprowadzonego w sprawie wyboru członków Zarządu Gminy i Miasta w Rudniku nad Sanem wybór:

- 1/ Ryszard Piekarczyk,
- 2/ Edward Wołoszyn,
- 3/ Małgorzata Sztaba,

członków Zarządu Gminy i Miasta w Rudniku nad Sanem.

2. Protokół Komisji Skrutacyjnej stanowi integralną część niniejszej uchwały

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Uchwała Nr I/1/98
Rady Gminy w Sieprawiu
z dnia 29 października 1998 r.**

w sprawie Regulaminu wyboru Przewodniczącego Rady Gminy i jego zastępcy.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (tekst jednolity z 1996 r. - Dz. U. Nr 13, poz. 74 z późniejszymi zmianami) Rada Gminy w Sieprawiu uchwała co następuje:

§ 1.

Ustala się Regulamin wyboru Przewodniczącego Rady Gminy i jego zastępcy w brzmieniu jak załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Załącznik do uchwały Nr I/1/98
Rady Gminy w Sieprawiu
z dnia 29 października 1998 r.**

Regulamin

Wyboru przewodniczącego Rady Gminy i jego zastępcy.

Postanowienia ogólne.

Zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 1998 r o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity 1996 r Nr 13 poz. 74 z póź. zmianami/ Rada Gminy wybiera ze swego grona przewodniczącego i 1 do 2 wiceprzewodniczących bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu Rady w głosowaniu tajnym.

W przypadku Rady Gminy w Sieprawiu ustawowy skład Rady Gminy wynosi 20 radnych.

Rada Gminy w Sieprawiu zgodnie z § 15. Statutu Gminy wybiera jednego wiceprzewodniczącego.

Tryb przeprowadzenia głosowania.

Dla przeprowadzenia głosowania tajnego Rada wybiera Komisję Skrutacyjną w składzie 3 osób spośród radnych nie kandydujących do funkcji na którą dokonywany jest wybór.

Do obowiązków w/w komisji należy:

-przygotowanie kart do głosowania

-zebranie głosów

-dokonanie obliczeń

-sporządzenie protokołu z wyników głosowania i o wyborze.

Kandydatów zgłaszają radni spośród radnych w liczbie nieograniczonej. Przed umieszczeniem kandydata na karcie kandydaci wyrażają zgodę na kandydowanie do funkcji.

Karty do głosowania opieczetowuje się pieczęcią Rady Gminy w Sieprawiu.

Przeprowadza się odrębne głosowanie dla Przewodniczącego Rady odrębne dla wiceprzewodniczącego Rady.

Na karcie do głosowania umieszcza się nazwiska kandydatów i określa się do jakiej funkcji następuje wybór.

Głosuje się przez postawienie znaku x przy nazwisku, którego wyboru dokonuje głosujący.

Postawienie więcej znaków x niż przy jednym nazwisku powoduje, że - głos jest nieważny.

Wybrany jest ten kandydat, który uzyskał bezwzględną większość głosów stosownie do § 34. Statutu Gminy Siepraw.

Wynik głosowania ujmowany jest w Uchwale Rady Gminy-, w której stwierdza się, kto i na jaką funkcję został wybrany. Protokół komisji skrutacyjnej stanowi załącznik do uchwały.

**Uchwała Nr IV/29/98
Rady Gminy w Sieprawiu
z dnia 28 grudnia 1998r.**

w sprawie zmiany Uchwały w sprawie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Siepraw.

Na podstawie art. 3 ust.4 i art. 6 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach / Dz. U. Nr 13, poz. 622 z późniejszymi zmianami oraz art. 40 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym / tekst jednolity z 1996r. Dz. U. Nr 13 poz. 74 z późniejszymi zmianami /

Rada Gminy w Sieprawiu u c h w a l a c o następuje:

§ 1.

W Uchwale Nr XXX/198/97 Rady Gminy w Sieprawiu z dnia 29 grudnia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Siepraw zmienionej Uchwałą Nr XXI/203/98 z dnia 22 stycznia 1998 r. oraz Uchwałą Nr XXXW/233/98 z dnia 16 czerwca 1998 r. dokonuje się następujących zmian:

1/ § 2. otrzymuje brzmienie:

" Jeżeli teren Gminy lub jej część nie jest objęta usługami uprawnionej jednostki organizacyjnej lub uprawnionego podmiotu gospodarczego w zakresie usuwania i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zwanych dalej przewoźnikami, właściciele nieruchomości dostarczają odpady komunalne stałe do kontenerów typu KP 7, rozmieszczonych w Gminie.

2/ § 4. otrzymuje brzmienie:

"Gmina Siepraw pokrywa koszt utylizacji śmieci na wysypisku dla wszystkich właścicieli nieruchomości do 0,22 m3 śmieci wywiezionych z danej nieruchomości w miesiącu. Koszty te pokrywane będą na podstawie rozliczenia przewoźnika i rachunku wystawionego przez zarządcę wysypiska."

3/ W załączniku do Uchwały:

a/ w pkt. III po pkt. 2 dodaje się pkt. 2a w brzmieniu:

"Podmioty gospodarcze, o których mowa w pkt. IV ust. 1 niniejszych Zasad, spisują z przewoźnikiem odrębną Umowę o wywóz odpadów komunalnych stałych z nieruchomości, w których prowadzi działalność gospodarcza. Do podmiotów gospodarczych stosuje się postanowienia pkt. 8 w pkt. II niniejszych Zasad."

b/ w pkt. IV ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"Z zastrzeżeniem postanowień pkt. V ust. 5 nieruchomość zabudowana musi być wyposażona w co najmniej jeden pojemnik na odpady stałe o pojemności co najmniej 110 l. Podmioty gospodarcze, zatrudniające powyżej 2 osób oraz sklepy i zakłady gastronomiczne wyposażają nieruchomość, w której prowadzą działalność gospodarczą w dodatkowy pojemnik o pojemności co najmniej 1100 l."

c/ pkt V ust. 5 otrzymuje brzmienie:

5 Jeżeli do nieruchomości nie można dojechać samochodem przewoźnika, a nieruchomość jest oddalona od najbliższej drogi, po której przewoźnik przejeżdża, powyżej 100 m. oraz jeżeli nieruchomość jest zamieszkiwana przez osobę samotną właściciel nieruchomości może składać odpady komunalne stale do worków foliowych i dostarczać w miejsca uzgodnione z przewoźnikiem.

Na właścicieli nieruchomości ciąży obowiązek zabezpieczenia worków przed rozerwaniem uszkodzeniem itp. przed odbiorem ich przez przewoźnika.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r. po uprzednim jej ogłoszeniu.

§ 3.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do podania do publicznej wiadomości jednolitego tekstu Uchwały Nr XXX/198/97 z dnia 29 grudnia 1997r. w sprawie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Siepraw z uwzględnieniem zmian wynikających z następujących Uchwał RG : Nr XXI/203/98 z dnia 22 stycznia 1998r. , Nr XXXW/233/98 z dnia 16 czerwca 1998r. oraz Nr IV/29/98 z dnia 29 grudnia 1998r. w terminie do dnia 14 stycznia 1999 r.

Projekt Grupy Radnych UCHWAŁA NR Rady Miasta Krakowa z dnia

w sprawie zakazu spożywania alkoholu w miejscach publicznych na określonych obszarach Miasta Krakowa

Na podstawie art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity: Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74, zm.: Dz. U. Nr 58 poz. 261, Nr 106 poz. 496 i Nr 132 poz. 622, z 1997 r. Nr 9 poz. 43, Nr 106 poz. 679, Nr 107 poz. 686, Nr 113 poz. 734 i Nr 123 poz. 775/ art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi /Dz. U. Nr 35 poz. 230, z 1984 r. Nr 34 poz. 192, z 1990 r. Nr 34 poz. 198, Nr 73 poz. 431, z 1991 r. Nr 73 poz. 321, Nr 94 poz. 419, z 1993 r. Nr 40 poz. 184, z 1996 Nr 127 poz. 593 i z 1997 r. Nr 113 poz. 732 i Nr 121 poz. 770/ Rada Miasta Krakowa uchwała, co następuje:

§ 1.

Z uwagi na historyczną i kulturową rangę Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa wprowadza się zakaz spożywania alkoholu w miejscach publicznych na obszarach Dzielnic : I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV - z wyłączeniem ul. Ogłęczyzna, XV, XVI, XVII - z wyłączeniem ul. Pomykany i XVIII - z wyłączeniem ul. Podbagnie. Przebieg granic tych obszarów określa załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Zakaz spożywania alkoholu w miejscach publicznych nie dotyczy :

- 1/ lokali gastronomicznych posiadających zezwolenie na podawanie alkoholu,
- 2/ ogródków kawiarnianych usytuowanych na zewnątrz budynków, lecz stanowiących integralną część lokalu gastronomicznego posiadającego zezwolenie na podawanie alkoholu,
- 3/ innych wyznaczonych miejsc w okresie trwania imprez kulturalnych oraz promujących Kraków, organizowanych na podstawie odrębnych zezwoleń.

§ 3.

Nie podlega karaniu spożywanie alkoholu na Rynku Głównym w Noc Sylwestrową.

§ 4.

Uchyła się uchwałę Nr VIII/64/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 23 listopada 1994 r., uchwałę Nr CXIV/1019/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 Kwietnia 1998 r. i uchwałę Nr CXIV/1020/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 22 kwietnia 1998 roku.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Miasta Krakowa i zostanie podana do wiadomości przez ogłoszenie w prasie lokalnej.

**Projekt Zarządu Miasta
UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia**

**w sprawie konkursu dla Rad Dzielnic Miasta Krakowa w latach
1999 - 2002.**

Na podstawie art. 18 ust. 1 i 2 pkt 7 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity: Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74, zm.: Dz. U. Nr 58 poz. 261, Nr 106 poz. 496 i Nr 132 poz. 622, z 1997 r. Nr 9 poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113 poz. 734 i Nr 123 poz. 775, z 1998 r. Nr 155 poz. 1014 Rada Miasta Krakowa mając na uwadze działania na rzecz rozwoju samorządności Rad Dzielnic Miasta Krakowa oraz poprawę warunków życia mieszkańców - uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Ogłasza się Konkurs dla Rad Dzielnic Miasta Krakowa na realizację projektów w działalności inwestycyjnej dotyczącej infrastruktury technicznej, kultury, kultury fizycznej, sportu, rekreacji i ochrony środowiska.

2. Okres realizacji projektu nie może przekraczać dwóch lat.

§ 2.

Szczegółowy regulamin konkursu określa załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

1. Termin składania projektów upływa 1 marca danego roku. Wszystkie projekty powinny być zaopiniowane przez odpowiednie komisje Rady Miasta Krakowa i Wydziały Urzędu Miasta Krakowa do dnia 15 kwietnia danego roku.

2. Konkurs zostanie rozstrzygnięty do dnia 30 kwietnia danego roku przez Komisję Konkursową.

3. Wyniki Konkursu zostaną ogłoszone w terminie 14 dni od dnia rozstrzygnięcia.

§ 4.

1. W skład 6 - osobowej Komisji Konkursowej wchodzi jako Przewodniczący Wiceprzewodniczący Rady Miasta odpowiedzialny za współpracę z Radami Dzielnic oraz po jednym przedstawicielu następujących komisji merytorycznych Rady Miasta Krakowa: Komisji Infrastruktury Komunalnej, Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska, Komisji Kultury i Ochrony Zabytków, Komisji Sportu Turystyki i Kultury Fizycznej, Komisji Mieszkalnictwa i Inicjatyw Lokalnych.

2. Komisje merytoryczne Rady Miasta Krakowa desygnują swych przedstawicieli do Komisji Konkursowej do dnia 1 marca danego roku.

§ 5.

1. Środki finansowe przeznaczone na realizację projektów nagrodzonych w wyniku rozstrzygnięcia Konkursu będą corocznie określone we wskazówkach do budżetu miasta.

2. Rada Dzielnic może zaproponować w ramach Konkursu realizację zadania priorytetowego oraz zadeklarować współfinansowanie projektu w ramach środków na zadania priorytetowe.

3. Suma środków budżetu miasta potrzebna na realizację nagrodzonych projektów nie może przekroczyć kwoty przeznaczonej na Konkurs we wskazówkach do budżetu oraz kwot przewidzianych dodatkowo w ramach zadań priorytetowych Dzielnic na ten cel.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Załącznik do uchwały Nr
Rady Miasta Krakowa
z dnia**

REGULAMIN KONKURSU DLA RAD DZIELNIC

1. Przedmiotem Konkursu jest projekt inwestycji, modernizacji lub remontu z dziedziny określonych uchwałą.
2. Każda Rada Dzielnicy może złożyć tylko jeden projekt w danym roku.
3. Nagrodzone mogą być maksymalnie trzy projekty.
4. Termin składania projektów upływa w dniu 1 marca danego roku. Winny być złożone w zalakowanych kopertach w Biurze Rady Miasta Krakowa. Koperty są otwierane na pierwszym posiedzeniu Komisji Konkursowej.
5. Projekt konkursowy winien zawierać :
 - a/ opis zadania wraz z uzasadnieniem,
 - b/ aktualną mapę ewidencyjną z wpisem z rejestru gruntów oraz aktualny plan sytuacyjny - wysokościowy,
 - c/ pisemną zgodę właścicieli terenu bądź obiektu na realizację zadania,
 - d/ niezbędne opinie właściwych instytucji, warunki techniczne i wymagane uzgodnienia,
 - e/ decyzję w sprawie zabudowy i zagospodarowania terenu wydaną przez Wydział Architektury lub pozwolenie na budowę, modernizację lub remont wydane przez Wydział Nadzoru Budowlanego,
 - f/ uzgodniony projekt techniczny,
 - g/ przedmiar (kosztorys ślepy) "Zbiórcze Zestawienie Kosztów" zatwierdzone przez Biuro inwestycji,
 - h/ szacunkowy termin realizacji określony przez Biuro Inwestycji,
 - i/ deklarację udziału Rady Dzielnicy w finansowaniu inwestycji, określając jej wysokość (w formie uchwały),
 - j/ informację Rady Dzielnicy o możliwości pozyskania sponsorów dla realizacji inwestycji.
6. Niekompletne wnioski Komisja Konkursowa na pierwszym posiedzeniu wycofuje z dalszego trybu postępowania.
7. Ocenę porównawczą zgłoszonych projektów przygotowuje Wydział Strategii i Rozwoju poprzez zastosowanie metody hierarchizacji inwestycji.
8. Środki przeznaczone w budżecie miasta na realizację nagrodzonego projektu nie mogą przekroczyć sumy kwoty przeznaczonej w wyniku rozstrzygnięcia Konkursu oraz kwoty przewidzianej uchwałą Rady Dzielnicy na to zadanie w ramach wyboru zadań priorytetowych.

**UCHWAŁA NR XLIX/314/98
Rady Gminy Gdów
z dnia 26 marca 1998 r.**

w sprawie: **uchwalenia "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gdów".**

Na podstawie art.6 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994r - o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 89, poz.415 z póź. zm./ oraz w związku z Uchwałą Nr XX/127/95 Rady Gminy Gdów z dnia 28 grudnia 1995 r w sprawie: przystąpienia do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gdów - Rada Gminy Gdów uchwała, co następuje:

§ 1.

Rada Gminy Gdów po zapoznaniu się z projektem "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gdów" - sporządzonym przez Zarząd Gminy Gdów

OKREŚLA POLITYKĘ PRZESTRZENNĄ GMINY GDÓW

uwzględniając podział gminy Gdów oraz reaktywowanie gminy Niegowic i uchwała :

" Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gdów", na które, to opracowanie składają się:

1. Część opisowa i graficzna.
 - a) Część I - Raport o stanie istniejącym i uwarunkowaniach rozwoju.
 - b) Część II- Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy.
2. Opracowania branżowe wraz z opracowaniami graficznymi (stanowiące integralną część studium):
 - a) Zeszyt Nr 1 -Opracowanie rolnicze do "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gdów.
 - Zeszyt Nr 1 a - Własność terenu (Zestawienie nieruchomości gruntowych stanowiących własność komunalna Gminy Gdów, własność Skarbu Państwa),
 - b) Zeszyt Nr 2- Uwarunkowania przyrodnicze zagospodarowania przestrzennego gminy Gdów (uwarunkowania środowiskowe).
 - c) Zeszyt Nr 3 - Zagadnienia programowo-społeczne wraz z prognoza demograficzna.
 - d) Zeszyt Nr 4 - Komunikacja
 - e) Zeszyt Nr 5 -Infrastruktura techniczna zawierający opracowania w zakresie:
 - gospodarki wodno-ściekowej
 - elektroenergetyki
 - gazownictwa
 - w brzmieniu załącznika do uchwały.

§ 2.

Długofalowe cele do których osiągnięcia ma się przyczynić polityka przestrzenna gminy

obejmują:

1. Kształtowanie mechanizmów i warunków sprzyjających efektywnemu rozwojowi społeczno gospodarczemu
2. Poprawę standardu cywilizacyjnego społeczeństwa (podniesienie poziomu życia ogółu społeczeństwa oraz wpisanie się w nowe uwarunkowania rozwoju wynikające z przeobrażeń systemowych i zasad zrównoważonego rozwoju).
3. Ochronę i racjonalne kształtowanie środowiska przyrodniczego.
4. Pobudzenie inicjatywności i przedsiębiorczości mieszkańców prowadzącej do aktywizacji gospodarczej w sferze pozarolniczej, przy efektywnym wykorzystaniu pomocy zewnętrznej.

§ 3.

Polityka przestrzenna ma realizować następujące cele strategiczne, warunkujące rozwój gminy:

1. Wzmocnienie roli centralnej wsi Gdów, (która stanowi koncentrację miejsc pracy) poprzez rozwój nowych usług, rozszerzenie zakresu usług oraz poprawę standardu.
2. Ograniczenie rozproszenia budownictwa (zabudowa mieszkaniowa)
3. Stworzenie stref zabudowy: obszary aktywności budowlanej, usługowej i gospodarczej (przemysł rolno-spożywczy)
4. Ochrona obszarów oraz zabezpieczenie rezerw terenowych dla rozwoju poszczególnych funkcji społeczno-gospodarczych gminy:
 - rolnictwo
 - obsługa ludności i rolnictwa
 - turystyka i rekreacja
5. Ochrona środowiska przyrodniczego poprzez ograniczenie negatywnych wpływów działalności rolniczej, jednostek osadniczych i infrastruktury technicznej.
6. Ochrona czystości i dyspozycyjności zasobów wód podziemnych.
7. Właściwe zagospodarowanie doliny rzeki Raby z punktu widzenia: pozyskiwania kruszywa, ochrony przeciwpowodziowej,
 - walorów przyrodniczych i możliwości rozwoju usług turystyczno-rekreacyjnych.
8. Racjonalizację gospodarki wodami podziemnymi w istniejących ujęciach komunalnych w Gdowie i Cichawie
 - zwiększenie niezawodności zaopatrzenia w wodę
 - ograniczenie strat wody w sieci
 - poprawę a następnie utrzymanie jakości wody przeznaczonej do picia.
9. Utrzymanie w obszarze rolniczej przestrzeni produkcyjnej gruntów najbar-

dziej wartościowych dla produkcji rolnej tzw. narodowych zasobów dla przyszłości i ich ochrona przed zainwestowaniem.

10. Powstrzymanie degradacji gruntów rolnych oraz podniesienie ich jakości.
11. Przeznaczenie nowych obszarów pod zalesienie (w tym tworzenie korytarzy ekologicznych).
12. Wykorzystanie walorów środowiska kulturowego dla kształtowania ładu przestrzennego i podniesienia atrakcyjności turystycznej obszarów.
13. Poprawę stanu technicznego dróg i obiektów obsługi (zwłaszcza parkingi).
14. Stworzenie warunków perspektywicznego możliwie bezkolizyjnego rozwoju transportu kolejowego (zachowanie rezerwy terenu pod projektowany przebieg linii kolejowej Podłęże - Tymbark).
15. Zmniejszenie wpływu odpadów na środowisko poprzez:
 - rozwoj gospodarki ściekowej (ochrona zlewni rzeki Raby)
 - realizację systemu gospodarki odpadami komunalnymi (organizacja systemu zbierania selekcji i utylizacji odpadów) likwidację dzikich wysypisk.
16. Podniesienie sprawności działania systemu elektroenergetycznego oraz reelektryfikacja wsi.
17. Stworzenie nowych miejsc pracy (poza rolnictwem), zwiększenie oferty pracy w miejscu zamieszkania.
18. Nowe atrakcyjne oferty lokalizacyjne dla aktywności gospodarczej, powiązane z planowanymi układami komunikacyjnymi (węzeł autostradowy w Wieliczce i Kłaju)
19. Rozwój agroturystyki, jako szansy aktywizacji terenów wiejskich
20. Kształtowanie terenów rekreacyjnych (Ośrodek ponad lokalny na terenach poeksploatacyjnych kruszywa w Marszowicach i Nieznanowicach).

§ 4.

Zobowiązuje się Zarząd Gminy Gdów do:

1. Podjęcia działań zmierzających do powołania (utworzenia) Rady Liderów Lokalnych (Stowarzyszenia Rozwoju Gminy Gdów), która uczestniczyłaby wspólnie z władzami samorządowymi w opracowaniu projektów rozwojowych.
2. Sporządzenia projektu listy publicznych przedsięwzięć komunalnych (inwestycyjnych) w ramach opracowywanej równolegle strategii rozwoju gminy.
3. Szerokiego upowszechnienia treści studium w gminie i poza nią.
4. Przeprowadzenia publicznej debaty (dyskusji przed uchwaleniem strategii rozwoju gminy Gdów) nad kwestiami ważnymi dla całej wspólnoty i poszczególnych mieszkańców, przedsiębiorców, właścicieli nieruchomości i inwestorów.

§ 5.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy Gdów.

§ 6.

Uchwała podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty. Załączników do uchwały nie wywiesza się na tablicach ogłoszeń, lecz pozostają do publicznego wglądu

w Urzędzie Gminy w Gdowie.

2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

do Uchwały Nr XLIX / 314 /98 Rady Gminy Gdów z dnia 26 marca 1998 r. w sprawie: uchwalenia "Studium Uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gdów".

1. Zgodnie z art.6 ustawy z dnia 7 lipca 1994r o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 89, poz. 415 z póź. zm)- w celu określenia polityki przestrzennej gminy, Rada Gminy Gdów podjęła w dniu 28 grudnia 1995 r Uchwałę Nr XX/127/95 w sprawie: przystąpienia do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gdów.

Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym (art.67) nałożyła na każdą gminę, a więc także na gminę wiejską Gdów obowiązek uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy przed utratą mocy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w dniu wejścia w życie nowej ustawy o planowaniu przestrzennym tj. w dniu 1 stycznia 1995 r.

Dotychczasowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Gdów straci moc 31 grudnia 1999 roku - i do tego czasu Rada Gminy powinna:

a) uchwalić studium

b) podjąć uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Gdów (dla obszaru gminy lub jej części).

c) zapoznać się z projektem planu sporządzonym przez Zarząd Gminy (procedura opracowania projektu planu zagospodarowania przestrzennego jest długotrwała i kosztowna i obejmuje czternaście etapów określonych szczegółowo w art.18 oraz następujących do art.26 w ustawie).

d) uchwalić plan zagospodarowania przestrzennego oraz skierować w terminie nie dłuższym niż 30 dni do ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

2. Zarząd Gminy sporządził projekt studium uwzględniając uwarunkowania cele i kierunki polityki przestrzennej państwa na obszarze województwa krakowskiego.

3. Zarząd Gminy przedłożył studium do zaopiniowania organom, o których mowa w art.18 ust.2 pkt.4.

Wojewoda Krakowski zaopiniował projekt studium pozytywnie.

4. W studium zostały uwzględnione uwarunkowania wynikające, w szczególności z:

1) dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu.

2) występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów szczególnych,

3) stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, w tym stanu rolniczej przestrzeni produkcyjnej,

4) prawa własności gruntów,

5) jakości życia mieszkańców,

6) zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

5. W studium określono w szczególności:

1/ obszary objęte lub wskazane do objęcia ochroną na podstawie przepisów szczególnych, ochrona środowiska przyrodniczego i kulturowego,

2/ lokalne wartości zasobów środowiska przyrodniczego i zagrożenia środowiskowe, 3) obszar rolniczej przestrzeni produkcyjnej, w tym wyłączone z zabudowy, 4) obszary zabudowane, ze wskazaniem, w miarę potrzeby, terenów wymagających

przekształceń lub rehabilitacji,

5/ obszary, które mogą być przeznaczone pod zabudowę, ze wskazaniem, w miarę potrzeby, obszarów przewidzianych do zorganizowanej działalności inwestycyjnej,

Są obszary, które mogą być przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową wynikająca z potrzeby zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej.

6/ kierunki rozwoju komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym obszary, na których będą stosowane indywidualne i grupowe systemy oczyszczania ścieków.

7/ obszary, dla których sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe na podstawie przepisów szczególnych lub ze względu na istniejące uwarunkowania.

8/ obszary przewidywane do realizacji zadań i programów wynikających z polityki przestrzennej państwa.

6. Przedstawiając powyższe Zarząd Gminy Gdów wnosi o przyjęcie przedmiotowej uchwały.

Projekt Zarządu Miasta Krakowa
UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
osiedla Pychowice w Krakowie

Na podstawie art. 18 ust. 2 ust. 2 pkt 5 lit. e ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity: Dz. U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74, zm.: Dz. U. Nr 58 poz. 261, Nr 106 poz. 496 i Nr 132 poz. 622, z 1997 r. Nr 9 poz. 43, Nr 106 poz. 679, Nr 107 poz. 686, Nr 113 poz. 734 i Nr 123 poz. 775/ oraz art. 26 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 89 poz. 415, z 1996 r. Nr 106 poz.496, z 1997 r. Nr 111 poz.726, Nr 133 poz.885 i Nr 141 poz.943/ Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

Rozdział I

Ustalenia ogólne

§ 1.

1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego osiedla Pychowice w Krakowie, zwany dalej "planem".

2. Ustalenia planu dotyczą obszaru położonego w południowej części Krakowa (dzielnica Podgórze), którego granice stanowią: od północy - brzeg Wisły, od wschodu - linie rozgraniczające projektowanej trasy komunikacyjnej KT/GP 2/3 (tzw. trasa zwierzyniecka), od południa - ulica Zakrzowiecka, od zachodu - linia lasu na Górze Pychowickiej, oraz klin pomiędzy ulicą Tyniecką a terenem dawnego wapienika w Bodzowie.

3. Integralną częścią ustaleń planu są następujące elementy na rysunku planu w skali 1:2000, stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej uchwały:

1/ linie rozgraniczające (ściśle określone i orientacyjne) tereny o różnym przeznaczeniu podstawowym i dopuszczalnym oraz zróżnicowanych warunkach ich zagospodarowania, oznaczone następującymi symbolami identyfikacyjnymi:

- a) M4 (01.M4, 02.M4, 03.M4) - tereny zabudowy jednorodzinnej,
- b) M3 (01.M3, 02.M3) - tereny zabudowy mieszkalnej,
- c) UP - tereny usług publicznych,
- d) UC (01.UC, 02.UC, 03.UC) - tereny usług komercyjnych,
- e) ZP (01.ZP, 02.ZP) - tereny miejskiej zieleni publicznej,
- f) ZU - teren zespołu dworskiego,
- g) RP - tereny upraw polowych,
- h) ZS - teren sportu i rekreacji,
- i) ZL - teren parku leśnego,
- j) KT (KT/L, KT/D) - tereny tras komunikacyjnych,
- k) ZC - teren cmentarza,

- l) l - teren wód otwartych,
- m) IT - teren urządzeń infrastruktury technicznej,
- 2/ dla uściślenia ustaleń dotyczących przeznaczenia terenów, warunków zagospodarowania terenów ustala się następujące elementy kompozycji przestrzennej:
 - a) pierzeje ulic usługowych i usługowo-mieszkalnych wyznaczające przestrzeń publiczną wymagającą ukształtowania w formie wnętrz urbanistycznych o charakterze miejskim, poprzez dochowanie następujących warunków:
 - ciąg frontowych elewacji lub trwałych ogrodzeń budynków winien tworzyć ciągłą, zwartą linię zabudowy z dopuszczalną tolerancją jej przesunięcia na głębokość nie większą niż 3,0 m,
 - w sytuacji dopełniania istniejącej zabudowy (tzw. płomby) obowiązuje warunek dostosowania się do linii jaką tworzy większość usytuowanych wzdłuż ulicy budynków,
 - w przypadku uzupełniania zabudowy lub rozbudowy budynków zlokalizowanych na działkach położonych wzdłuż ulic, dla których wyznaczono pierzeje dopuszcza się przekroczenie ustalonych wskaźników intensywności, pod warunkiem, że zamierzona inwestycja projektowana jest jako element kształtujący pierzeję w sposób, o którym mowa w niniejszym ustaleniu,
 - obowiązuje usytuowanie wszystkich obiektów frontem do ulicy,
 - konieczność tworzenia - wzdłuż linii rozgraniczających ulicę lub wzdłuż chodników - ciągów urządzonej zieleni niskiej i szpalerów drzew,
 - projekty wszystkich nowych budynków i ogrodzeń, a także przebudowy i modernizacji istniejącej zabudowy i ogrodzeń winny zawierać graficzne przedstawienie zasad ich wkomponowania w pierzeję ulicy na odcinku co najmniej 100 m (w szczególności: gabaryty, rytmika podziałów, materiały wykończeniowe, rodzaje nawierzchni, rodzaj zieleni, sposób oświetlenia, reklamy, itp.),
 - b) pierzeje pasaży handlowego wyznaczające przestrzeń publiczną wymagającą ukształtowania w formie wnętrza urbanistycznego o charakterze miejskiej alei handlowej, poprzez dochowanie następujących warunków:
 - lokalizację wzdłuż pasaży obiektów usługowych usytuowanych frontem do osi pasaży wzdłuż ciągłej, zwartej linii zabudowy,
 - przerwy w linii zabudowy dopuszcza się jedynie w przypadku urządzania przejść pieszych lub niezbędnych dojazdów
 - cofnięcie elewacji frontowych od ustalonej linii zabudowy możliwe tylko w przypadku wykorzystania powstałej przestrzeni pod urządzenia ogólnodostępne bezpośrednio związane z usługami (ogródki kawiarniane, miejsca ekspozycji, zieleni urządzona itp.),
 - chodniki dla ruchu pieszego wzdłuż ulicy nie mogą mieć mniej niż 2,5 m szerokości,
 - wzdłuż jezdni i ewentualnych pasów postojowych należy przewidzieć ciąg zieleni niskiej ze szpalerem drzew, o szerokości min. 0,70 m,
 - projekty wszystkich obiektów i urządzeń zlokalizowanych wzdłuż pasaży

winy zawierać graficzne przedstawienie zasad ich wkomponowania w pierzeję na odcinku co najmniej 100 m (w szczególności gabaryty, rytmika podziałów, materiały wykończeniowe, rodzaje nawierzchni, rodzaj zieleni, sposób oświetlenia, reklamy itp.),

c) linie frontowych elewacji budynków określające zasadę usytuowania zabudowy względem ulicy,

d) ciągi piesze i ścieżki rowerowe o orientacyjnym przebiegu wskazujące tereny, na których obowiązują:

- przy nowych podziałach geodezyjnych pozostawienie przejść pieszych o min. szer. 1,2 m,

- przy projektowaniu zespołów zabudowy mieszkalnej i usługowej wydzielenie pasa ogólnie dostępnego terenu o min. szer. 1,2 m powiązanego z układem zieleni, urządzeniami rekreacyjnymi oraz układem komunikacji lokalnej,

- w przypadku przebiegu ciągu w ulicy - wytyczenie i urządzenie wzdłuż chodników pasa dla ruchu rowerowego.

e) ciągi zieleni wysokiej - wskazujące odcinki ulic, dla których wzdłuż chodników po obu stronach ulicy należy zaprojektować i zrealizować szpalery drzew.

3/ zgodnie z wymaganiami ustaw szczególnych na rysunku planu zostają ponadto oznaczone:

a) granice terenu objętego ochroną konserwatorską:

dawny zespół dworski obejmujący budynek dworu, zabudowania dworskie oraz park krajobrazowy, dla którego obowiązuje warunek uzyskania pozytywnego uzgodnienia właściwego organu ds. ochrony zabytków odnośnie wszelkich podejmowanych działań inwestycyjnych,

b) orientacyjne lokalizacje stanowisk archeologicznych kat. III określające tereny, dla których prowadzenie prac budowlano-ziemnych musi zostać poprzedzone przeprowadzeniem ratowniczych badań sondażowo - wykopaliskowych oraz - w razie potrzeby - zapewnienie warunków dla stałego nadzoru archeologicznego

c) granica Bielańsko - Tynieckiego Parku Krajobrazowego, dla którego obowiązują zasady zagospodarowania określone w Rozporządzeniu Wojewody Krakowskiego Nr 6 z dnia 16 maja 1997 r. w sprawie ochrony Zespołu Jurajskich Parków Krajobrazowych w województwie krakowskim,

d) granice złoza wapieni "Wzgórze Św. Piotra",

e) pomnik przyrody (topola czarna) wraz ze strefą ochronną o promieniu 15,0 m. W strefie obowiązują zakazy wynikające z rozporządzenia Wojewody Krakowskiego Nr 3 z dnia 30 stycznia 1997 r. w sprawie pomników przyrody na terenie województwa krakowskiego,

f) orientacyjne granice strefy sanitarnej od cmentarza.

§ 2.

1. Przebieg ściśle określonych linii rozgraniczających może być zmieniony w celu dostosowania go do aktualnego stanu własności, użytkowania lub warunków terenowych pod warunkiem, że odległość linii nowo przeprowadzonej od ustalonej

na rysunku planu nie przekroczy 2,0 m.

2. Przepis, o którym mowa w ust. 1 nie dotyczy linii rozgraniczających drogi i ulic. Wyjątek stanowią ulice nowo projektowane, których przebieg będzie precyzowany na etapie projektów technicznych.

3. Przebieg orientacyjnych linii rozgraniczających może być zmieniony:

1) pomiędzy terenami 02.M4 i 02.M3 w celu dostosowania do aktualnego stanu własności pod warunkiem zachowania ustaleń dla pierzei ulicy usługowej i usługowo-mieszkalnej (§1 ust. 3 pkt 2a),

2) dla ulicy Tynieckiej na podstawie sporządzonej koncepcji i projektu technicznego modernizacji ulicy z uwzględnieniem realnych możliwości wykupu gruntów.

Rozdział II

Ustalenia obowiązujące na całym obszarze objętym planem

§ 3.

Utrzymanie bądź przebudowa istniejących oraz realizacja nowych budynków, a także zmiany zagospodarowania i użytkowania terenów - nie mogą naruszać:

1) praw właścicieli, użytkowników i administratorów terenów sąsiadujących,

2) norm technicznych, sanitarnych i przeciwpożarowych,

3) innych wymagań, a w szczególności dotyczących ochrony środowiska, gospodarki wodnej i geologii, oraz ochrony dóbr kultury i krajobrazu - określonych w przepisach odrębnych,

4) ograniczeń w dysponowaniu terenem, wynikających z prawomocnych decyzji administracyjnych, stosownie do przepisu art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego /Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26, z późniejszymi zmianami/.

§ 4.

Ustala się następujące warunki kształtowania zabudowy mieszkalnej na terenach objętych planem:

1) istniejąca zabudowa przeznaczona zostaje do utrzymania i modernizacji przy zachowaniu zasady, że wszelkie działania inwestycyjne podejmowane w ramach przebudowy i rozbudowy obiektów zmierzać będą - w miarę możliwości technicznych - do uzyskania zgodności z ustaleniami niniejszego planu.

2) wysokość nowych oraz przebudowywanych, modernizowanych i nadbudowywanych budynków mieszkalnych - liczona od poziomu gruntu wzdłuż środkowej osi rzutu budynku do kalenicy - nie może przekraczać 11,0 m oraz 13,0 m w przypadku zabudowy zlokalizowanej bezpośrednio wzdłuż ulic, dla których ustalono linie kształtowania pierzei o charakterze usługowym i usługowo-mieszkalnym oraz ulicy, dla której ustalono pierzeję pasażu handlowego (§ 1 ust. 3 pkt 2 a, b).

3) wysokość podmurówki nowo realizowanych obiektów mieszkalnych nie może przekraczać 1,2 m.

4) dachy budynków, o których mowa w pkt. 2, należy kształtować jako dwuspadowe symetryczne lub czterospadowe, o jednakowym kącie nachylenia połaci

37÷450, z wysuniętymi okapami wzdłuż dłuższych elewacji. Doświetlenie poddasza lukarnami nakrytymi dwuspadowymi daszkami lub za pomocą okien połaciowych. Pokrycie dachów materiałem składającym się z drobnych elementów lub ich imitacją, w kolorach czerwonym, czerwono-brązowym lub brązowym.

5) kolorystyka materiałów wykończeniowych: tynki - w jasnych tonacjach, elementy drewniane i kamienne - w kolorach naturalnych.

§ 5.

1. Ulice dojazdowe do działek - nie wyznaczone w planie - należy zaprojektować jako drogi o min. szer. 5,5 m, wytyczone w drodze umów zawieranych pomiędzy właścicielami gruntów, w oparciu o sporządzane przez inwestorów projekty podziałów gruntów. Zakres przestrzenny projektu winien obejmować tereny znajdujące się pomiędzy wyznaczonymi na rysunku planu ulicami, ze wskazaniem sposobu włączenia do lokalnego układu komunikacyjnego osiedla oraz możliwości prowadzenia lokalnej sieci uzbrojenia technicznego.

2. Wzdłuż ulic usługowych i usługowo-mieszkalnych, dla których wyznaczono na rysunku planu pierzeje, obowiązuje w granicach linii rozgraniczających tych ulic urządzenie pasów postojowych dla samochodów osobowych.

3. Parkingi przewidziane dla obsługi wolnostojących obiektów usługowych należy lokalizować w granicach działki, na której są zlokalizowane, w odległości nie mniejszej niż 10,0 m od okien budynków mieszkalnych oraz obiektów usług, oświaty i zdrowia. Odległości te nie dotyczą parkingów i miejsc postojowych zlokalizowanych wzdłuż ulic w granicach ich linii rozgraniczających.

4. W terenach zabudowy mieszkalnej, wzdłuż wszystkich ulic lokalnych należy przewidzieć pasy postojowe dla samochodów osobowych w ilości co najmniej 4 miejsca na 10 budynków mieszkalnych zlokalizowanych przy danej ulicy.

§ 6.

W granicach całego terenu objętego planem dopuszcza się lokalizowanie nie wyznaczonych na rysunku planu urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, niezbędnych dla obsługi osiedla.

§ 7.

1. Ustala się następujący sposób odprowadzenia ścieków z terenów objętych planem:

1/ odprowadzenie ścieków socjalno-bytowych z osiedla do centralnego układu kanalizacji miejskiej (Kolektor prawobrzeżny rz. Wisły PWS) w oparciu o następujące układy wewnątrzosiedlowe (zał. nr 2 do niniejszej uchwały):

a) układ grawitacyjny:

- kolektor "A" w ul. Sodowej, ul. Zakrzowieckiej jako odbiornik ścieków z południowych terenów zabudowy mieszkalnej i mieszkalno-usługowej. Kolektor "A" budowany od przedłużonego do granic osiedla kolektora PWS, wymaga zaprojektowania w spadku nie większym niż 3%. Istniejący odcinek kanalizacji o spadku odwróconym w stosunku do proponowanego kolektora "A" przeznaczony jest do likwidacji. Kanaly w nowo projektowanych ulicach prostopadłych do ul. Sodowej wyma-

gają włączenia do docelowego układu grawitacyjnego.

- kolektor "B" w ul. Tynieckiej, ul. Wzgórze i górnej partii ulicy Ćwikłowej jako odbiornik dla północnej zlewni wzgórza pychowickiego.

b) układ pompowy P1 posiadający trzy podstawowe Kolektory "C", "D", "E":
- kolektor "C" w ulicy Jemiolowej i Zakrzowieckiej dla zabudowy położonej w zlewni potoku Jaz.

- kolektor "E" w ulicy Tynieckiej dla zabudowy rozciągniętej po jej południowej stronie.

- kolektor "D" w ulicy Widłakowej a następnie terenach nie zainwestowanych dla zabudowy położonej na stoku opadającym od ul. Tynieckiej w kierunku koryta rz. Wisły.

- lokalizacja przepompowni przy ulicy Tynieckiej w pobliżu koryta potoku.
- odprowadzenie ścieków rurociągiem tłocznym do Kolektora "B" w rejonie kościoła.

c) układ pompowy P2 posiadający jeden kolektor główny "F" w ul. Tynieckiej od wlotu ul. Wzgórze do ul. Ćwikłowej z odcinkiem w tej ostatniej:

- lokalizacja przepompowni przy ul. Tynieckiej nie opodal mostu technologicznego.

- odprowadzenie ścieków do Kolektora "B" rurociągiem tłocznym na wysokości wlotu ul. Wzgórze.

2. Wyłączenie z eksploatacji istniejącej, lokalnej biologicznej oczyszczalni ścieków będzie możliwe po włączeniu obszaru osiedla w miejski system kanalizacyjny i rozbudowie miejskiej oczyszczalni ścieków.

3. Realizacja wszystkich nowych obiektów mieszkalnych, usługowych i produkcyjnych jest możliwa tylko pod warunkiem podłączenia do miejskiego systemu kanalizacji oraz miejskiej sieci wodociągowej.

4. W terenach, w których brak jest miejskiej sieci kanalizacyjnej i wodociągowej dopuszcza się zastosowanie na koszt inwestorów tymczasowych rozwiązań technicznych o zasięgu lokalnym, które:

1) zapewnią skuteczne oczyszczanie ścieków i prawidłowe ich odprowadzenie do czasu realizacji miejskiego systemu kanalizacji,

2) poprzez zapewnienie właściwych docelowych parametrów sieci umożliwią jej docelowe włączenie w miejski system wodociągowy i kanalizacyjny.

5. W sytuacjach, o których mowa w ust. 3 przy wydaniu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, projekt sieci wodnej i kanalizacyjnej każdorazowo musi uzyskać pozytywną opinię MPWiK oraz właściwego organu administracji samorządowej ds. ochrony środowiska.

§ 8.

1. Ustala się następujące zasady zaopatrzenia osiedla w wodę:

1) główne źródła zasilania osiedla:

a) z magistrali f 1200 mm doprowadzającej wodę z Raby do zbiorników zlokalizowanych pod Kopcem Kościuszki,

b) z Zakładu Uzdatniania Wody Bielany przez rurociąg f 125 mm w ul. Tynieckiej zasilany od rurociągów f 200 mm i 300 mm biegnących w ul. Falistej i Winnickiej. Wyżej wymienione (zasilanie wspomagające lub awaryjne) w wypadku braku zasilania ze źródła wymienionego w pkt. a.

2) układ sieci wodociągowej oparty zostaje o istniejące odgałęzienie f 200 mm od magistrali f 1200 mm u zbiegu ul. Wzgórze z ul. Tyniecką i przez powiązanie z istniejącymi w tym rejonie końcówkami sieci wodociągowej.

3) główne zasilanie od magistrali do nowej części osiedla projektuje się jako wodociąg f 250 mm prowadzony w kierunku na południe w pasie magistrali równoległe do niej.

4) na terenie osiedla wyznacza się dwa niezależne obwody f 150 mm zasilane z ww. rurociągu f 250 mm, zasilające rurociągi w poszczególnych ulicach osiedla. Sieć rozbiorcza f 100 mm, zasilająca poszczególne budynki, powiązana zostaje z projektowanymi obwodami oraz istniejącymi rurociągami.

2. Dopuszcza się etapowanie realizacji sieci wodociągowej w dostosowaniu do procesów zainwestowania osiedla, pod warunkiem wcześniejszej realizacji głównego zasilania, o którym mowa w pkt. 2.

§ 9.

Ustala się następujące zasady zasilania osiedla w gaz:

1) źródłem zasilania w gaz pozostaje istniejąca stacja redukcyjno-pomiarowa I stopnia w Kostrzu, zasilana z gazociągu wysokiego ciśnienia DN 250 mm pnom 6,3 h Pa relacji Skawina - Zabierzów.

2) rozbudowa sieci gazowej osiedla wymaga wymiany gazociągu f 100 - f 80 mm na odcinku od stacji redukcyjno-pomiarowej w Kostrzu do miejsca odgałęzienia w ulicy Rodzinnej. Średnica projektowanego gazociągu: f 150 mm.

3) rozbudowę sieci rozdzielczej gazu ustala się w oparciu o gazociąg zasilający DZ 100 mm (zał. nr 2 do niniejszej uchwały).

§ 10.

Ustala się następujące zasady zaopatrzenia osiedla:

1) zasilanie osiedla w energię elektryczną oparte zostaje o istniejącą oraz projektowaną linię napowietrzną 15 k V wyprowadzoną z GPZ Ruczaj. W granicach zabudowy mieszkalnej i usługowej sieci elektryczne należy prowadzić jako kable podziemne.

2) zaopatrzenie osiedla w ciepło ustala się w oparciu o zastosowanie rozwiązań i nośników energii wykluczających powstanie nowych źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza:

a) zasilanie w ciepło i ciepłą wodę użytkową z istniejącej magistrali EC Skawina-Kraków,

b) zaopatrzenie w ciepło do centralnego ogrzewania i ciepłą wodę poprzez realizację indywidualnych kotłowni opalanych gazem.

3) rozbudowa sieci telekomunikacyjnych (budowa kabli magistralnych i rozdzielczych) ustalona zostaje jako rozbudowa zasięgu obsługi centrali automatycznej

CA Dębniki z możliwością przełączenia do planowanej centrali elektronicznej w "Strefie Ekonomicznej" lub w Kostrzu. Sieć magistralna i rozdzielcza budowana z kabli ziemnych lub w kanalizacji teletechnicznej, sieć abonencka w kanalizacji teletechnicznej lub "radiowa sieć dostępu".

§ 11.

We wszystkich obszarach osiedla Pychowice obowiązuje zakaz lokalizacji inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska przyrodniczego wg Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 14 lipca 1998 r. w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska oraz wymagań, jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania na środowisko tych inwestycji (Dz.U. Nr 93, poz.589).

ROZDZIAŁ III

Przeznaczenie poszczególnych kategorii terenów
oraz warunki ich zagospodarowania

§ 12.

1. Wyznacza się TERENY ZABUDOWY JEDNORODZINNEJ (M4) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod lokalizację budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

2. W granicach terenów zabudowy jednorodzinnej M4 dopuszcza się ponadto lokalizację:

- 1) budynków mieszkalno-usługowych,
- 2) zieleni publicznej.

3. We wszystkich terenach zabudowy jednorodzinnej (M4) obowiązują następujące warunki zagospodarowania:

1) wskaźnik intensywności zabudowy liczony w granicach terenu objętego projektem zagospodarowania nie może przekraczać 0,4.

2) w przypadkach dokonywania podziałów geodezyjnych obowiązuje wielkość działek nie mniejsza niż 400 m² i nie większa niż 1000 m².

3) zakaz lokalizacji zabudowy szeregowej.

4) uciążliwość wszystkich obiektów i urządzeń związanych z działalnością gospodarczą mieszkańców oraz obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice działki, na której te obiekty i urządzenia są zlokalizowane.

4. Wyodrębnia się poszczególne kategorie terenów zabudowy jednorodzinnej (M4) i ustala się dla nich dodatkowe warunki zagospodarowania:

1) 01.M4 - teren zabudowy jednorodzinnej

a) w przypadku inwestycji polegającej na uzupełnianiu i modernizacji istniejącej zabudowy lub wymianie substancji dopuszcza się przekroczenie wskaźnika intensywności zabudowy (ust. 3, pkt 1) przy jednoczesnym dochowaniu przepisów § 4,

b) obowiązuje zachowanie historycznego układu urbanistycznego realizowanego w drodze następujących zakazów:

- zmiany przebiegu istniejących dróg lokalnych,

- likwidacji lub zmiany przebiegu koryt cieków wodnych oraz usuwania za-
drzewień stanowiących ich naturalną obudowę,
- przeprowadzania kompleksowych reparcelacji gruntów (scaleń),
- likwidacji istniejących grup zieleni wysokiej, starodrzewu, ciągów zieleni,
szpalerów drzew itp.,

c) dopuszcza się lokalizację wolnostojących budynków gospodarczych i usługowych z zachowaniem następujących warunków kształtowania zabudowy:

- kubatura wolnostojących budynków nie może przekraczać 800 m³,
- wysokość liczona od poziomu gruntu wzdłuż środkowej osi rzutu budynku do kalenicy - 11,0 m,
- dachy dwuspadowe, w wyjątkowych wypadkach jednospadowe, o równych połaciach dachowych i kącie nachylenia 37-45°,
- materiały wykończeniowe tradycyjne (kamień, drewno, cegła, ceramika) lub ich imitacje,

2) 02.M4 - teren zabudowy jednorodzinnej

a) dopuszcza się lokalizację usług, jedynie w obiektach wbudowanych w budynki mieszkalne,

b) dopuszcza się lokalizację na wydzielonych działkach budynków użyteczności publicznej związanych z usługami: oświaty, zdrowia, kultury,

c) lokalizacja wolnostojących budynków usług komercyjnych na wydzielonych działkach dopuszczona jest jedynie wzdłuż ulic usługowych i usługowo - mieszkalnych, dla których wyznaczono pierzeje, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt. 2 oraz wzdłuż ulicy Jemiolowej,

d) obowiązuje zakaz realizacji budynków tymczasowych i zespołów garażoboksowych.

3) 03.M4 - teren zabudowy jednorodzinnej

a) obowiązuje zakaz budowy nowych obiektów mieszkalnych i usługowych

b) dopuszcza się prowadzenie remontów zabezpieczających.

§ 13.

1. Wyznacza się TERENY ZABUDOWY MIESZKALNEJ (M3) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod lokalizację budynków mieszkalnych i mieszkalno-usługowych.

2. W granicach terenów zabudowy mieszkalnej M3 dopuszcza się ponadto lokalizację:

1/ budynków użyteczności publicznej na wydzielonych działkach związanych z usługami: oświaty, zdrowia, kultury i sportu,

2/ budynków mieszkalno-usługowych,

3/ budynków usług komercyjnych,

4/ zieleni publicznej.

3. W granicach wszystkich terenów zabudowy mieszkalnej M3 obowiązują następujące warunki zagospodarowania:

1) w przypadku dokonywania podziałów geodezyjnych obowiązuje wielkość

działek nie większa niż 400 m².

2) obiekty i urządzenia usług komercyjnych mogą być realizowane:

- jako wbudowane w budynki mieszkalne,

- jako budynki na wydzielonych działkach jedynie wzdłuż ulic usługowych i usługowo-mieszkalnych, dla których oznaczono pierzeje, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt. 2.

3) całkowity zakaz lokalizacji usług komercyjnych wymagających urządzenia otwartych placów handlowych, składowych, magazynowych i parkingów dla samochodów o ładowności pow. 2,5 t oraz wszelkich obiektów tymczasowych.

4. Uciążliwość wszystkich obiektów i urządzeń związanych z zabudową mieszkalno-usługową i usługową (usługi publiczne oraz usługi komercyjne) nie może wykraczać poza granice działki, na której te obiekty i urządzenia są zlokalizowane.

5. Dla pojedynczych obiektów oraz zespołów zabudowy dopełniających już istniejący układ architektoniczno - urbanistyczny, inwestor obowiązany jest przedstawić przy wystąpieniu o wydanie pozwolenia na budowę projekt zagospodarowania określający zasady integracji nowej inwestycji z istniejącym układem, w tym szczególnie z formą przestrzenną i funkcjonowaniem otoczenia. Zakres przestrzenny projektu zagospodarowania obejmować winien co najmniej tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanej inwestycji, a zakres przedmiotowy wymaga opracowania i określenia:

- powiązań funkcjonalnych projektowanej inwestycji z otaczającymi terenami,

- powiązań widokowych (rozwiązanie pierzei, wnętrz, perspektyw widokowych itp.),

- zasady obsługi komunikacyjnej oraz powiązania z systemem komunikacji osiedla,

- zasady obsługi oraz powiązania z systemem infrastruktury technicznej, ze szczególnym uwzględnieniem problemu odprowadzenia ścieków.

6. Dla pojedynczych obiektów i zespołów lokalizowanych w części niezabudowanego obszaru inwestor obowiązany jest przedstawić przy wystąpieniu o wydanie pozwolenia na budowę projekt zagospodarowania, którego zakres przestrzenny obejmować winien co najmniej tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanej inwestycji, a zakres przedmiotowy wymaga opracowania i określenia:

- powiązań funkcjonalnych projektowanej inwestycji z otaczającym terenem w celu stwierdzenia możliwości ich przyszłego zagospodarowania,

- projektowanych powiązań widokowych (aksonometrie, widoki elewacji w pierzejach, ekspozycje),

- sposobu zachowania istniejącej zieleni oraz układu zieleni projektowanej,

- zasady obsługi komunikacyjnej oraz powiązania z systemem komunikacji osiedla,

- zasady obsługi oraz powiązania z systemem infrastruktury technicznej, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki odprowadzania ścieków.

7. Wyodrębnia się poszczególne kategorie terenów zabudowy mieszkalnej M3 i ustala się dla nich dodatkowo następujące warunki zagospodarowania:

1) 01.M3 - tereny zabudowy mieszkalnej

a) wskaźnik intensywności zabudowy liczony w granicach terenu objętego projektem zagospodarowania wynosi min 0,4, max 0,85.

2) 02.M3 - tereny zabudowy mieszkalnej

a) wskaźnik intensywności liczony jak w pkt. 1 wynosi min 0,7, max 0,85.

§ 14.

1. Wyznacza się TERENY USŁUG PUBLICZNYCH I ADMINISTRACJI (UP) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod:

1) usługi oświaty, kultury, zdrowia i opieki społecznej oraz inne usługi publiczne,

2) obiekty administracji publicznej.

2. W granicach terenów usług publicznych UP dopuszcza się ponadto lokalizację:

1) obiektów sakralnych,

2) terenów zieleni publicznej,

3) usług komercyjnych.

3. Warunki zagospodarowania terenu UP:

1) wysokość zabudowy min. 9,0 m, max. 13,0 m.

2) tereny wykorzystane pod lokalizację obiektów i urządzeń wymienionych w ust. 2 pkt. 3 nie mogą zajmować więcej niż 20% ogólnej powierzchni terenu UP.

3) powierzchnia zabudowy kubaturowej nie może zajmować więcej niż 60% powierzchni działki, na której realizowana jest inwestycja. Niezabudowaną powierzchnię działki należy zagospodarować jako tereny zieleni publicznej, które - za wyjątkiem terenów przy obiektach zamkniętych - mają być ogólnie dostępne.

4) dla pojedynczych obiektów oraz zespołów zabudowy dopełniających już istniejący układ architektoniczno-urbanistyczny (tzw. plomb architektonicznych lub urbanistycznych), inwestor obowiązany jest przedstawić przy wystąpieniu o wydanie pozwolenia na budowę projekt zagospodarowania określający zasady integracji nowej inwestycji z istniejącym układem. Zakres przestrzenny koncepcji obejmować winien co najmniej tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanej inwestycji a zakres przedmiotowy wymaga opracowania i przedstawienia:

- powiązań funkcjonalnych projektowanej inwestycji z otaczającymi terenami i zabudową,

- powiązań widokowych (rozwiązanie pierzei, wnętrz, perspektyw widokowych itp.),

- sposobu zachowania istniejącej zieleni oraz układu zieleni projektowanej,

- zasad obsługi komunikacyjnej oraz powiązania z systemem komunikacji osiedla,

- zasad obsługi oraz powiązania z systemem infrastruktury technicznej, ze szczególnym uwzględnieniem problemu odprowadzenia ścieków.

5) dla pojedynczych obiektów i zespołów lokalizowanych w części niezabu-

dowanego obszaru inwestor obowiązany jest przedstawić przy wystąpieniu o wydanie pozwolenia na budowę projekt zagospodarowania, którego zakres przestrzenny winien obejmować tereny jak w pkt. 4, a zakres przedmiotowy wymaga opracowania i przedstawienia:

- powiązań funkcjonalnych projektowanej inwestycji z otaczającymi terenami w celu stwierdzenia możliwości ich prawidłowego zagospodarowania,

- powiązań widokowych (aksonometrie, widoki elewacji w pierzejach, ekspozycje),

- sposobu zachowania istniejącej zieleni oraz układu zieleni projektowanej,

- zasad obsługi komunikacyjnej oraz powiązania z systemem komunikacji osiedla,

- zasad obsługi oraz powiązania z systemem infrastruktury technicznej, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki odprowadzania ścieków.

6) w terenach UP obowiązuje zakaz lokalizacji obiektów tymczasowych oraz garaży boksowych.

§ 15.

1. Wyznacza się TERENY USŁUG KOMERCYJNYCH (UC) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod:

1) obiekty usług handlu detalicznego, gastronomii, rzemiosła,

2) obiekty usług oświaty, kultury i zdrowia,

3) inne obiekty, instytucje i jednostki gospodarcze.

2. W granicach wszystkich terenów usług komercyjnych (UC) obowiązuje:

1) zakaz lokalizacji obiektów tymczasowych oraz zespołów garaży boksowych, a także wszystkich usług komercyjnych wymagających urządzania otwartych placów handlowych, składowych, magazynowych i parkingów dla samochodów o ładowności pow. 3 t.

2) intensywność zabudowy liczona w granicach terenu objętego projektem zagospodarowania wynosi min. 1,5, max. 1,9.

3) wysokość zabudowy: minimalna 9,0 m, maksymalna 13,0 m (nie obowiązuje przy realizacji obiektów sakralnych).

4) dla pojedynczych obiektów oraz zespołów zabudowy dopełniających już istniejący układ architektoniczno-urbanistyczny, inwestor obowiązany jest przedstawić przy wystąpieniu o wydanie pozwolenia na budowę projekt zagospodarowania określający zasady integracji nowej inwestycji z istniejącym układem, w tym szczególnie z formą przestrzenną i funkcjonowaniem otoczenia. Zakres przestrzenny projektu obejmować winien co najmniej tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanej inwestycji a zakres przedmiotowy wymaga opracowania i przedstawienia:

- powiązań funkcjonalnych projektowanej inwestycji z otaczającymi terenami,

- powiązań widokowych (rozwiązanie pierzei, wnętrz, perspektyw widokowych itp.),

- sposobu zachowania istniejącej zieleni oraz układu zieleni projektowanej,

- zasad obsługi komunikacyjnej oraz powiązania z systemem komunikacji osiedla,

- zasad obsługi oraz powiązania z systemem infrastruktury technicznej, ze szczególnym uwzględnieniem problemu odprowadzania ścieków.

5) dla pojedynczych obiektów i zespołów lokalizowanych w części niezabudowanego obszaru inwestor obowiązany jest przedstawić przy wystąpieniu o wydanie pozwolenia na budowę projekt zagospodarowania, którego zakres przestrzenny winien obejmować tereny jak w pkt. 4, a zakres przedmiotowy projektu wymaga opracowania i przedstawienia:

- powiązań funkcjonalnych projektowanej inwestycji z otaczającym terenem w celu stwierdzenia możliwości ich prawidłowego zagospodarowania,

- powiązań widokowych (aksonometrie, widoki elewacji w pierzejach, ekspozycje),

- zasad obsługi komunikacyjnej oraz powiązania z systemem komunikacji osiedla,

- zasad obsługi oraz powiązania z systemem infrastruktury technicznej, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki odprowadzania ścieków.

6) stosownie do przepisów szczególnych, tereny usług komercyjnych UC należy traktować jako centra usługowe mogące pogorszyć stan środowiska przyrodniczego. Dla wszystkich inwestycji w tych terenach wymagane jest sporządzenie przez inwestora oceny oddziaływania na środowisko.

3. Wyodrębnia się poszczególne kategorie terenów usług komercyjnych (UC) i ustala się dla nich następujące użytkowanie dopuszczalne:

1) 01.UC - teren usług komercyjnych

a) w granicach terenu 01.UC poza obiektami wymienionymi w ust. 1 dopuszcza się ponadto:

- lokalizację obiektów turystyki i rekreacji tylko w bezpośrednim sąsiedztwie terenu ZS,

- lokalizację mieszkań na wyższych kondygnacjach obiektów usługowych,

- utrzymanie istniejących budynków mieszkalnych z możliwością ich modernizacji i rozbudowy do 600 m³, wliczając w to kubaturę istniejącą bez konstrukcji dachowej,

2) 02.UC - teren usług komercyjnych

a) w granicach terenu 02.UC, poza obiektami wymienionymi w ust. 1 dopuszcza się ponadto:

- lokalizację obiektów produkcyjnych,

- lokalizację składów, magazynów i hurtowni w obiektach kubaturowych,

- utrzymanie istniejących budynków mieszkalnych z możliwością ich modernizacji i rozbudowy do 600 m³, wliczając w to kubaturę istniejącą bez konstrukcji dachowej.

b) w granicach terenu 02.UC obowiązuje zakaz lokalizacji nowej zabudowy mieszkalnej z wyjątkiem mieszkań stanowiących część obiektów usługowych nie-

zbędnych dla ich obsługi.

c) w granicach terenu 02.UC nie obowiązuje wskaźnik intensywności, o którym mowa w ust. 2 pkt. 2.

d) zainwestowanie terenu nie może przekraczać 60% ogólnej powierzchni w liniach rozgraniczających teren 02.UC, wliczając w to grunty pod obiektami kubaturowymi, dojazdami, parkingami, placami składowymi itp. Pozostały teren należy urządzić jako zielenią niską i wysoką ze szczególnym uwzględnieniem ciągu ekranującej zieleni wzdłuż ulicy Tynieckiej.

§ 16.

1. Wyznacza się TERENY MIEJSKIEJ ZIELENI PUBLICZNEJ (ZP) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod lokalizację:

1) parków, skwerów, ogrodów miejskich itp.

2) zieleni izolacyjnej,

3) łąk, pastwisk i zieleni nieurządzonej stanowiącej naturalną obudowę cieków wodnych.

2. Wyodrębnia się poszczególne kategorie terenów miejskiej zieleni publicznej ZP i ustala się dla nich następujące warunki zagospodarowania:

1) 01.ZP - teren miejskiej zieleni publicznej

a) obowiązuje zakaz realizacji zabudowy kubaturowej.

b) lokalizację niezbędnych obiektów i urządzeń cmentarnych oraz urządzeń infrastruktury komunikacyjnej dopuszcza się jedynie w terenie 01.ZP położonym w bezpośrednim sąsiedztwie cmentarza.

c) w przypadku możliwości technicznych ograniczenia lub eliminacji strefy ochronnej możliwe jest wykorzystanie pozyskanych w ten sposób gruntów pod użytkowanie obowiązujące w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Obowiązuje wówczas:

- zachowanie zasady, aby powierzchnia terenu miejskiej zieleni publicznej 01.ZP w granicach linii rozgraniczających nie została pomniejszona o więcej niż 20% w stosunku do istniejącej powierzchni wg stanu z dnia uchwalenia planu,

- w przypadku każdej inwestycji w granicach terenu 01.ZP inwestor zobowiązany jest przedstawić projekt inwestycji zawierający problematykę o której mowa w § 13, ust. 5 i 6.

2) 02.ZP - teren miejskiej zieleni publicznej

a) dopuszcza się lokalizację:

- elementów tzw. "małej architektury" (fontann, altan, ścieżek, murów oporowych, pomników itp.),

- pojedynczych obiektów kultury (m.in. galerii plenerowych, amfiteatrów, kin otwartych),

- ścieżek rowerowych, urządzonych ciągów spacerowych oraz urządzeń rekreacji, placów zabaw a także towarzyszących im pojedynczych obiektów handlu i gastronomii.

b) realizacja obiektów wymienionych w punkcie a) wymaga zachowania następujących warunków:

- zakaz likwidacji istniejących cieków wodnych i ich naturalnej obudowy oraz istniejących zadrzewień,

- kubatura obiektów handlu i gastronomii nie może przekraczać 300 m² a ich wysokość 6,0 m licząc od poziomu gruntu wzdłuż środkowej osi rzutu do kalenicy, dachy dwuspadowe, o połaciach nachylonych pod kątem 30-45°,

- dla wszystkich projektowanych w granicach terenu 02.ZP inwestycji inwestor obowiązany jest przedstawić przy wystąpieniu o wydanie pozwolenia na budowę projekt zagospodarowania przedstawiający: zasadę ukształtowania brył obiektów, ze wskazaniem materiałów wykończeniowych, sposobu wkomponowania obiektów w otaczający teren z pokazaniem dalekich widoków ekspozycji, a także szczegółowy projekt zieleni i urządzenia terenu,

- tereny przeznaczone pod urządzenia niekubaturowe (istniejące i projektowane) nie mogą zajmować więcej niż 30%, a pod lokalizację obiektów kubaturowych nie więcej niż 5% terenu w granicach 02.ZP.

§ 17.

1. Wyznacza się TEREN ZESPOŁU DWORSKIEGO (ZU) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod park wraz z zabudowaniami.

2. W granicach terenu zespołu dworskiego (ZU) dopuszcza się ponadto lokalizację:

1) usług kultury,
2) usług komercyjnych gastronomii, handlu, hotelarstwa, rekreacji w istniejących obiektach,

3) mieszkań w istniejących obiektach.

3. Ustala się następujące warunki zagospodarowania terenu zespołu dworskiego

1) wszystkie elementy historycznego układu urbanistyczno-architektonicznego położone w granicach strefy ochrony konserwatorskiej podlegają ochronie z mocy ustaw szczególnych.

2) zagospodarowanie pozostałego terenu zostaje objęte ochroną krajobrazową, realizowaną poprzez zakaz podejmowania jakichkolwiek działań naruszających bądź zakłócających ekspozycję obiektów zabytkowych i terenów objętych ochroną konserwatorską.

3) użytkowanie wymienione w ust. 2 dopuszcza się jedynie jako zmianę użytkowania istniejących obiektów w drodze ich adaptacji lub uzupełnień, o których mowa w pkt. 4.

4) nie wyklucza się uzupełnienia istniejącego układu urbanistyczno-architektonicznego obiektami kubaturowymi pod warunkiem uzyskania zgody właściwego organu ds. ochrony zabytków.

5) przy podejmowaniu wszelkich działań inwestycyjnych (z wyjątkiem remontów i prac zabezpieczających) a także prac związanych z urządzeniem zespołu parkowego niezbędne jest sporządzenie przez inwestora koncepcji obejmującej cały teren w granicach linii rozgraniczających, zawierającej m.in.:

- inwentaryzację i waloryzację obiektów zabytkowych oraz zachowanych ele-

mentów historycznego układu urbanistycznego (w tym również zieleni),

- zasady ochrony całego zespołu dworskiego,

- zakres projektowanych zmian.

Koncepcja wymaga uzyskania pozytywnego uzgodnienia właściwego organu ds. ochrony zabytków.

§ 18.

1. Wyznacza się TEREN SPORTU I REKREACJI (ZS) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod urządzenia sportowe i rekreacyjne.

2. W granicach terenu sportu i rekreacji (ZS) obowiązują następujące warunki zagospodarowania:

a) zakaz lokalizacji jakiegokolwiek zabudowy kubaturowej,

b) dopuszcza się jedynie lokalizację terenowych urządzeń sportu i rekreacji: placów gier i zabaw, ścieżek rowerowych, boisk, bieżni, kortów, ujeżdżalni itp.,

c) dla wszystkich inwestycji obowiązuje zaprojektowanie i realizacja układu zieleni wysokiej i niskiej wkomponowanej w otaczający teren.

§ 19.

1. Wyznacza się TERENY UPRAW POŁOWYCH (RP) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod sady, ogrody, pola uprawne oraz łąki i pastwiska z całkowitym zakazem wszelkiej zabudowy.

2. W terenie upraw połowych (RP) dopuszcza się lokalizację placów gier i zabaw o nawierzchni trawiastej lub żwirowej, ścieżek rowerowych, urządzonych ciągów spacerowych oraz innych terenowych urządzeń rekreacyjnych.

3. Obowiązuje zakaz likwidacji istniejących zadrzewień.

§ 20.

1. Wyznacza się TERENY PARKÓW LEŚNYCH (ZL) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod lasy ochronne w rozumieniu obowiązującej ustawy o lasach.

2. W terenie parków leśnych dopuszcza się lokalizację terenowych urządzeń rekreacji (ZS) z zachowaniem warunku, że powierzchnia terenu przewidziana do ich lokalizacji nie może stanowić więcej niż 3% ogólnej powierzchni terenu i nie wymaga likwidacji istniejących drzew.

§ 21.

1. Wyznacza się TERENY TRAS KOMUNIKACYJNYCH (KT) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod lokalizację istniejących i projektowanych ulic wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi (ciągami komunikacji pieszej i rowerowej, parkingami, pasami postojowymi, zielenią).

2. Dla poszczególnych ulic obowiązują następujące szerokości w liniach rozgraniczających:

1) ulice lokalne KT/L 1/2 - 10÷12 m,

KT/L1 1/2 - 14 m (ulica Tyniecka - art. 2 ust. 3)

2/ ulice dojazdowe KT/D 1/2 - 8÷10 m,

KT/D 1/1 - 6 m.

3. Minimalna szerokość ulic KT/D 1/2 i KT/L 1/2 dopuszczona jest jedynie w przypadku:

1) ulic istniejących, wzdłuż których usytuowana jest zabudowa uniemożliwiająca zachowanie projektowanych odległości,

2) ulic nowo projektowanych, wzdłuż których nie będą prowadzone sieci uzbrojenia technicznego.

§ 22.

1. Wyznacza się TEREN CMENTARZA (ZC) z przeznaczeniem gruntów pod istniejący cmentarz komunalny oraz jego rozbudowę.

2. Obowiązuje zakaz lokalizacji form użytkowania terenu nie związanych bezpośrednio z przeznaczeniem wymienionym w ust. 1.

§ 23.

1. Wyznacza się TEREN WÓD OTWARTYCH (W) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod zbiorniki wód otwartych, cieki wodne i ich otoczenie.

2. Dopuszcza się ponadto lokalizację urządzeń sportów wodnych.

§ 24.

1. Wyznacza się TEREN URZĄDZEŃ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ (IT) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod oczyszczalnię ścieków wraz ze strefą ochronną.

2. Obowiązuje zaprojektowanie i urządzenie ciągu zieleni osłonowej wzdłuż linii rozgraniczających.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe.

§ 25.

Wysokość stawki służącej naliczeniu opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, wynosi 30%.

§ 26.

W obszarze objętym planem traci moc miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa.

§ 27.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta Krakowa.

§ 28.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym.

Uchwała Nr XIV/72/95 Rady Miejskiej w Ćmielowie z dnia 22 listopada 1995 r.

w sprawie: **powołania Samorządowego Inspektoratu Oświaty w Ćmielowie,**

Na podstawie art. 9 ust. 1, art. 18 ust. 2 pkt. 9 lit. h ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /Dz. U. Nr 16, poz. 95 z późn. zm. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. Prawo Budżetowe /Dz. U. Nr 72 poz. 344 z 1993 r. z późn. zm. - Rada Miejska w Ćmielowie - uchwa 1a, co następuje:

§ 1.

Powołuje się jednostkę budżetową o nazwie: Samorządowy Inspektorat Oświaty w Ćmielowie zwaną dalej "jednostką budżetową".

§ 2.

Przedmiotem działalności jednostki jest realizowanie zadań Gminy w zakresie prowadzenia szkół podstawowych i przedszkoli wynikającym z ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty /Dz. U. Nr 95 poz. 425 z późniejszymi zmianami /.

§ 3.

Szczegółowy zakres działania jednostki budżetowej oraz jej strukturę organizacyjną określi Statut, który zatwierdzi Rada Miejska w Ćmielowie.

§ 4.

Jednostka budżetowa rozpocznie działalność od dnia 1 stycznia 1996 r.

§ 5.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta i Gminy.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UCHWAŁA Nr XXXI/200/98
Rady Miejskiej w Ćmielowie
z dnia 15 czerwca 1998 r.

w sprawie upoważnienia Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej do załatwiania spraw indywidualnych z zakresu przyznawania, udzielania i odmowy przyznawania pomocy pieniężnej z Państwowego Funduszu Kombatantów.

Na podstawie art.39 ust.4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /t.j. Dz. U. z 1996r. Nr 13, poz.74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 622 z 1997 r. Nr 9, poz.43, Nr 106, poz.679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734 i Nr 123, poz.775, Rada Miejska w Ćmielowie uchwala co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Panią Halinę Malec Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Ćmielowie do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu wydawania decyzji w sprawie przyznawania, udzielania i odmowy przyznawania pomocy pieniężnej z Państwowego Funduszu Kombatantów zgodnie z ustawą z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego /tj. Dz. U. z 1997r. Nr 142, poz. 950, z 1998 r. Nr 37 poz. 204 oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 17 kwietnia 1998 r. w sprawie kryteriów form i trybu przyznawania i udzielania pomocy pieniężnej z Państwowego Funduszu Kombatantów /Dz. U. Nr 53, poz. 334 z 1998 r./.

§ 2.

Prowadzenie spraw wymienionych w § 1 Uchwały odbywa się w ramach zadań zleconych z zakresu administracji rządowej na podstawie art.8 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta i Gminy w Ćmielowie.

§ 4.

1. Uchwała podlega ogłoszeniu poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń w budynku Urzędu Miasta i Gminy w Ćmielowie.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uchwała Nr XXXIII/221/98
Rady Gminy w Sieprawiu
z dnia 2 kwietnia 1998 r.

w sprawie Statutu Gminnej Biblioteki Publicznej w Sieprawiu.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 27 czerwca 1997r. o bibliotekach /Dz.U. Nr 85 poz. 539 oraz art. 40 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity z 1996r. Dz. U. Nr 13 poz. 74 z 1996 r. z póź. zm /Rada Gminy w Sieprawiu uchwala co następuje:

§ 1.

Gminnej Bibliotece Publicznej w Sieprawiu nadaje się Statut - jak załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Traci moc dotychczasowy Statut Biblioteki nadany Uchwałą Nr 149/92 Rady Gminy w Sieprawiu z dnia 10 kwietnia 1992 r. zmieniony uchwałą Nr 156/92 z dnia 2 lipca 1992r. i Nr 214/94 z dnia 27 czerwca 1994 r.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**Załącznik do Uchwały Nr XXXIII/221/98
Rady Gminy w Sieprawiu
z dnia 2 kwietnia 1998 r.**

w sprawie **Statutu Biblioteki Publicznej Gminy Siepraw**

STATUT

Gminnej Biblioteki Publicznej w Sieprawiu

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Gminna Biblioteka Publiczna w Sieprawiu zwana dalej "Biblioteką" została utworzona na podstawie okólnika Nr 54 Kancelarii Rady Państwa z dnia 21 lipca 1948 r. /Dz. Urz. Adm. Publicznej z 1948r. Nr 27 poz. 230 i działa na podstawie: § 1 Ustawy z dnia 27 czerwca 1997r. o bibliotekach publicznych / Dz. U. Nr 85 poz. 5391. art. 21 Ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej - tekst jednolity Dz. U. z 1997 r. Nr 110 poz. 72., art. 3 Ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym - tekst jednolity Dz. U. z 1996r. Nr 13 poz. 74 z póź. zm. niniejszego Statutu.

§ 2.

Biblioteka jest gminna jednostką, kultury działającą w obrębie krajowej sieci bibliotecznej.

§ 3.

Biblioteka używa pieczęci okrągłej zawierającej wizerunek orła, a w otoku nazwę w pełnym brzmieniu.

II. Cele i zadania Biblioteki.

§ 4.

Celem i zadaniem Biblioteki jest:

1. Gromadzenie, opracowanie, przechowywanie i ochrona materiałów bibliotecznych.
2. Obsługa użytkowników przede wszystkim udostępnianie zbiorów bibliotecznych na miejscu i prowadzenie wypożyczeń do domów oraz prowadzenie wypożyczeń międzybibliotecznych.
3. Informowanie o zbiorach własnych i innych bibliotek, muzeów i ośrodków informacji kulturalnej.
4. Popularyzacja książki i czytelnictwa, współdziałanie z instytucjami upowszechniania kultury w rozwijaniu i zaspakajaniu potrzeb oświatowych i kulturalnych społeczeństwa.
5. Doskonalenie form i metod pracy biblioteki.
6. Współdziałanie z innymi bibliotekami w zakresie:
 - gromadzenia, opracowywania, przechowywania i udostępniania zbiorów,
 - sporządzania i rozpowszechniania informacji bibliograficznych i dokumentacyjnych,

- działalności naukowo - badawczej oraz dokształcania i doskonalenia zawodowego pracowników biblioteki,
- wymiany oraz przekazywania materiałów bibliotecznych i informacyjnych.

§ 5.

Biblioteka może prowadzić Koła zainteresowań, ogniska artystyczne, kluby, świetlice itp., których celem jest edukacja kulturalna i wychowanie przez sztukę, gromadzenie, dokumentowanie, tworzenie i ochrona dóbr kultury, tworzenie warunków dla rozwoju amatorskiego ruchu artystycznego oraz zainteresowanie wiedzą, sztuką, folklorem oraz zaspakajaniem potrzeb i zainteresowań kulturalnych.

III. Organy biblioteki i jej organizacja.

§ 6.

1. Siedzibą Biblioteki jest wieś Siepraw, zakresem działania Gmina Siepraw.
2. Biblioteka posiada jedną Filię Bibliotekę w Zakliczynie.
3. Biblioteka prowadzi czytelnie.
4. Kierownik Biblioteki po zasięgnięciu opinii Zarządu Gminy Siepraw może stworzyć Punkty Biblioteczne.
5. Filie Biblioteki powołuje Rada Gminy po zasięgnięciu opinii Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Krakowie.

§ 7.

1. Biblioteką kieruje Kierownik Biblioteki powoływany i odwoływany przez Zarząd Gminy Siepraw.
2. Kierownik Biblioteki kieruje Kierownikiem Filii Biblioteki powoływanego i odwoływanego przez Zarząd Gminy Siepraw.

§ 8.

Kierownik Biblioteki i Filii Biblioteki oraz pracownicy Biblioteki powinni posiadać odpowiednie do zajmowanych stanowisk kwalifikacje określone w aktualnym Rozporządzeniu Ministra Kultury i Sztuki.

§ 9.

1. Bezpośredni nadzór nad Biblioteką sprawuje Wójt Gminy Siepraw.
2. Nadzór na Filii Biblioteki sprawuje Kierownik Biblioteki.

§ 10.

Nadzór merytoryczny nad pracą Biblioteki i Filii Biblioteki w Zakliczynie sprawuje Wojewódzka Biblioteka Publiczna w Krakowie.

§ 11.

Przy Bibliotece może działać Rada Biblioteczna, której zadaniem jest opiniowanie projektu planu finansowego Biblioteki, planu pracy Biblioteki, Regulaminu pracy Biblioteki, doradztwo w zakresie uzupełniania księgozbiorów oraz propagowania czytelnictwa w gminie.

§ 12.

Szczegółową organizację wewnętrzną Biblioteki określa Regulamin Organizacyjny ustalony przez Kierownika Biblioteki.

§ 13.

Biblioteka jest finansowana z Budżetu Gminy, z dochodów własnych i innych środków.

§ 14.

Biblioteka prowadzi gospodarkę finansową na zasadach obowiązujących za kłady budżetowe.

§ 15.

Obsługę finansowo - księgową, kadrową, prawną oraz organizacyjną sprawuje Urząd Gminy w Sieprawiu.

III. WOJEWODOWIE - ROZSTRZYGNĘCIA NADZORCZE

Or. P.- 0914I 15 8936/97

Tarnów, dnia 7 sierpnia 1997 r.

ROZSTRZYGNĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z p. zm.) stwierdza się nieważność uchwały nr XXVII/324/97 Rady Miejskiej w Bochni z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie ustalenia opłat za dostawę wody i wprowadzanie ścieków. Uchwałę doręczono organowi nadzoru w dniu 9 lipca 1997 r.

Uzasadnienie

Kwestionowaną uchwałą Rada Miejska w Bochni ustaliła opłaty za dostawę, przez Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Bochni wody dla gospodarstw domowych w wysokości 1,12 zł za 1 m³ a za dostawę wody na inne cele - 1,34 zł za 1 m³ oraz za odprowadzanie ścieków za pomocą kanalizacji sanitarnej, wraz z ich oczyszczeniem, z gospodarstw domowych w wysokości 1,02 zł za 1 m³ a za odprowadzanie ścieków innych - 1,51 zł za 1 m³.

Jako podstawę prawną wskazano przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z p. zm.) i § 3. ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1996 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalania opłat za wodę i wprowadzanie ścieków (Dz.U. Nr 151, poz. 716)

Organ nadzoru zważył, co następuje.

Powołane w podstawie prawnej kwestionowanej uchwały przepisy w miarę precyzyjnie pozwalają na unormowanie regulowanej tą uchwałą materii. W szczególności przepisy § 3. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1996 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalania opłat za wodę i wprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 151, poz. 716) określają organ właściwy do ustalania opłat za wodę pobieraną z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę i za ścieki wprowadzane do zbiorczych urządzeń kanalizacyjnych, a także zasady stanowiące podstawę do ich ustalenia.

Wysokość opłat ustala się w oparciu o planowane i uzasadnione uzasadnione roczne koszty utrzymania i eksploatacji urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych, powiększone o narzut zysku, dzieląc je przez planowaną ilość pobieranej w danym okresie, wody lub wprowadzanych ścieków. Tak określone zasady ustalania opłat za wodę i wprowadzanie ścieków nie dają podstawy do różnicowania opłat w zależności od kategorii odbiorców wody i od kategorii dostawców ścieków.

W tym miejscu należy podnieść, że stosownie do treści § 10. porozumienia

stanowiącego załącznik do uchwały nr III/17/94 Rady Miejskiej Bochni z dnia 29 września 1991 r. w sprawie porozumienia komunalnego z Gminą Bochnia w celu zaspakajania zbiorowych potrzeb gmin w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę oraz kanalizacji, uwzględniając przepisy powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1996 r. e sprawie urządzeń, zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalania opłat za wodę i wprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 151, poz. 716) opłatę za wodę i ścieki ustala. Rada Miejska w Bochni, na wniosek Rejonowego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Bochni, po uzyskaniu opinii Zarządu Gminy Bochnia.

Wprawdzie Zarząd Miasta w Bochni wystąpił do Zarządu Gminy Bochnia pismem Og.0717/10/97 z dnia 12 czerwca 1997 r. (data wpływu do Urzędu Gminy w Bochni w dniu 16 czerwca 1997 r.) o zaopiniowanie propozycji opłat za wodę i ścieki w terminie do dnia 20 czerwca 1997 r., niemniej jednak Zarząd Gminy pismem WG.0781/46/97 z dnia 19 czerwca 1997 r. (data doręczenia do Urzędu Miejskiego w Bochni 20 czerwca 1997 r.) prosił o przedstawienie kalkulacji nowej ceny, która umożliwiłaby wydanie stosownej opinii,

Jak wynika z pisma OG - 0543/2/97 Zarządu Gminy w Bochni z dnia 24 lipca 1997 r. skierowanego do Wojewody Tarnowskiego Zarząd Gminy w Bochni nie opiniował propozycji zmian opłat za wodę i ścieki.

Według oświadczeń Z-cy Wójta Gminy Bochnia oraz Sekretarza Urzędu Gminy Bochnia z dnia 7 sierpnia 1997 r. kalkulacja dotycząca zmiany opłat za wodę i ścieki nie została przedłożona do Urzędu Gminy co uniemożliwiło wydanie stosownej opinii przez Zarząd Gminy Bochnia.

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, że projekt uchwały dotyczący zmiany opłat za wodę i ścieki nie był konsultowany z Zarządkiem Gminy Bochnia, gdyż samo wystąpienie o opinię bez przedłożenia stosownej kalkulacji nie może być uznane za spełnienie wymogu określonego w § 10. zawartego między Gminami porozumienia.

Skoro zatem Gminy zawarły porozumienie komunalne to są obowiązane do przestrzegania -jego postanowień, a organ nadzoru obowiązany jest badać czy działania Gmin podejmowane w zakresie objętym porozumieniem są zgodne z jego treścią a w przypadku ich naruszenia stosować odpowiednie środki nadzoru.

Reasumując należy stwierdzić, iż Rada Miejska w Bochni podejmując kwestionowaną uchwałę rażąco naruszyła tryb określony w § 10. porozumienia, stanowiącego załącznik do uchwały .nr III/17/94 Rady Miejskiej w Bochni z dnia 29 września 1994 r. w sprawie porozumienia komunalnego z Gminą Bochnia w celu zaspakajania zbiorowych potrzeb gmin w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę oraz kanalizację i dlatego należało stwierdzić nieważność jak w sentencji.

Na rozstrzygnięcie niniejsze służy prawo wniesienia skargi bezpośrednio do Naczelnego Sądu Administracyjnego Ośrodek Zamiejscowy w Krakowie, 30-965 Kraków, ul. Przy Rondzie 7, po uprzednim, wezwaniu organu nadzoru, w trybie art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 z p. zm.) do zmiany stanowiska wyrażonego rozstrzygnię-

ciem nadzorczym. Skarga może być wniesiona dopiero po upływie 30 dni od doręczenia wezwania. Przedmiotową skargę należy wnieść w ciągu następnych 30 dni bezpośrednio do NSA.

Otrzymują:

- 1) Przewodniczący Rady Miejskiej w Bochni,
- 2) Burmistrz Miasta Bochni,
- 3) Wójt Gminy Bochnia,
- 4) a/a

Bochnia, dnia 29 sierpnia 1997 r.

Do
Wojewody Tarnowskiego
w TARNOWIE
WNISKODAWCA- Rada Miasta Bochni-reprezentowana
przez Burmistrza Miasta Bochni.

WEZWANIE DO USUNIĘCIA NARUSZENIA PRAWA

Imieniem Rady Miasta Bochni, powołując się na treść pouczenia rozstrzygnięcia nadzorczego z dnia 7 sierpnia 1997 roku oraz art.34 ust. 3 ustawy z dnia 11 maja 1996 roku o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 z późn. zm.) wnoszę o uchylenie rozstrzygnięcia nadzorczego z dnia 7 sierpnia 1997 roku nr Or.P.-0914/1389/36/97 stwierdzającego nieważność uchwały nr XXVI/234/97 Rady Miejskiej w Bochni z dnia 26 czerwca 1997 roku w sprawie ustalenia opłat za dostawę wody i odprowadzenie ścieków.

UZASADNIENIE

Zaskarżone rozstrzygnięcie nadzorcze stwierdza w swojej sentencji, iż Rada Miejska w Bochni podejmując kwestionowaną uchwałę rażąco naruszyła tryb określony w par. 10 porozumienia, stanowiącego załącznik do uchwały nr III/17/94 Rady Miejskiej w Bochni z dnia 29 września 1994 roku w sprawie porozumienia komunalnego z Gminą Bochnia w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb gmin w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę oraz kanalizacji i dlatego należało stwierdzić nieważność uchwały jak w sentencji".

Przytoczony powyżej zapis jednoznacznie zatem konstatuje istotnym naruszeniem prawa jakie posiada przedmiotowa uchwała, które musi skutkować jej uchyleniem, jest li tylko i wyłącznie niezastosowanie się przez Gminę Miasta Bochni do postanowień porozumienia komunalnego. Nie stanowi przy tym istotnego naruszenia różnicowanie opłat od kategorii odbiorców wody i od kategorii dostawców ścieków, które przy właściwej kalkulacji jest możliwe. Podobne stanowisko zajął już wcześniej Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 lipca 1991 roku, SA/Wr 582/91 uznając i stwierdzenie nieważności uchwały, rady miejskiej wyłącznie na tej podstawie rada miejska zróżnicowała wysokość tych opłat dla większej grupy podmiotów z pominięciem materialnoprawnych przesłanek kształtowania tych opłat nie znajduje ostatecznej podstawy do zastosowania art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie terytorialnym."

Stwierdzenia rozstrzygnięcia nadzorczego uznać należy za błędne i niezgodne z prawem a w szczególności z art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) mówiącym o istotnym naruszeniu prawa.

Stosownie do dyspozycji art. 74 i 75 ustawy o samorządzie terytorialnym Gminy mogą zawierać porozumienia komunalne w sprawie powierzenia jednej z nich określonych przez nie zadań publicznych. Natomiast w zakresie nie uregulowanym tre-

ścią porozumienia do porozumień komunalnych stosuje się przepisy dotyczące związków komunalnych. Ustawodawca odsyła nas zatem tutaj do przepisów o związkach komunalnych, lecz z jednym istotnym zastrzeżeniem, iż przepisy te stosuje się odpowiednio to jest tylko w takim zakresie w jakim sprawy nie zostały uregulowane treścią porozumienia. Zanim zatem dojdzie do zawarcia porozumienia stosuje się przepisy o związkach, a po jego zawarciu przepisy porozumienia a następnie przepisy o związkach.

Właściwe przepisy o związkach mówią nam, iż do zawarcia związku a więc i porozumienia niezbędne jest podjęcie odpowiednich uchwał przez zainteresowane rady. Zanim to jednak nastąpi niezbędne jest podjęcie czynności dwojakiego rodzaju. Po pierwsze zainteresowane gminy powinny uzgodnić poprzez swe organy wykonawcze wszystkie istotne elementy, które będą w przyszłości określały zakres zadań i sposób działania porozumienia komunalnego. Po drugie gmina zobowiązana jest do poinformowania sejmiku samorządowego oraz wojewody o zamiarze przystąpienia do związku. Dopiero dokonanie tych dwóch czynności umożliwi podjęcie przez rady gmin odpowiednich uchwał, których treść powinna między innymi obejmować akceptację treści porozumienia. Niezachowanie chociażby jednego z tych warunków powoduje to, iż zawarcie porozumienia jest niezgodne z prawem a więc nieskuteczne a podjęte przez gminy uchwały nie mogą wywoływać skutków prawnych.

Mając na uwadze powyższe przypomnieć należy co następuje: Rada Gminy Bochnia w dniu 10 maja 1994 roku podjęła uchwałę Nr XXVIII/164/94 w sprawie porozumienia komunalnego z Gminą Miasta Bochni w celu przejęcia Rejonowego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji i zaspokojenia potrzeb Gminy w zakresie zaopatrzenia w wodę i prawidłowego zrztu ścieków. Paragraf 3 tego porozumienia stanowi zawarcie porozumienia powierza się Zarządowi Gminy. Do uchwały dołączony został projekt porozumienia który w par.8 mówił, iż porozumienie wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Dowód - kserokopia uchwały oraz projektu porozumienia W dniu 29 września 1994 roku a więc 4 miesiące po podjęciu w/w uchwały Rada Miejska w Bochni podjęła uchwałę nr III/17/94 w sprawie porozumienia komunalnego z Gminą Bochnia w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb gmin w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę oraz kanalizacji. Również i ta uchwała w paragrafie trzecim zawierała postanowienie, iż zawarcie porozumienia powierza się Zarządowi Miasta. Uchwała jako załącznik zawierała treść porozumienia, które w par.13 stwierdzało, że porozumienie wchodzi w życie z dniem podjęcia jednobrzmiących uchwał przez Rady Gmin.

Dowód- kserokopia uchwały oraz załącznika. Analiza przedmiotowych dokumentów jednoznacznie wskazuje na to, iż nie została zachowana nakazana procedura przy zawieraniu porozumienia, t.j. rady nie uzgodniły jednolitych warunków porozumienia i nie wprowadziły go skutecznie w życie. Pewnym jest bowiem iż Rada Gminy nie mogła w maju znać treści projektu porozumienia z dnia 12 września 1994 roku, które do dnia dzisiejszego nie zostało przez nikogo podpisane a więc uzgodnione. Mając zatem na uwadze treści obu uchwał i porozumień z których tylko jedno jest

załącznikiem do uchwały uznać należy, iż nie są one jednobrzmiące jak tego wymaga ustawa i załącznik z września 1994 roku oraz jak to przyjął Pan Wojewoda w rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 31 lipca 1996 roku Nr Or.P.0914/1541/17/96.

Reasumując uznać należy, iż Rady obu gmin nie uzgodniły, jak tego wymagał ustawodawca warunków porozumienia i nie podpisały go a podjęte uchwały są tylko wyrażeniem woli jego zawarcia, nie mogącym rodzić żadnych skutków prawnych a wręcz winny zostać uchylone przez organ nadzoru. Gminy nie powiadomiły również o zawarciu porozumienia sejmiku samorządowego. Porozumienia w świetle obowiązującego prawa zatem nie ma.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić trzeba, iż postanowienia zaskarżonego rozstrzygnięcia o rażącym naruszeniu prawa w postaci nie stosowania się do postanowień paragrafu 10 porozumienia komunalnego są błędne i nie mogą rodzić skutków w postaci uchylenia uchwały rady a tym samym poważnej szkody finansowej dla Przedsiębiorstwa, które stosuje nowe opłaty za wodę.

Podnieść również należy, iż obecnie obowiązujące przepisy w sprawie ustalania opłat za wodę mówią, że podstawę do ustalenia opłaty stanowią planowane i uzasadnione roczne koszty utrzymania i eksploatacji urządzeń kanalizacyjnych, powiększone o narzut zysku. Opłaty te ustala rada gminy w odniesieniu do komunalnych osób prawnych. Wynika zatem z tego, iż to Rada Gminy Miasta Bochni ma mieć ewentualną kalkulację uzasadniającą podwyżkę opłat na nie Rada Gminy, która na podstawie nie istniejącego porozumienia winna dać jedynie opinie, zresztą nie wiążącą prawnie Rady Miejskiej. Dodać również należy, iż opinia taka powinna w zasadzie wiązać się jedynie z mieszkańcami Gminy Bochnia, którzy jako odbiorcy wody stanowią znikomą część.

To, iż obecnie Gmina Miasta Bochni zwracała się przy zachowaniu odpowiedniej procedury o opinię do Gminy Bochnia wiązało się jedynie z mylnie interpretowanym nakazem zawartym w rozstrzygnięciu nadzorczym z lipca 1996 roku.

Wszystkie te argumenty w powiązaniu z faktem, iż obie Gminy nigdy nie respektowały treści porozumienia tj., nigdy wcześniej nie uzyskiwano opinii, na co organ nadzoru nie reagował tak drastycznie. Gmina Bochnia nie uczestniczyła w kosztach prowadzenia przedsiębiorstwa. Gmina Bochnia nie brała udziału w procedurze przekształcenia przedsiębiorstwa w spółkę itd. przemawiają za uchyleniem zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego jako zbyt drastycznego w tak wątpliwej sprawie i rodzącego tak poważne skutki finansowe.

W załączeniu:

- 1) kserokopie uchwał
- 2) kserokopie rozstrzygnięć nadzorczych.

Tarnów, dnia 14 listopada 1997 r.
Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie
Ośrodek Zamiejscowy- w Krakowie
ul. Przy Rondzie 7
30-965 KRAKÓW

Strona skarżąca: Rada Miejska w Bochni z s. W Bochni ul. Kazimierza Wielkiego 2, rep. przez Burmistrza Miasta, 32 - 700 Bochnia, ul. Kazimierza Wielkiego 2,
Strona przeciwna: Wojewoda Tarnowski 33-100 Tarnów, ul. Solidarności 5 - 9.

Odpowiedź na skargę

W odpowiedzi na skargę Rady Miejskiej Gminy Miasta Bochni na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Tarnowskiego Or.P. - 0914/1589/36/97 z dnia 7 sierpnia 1997 r. wnosząc o jej oddalenie. .

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięciem nadzorczym Or.P. - 0914/1589/36/97 z dnia 7 sierpnia 1997 r. Wojewoda Tarnowski stwierdził nieważność uchwały nr XXVI/234/97 Rady Miejskiej w Bochni z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie ustalenia opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków zarzucając, iż powołane w podstawie prawnej, kwestionowanej uchwały przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1996 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalania opłat za wodę i wprowadzanie ścieków. (Dz. U. Nr 151, poz. 716) nie dają podstawy do różnicowania opłat w zależności od kategorii odbiorców wody i od kategorii dostawców ścieków. Podniesiono nadto, że stosownie do treści § 10. porozumienia stanowiącego załącznik do uchwały nr III/17/94 Rady Miejskiej w Bochni dnia 19 września 1994 r. w sprawie porozumienia komunalnego z Gminą Bochnia w celu zaspakajania zbiorowych potrzeb gmin w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę oraz kanalizacji, uwzględniając przepisy powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1996 r. opłatę za wodę i ścieki ustala Rada Miejska w Bochni, na wniosek Rejonowego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Bochni, po uzyskaniu opinii Zarządu Gminy Bochnia.

Strona skarżąca stosownie do pouczenia zawartego w rozstrzygnięciu nadzorczym wezwała pismem z dnia 29 sierpnia 1997 r. (data wpływu 3 września 1997 r.), do usunięcia naruszenia prawa wnosząc o uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Jako uzasadnienie tego wystąpienia podniesiono, iż decydującym o istotnym naruszeniu prawa, skutkującym stwierdzeniem nieważności uchwały Nr XXVI/234/97 Rady Miejskiej w Bochni z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie ustalenia opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków jest „li tylko i wyłącznie niezastosowanie się przez Gminę Miasta Bochni do postanowienia porozumienia komunalnego” sprostowując przy tym kwestię różnicowania opłat od kategorii odbiorców- wody i od kategorii dostawców ścieków. do stanowiska określonego przez Naczelny Sąd Administracyjny wyroku SA/Wr 582/91 z dnia 12 lipca 1991 r.

Wnosząc o oddalenie skargi strona przeciwna zauważa, co następuje.

Niezasadny jest zarzut dotyczący stwierdzenia, że decydującym o istotnym naruszeniu prawa, skutkującym stwierdzenie nieważności uchwały. Nr XXVI/234/97 Rady Miejskiej w Bochni z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie ustalenia opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków jest "li tylko i wyłącznie niezastosowanie się przez Gminę Miasta Bochni do postanowień porozumienia komunalnego", bowiem kwestia uwzględniania planowanych i uzasadnionych rocznych kosztów utrzymania i eksploatacji urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych, jak również kwestia różnicowania opłat od kategorii odbiorców wody i od kategorii dostawców ścieków była w rozstrzygnięciu nadzorczym podniesiona jako naruszenie obowiązujących w tym zakresie przepisów powołanych w podstawie prawnej uchwały.

Sprawa natomiast właściwego stosowania zawartych porozumień sprowadzała .się do wykazania, iż Strona skarżąca, mimo podjęcia stosownej uchwały Rady Miejskiej w Bochni z dnia 29 września 1994 r. w sprawie porozumienia komunalnego z Gmina Bochnia w celu zaspakajania zbiorowych potrzeb gmin w zakresie wodociągów i zaopatrzenia wodę oraz kanalizacji, obligującej Zarząd Miasta do uzyskania opinii Zarządu Gminy Bochnia w sprawach dotyczących zmiany opłat za wodę i wprowadzanie ścieków, a także mimo takiego wystąpienia o opinię, Zarząd Miasta nie przedstawił kalkulacji nowych opłat, która umożliwiała wydanie stosownej opinii. :

Biorąc powyższe pod uwagę oddalenie skargi jest zasadne.

Otrzymują:

- 1) NSA x 3,
- 2) a/a.

Or.P.-0914a/1589/36/4/97
WOJEWODA KRAKOWSKI
ON.P.0915/38/98
Kraków, dnia 17 lipca 1998 r

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /tekst jednolity Dz. U. Nr 13 poz. 74, zm. Dz. U. z 1996 r. Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622 z 1997 r. Nr 9, poz. 43 i Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734 i Nr 123, poz. 775/ stwierdza się nieważność uchwały Nr CXXII/1105/98 Rady Miasta Krakowa z dnia 15 czerwca 1998 r. w sprawie zawieszenia wydawania gazet lokalnych przez Urząd i Dzielnice Miasta Krakowa finansowanych z budżetu Miasta Krakowa - w całości.

UZASADNIENIE

Mocą kwestionowanej uchwały Rada Miasta Krakowa zawiesiła wydawanie gazet lokalnych przez Urząd i Dzielnice Miasta Krakowa finansowane z budżetu Miasta Krakowa.. Przedmiotowa dyspozycja pozostaje w sprzeczności z treścią art.51 ust.3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym /t. j. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz.74, z późn. zm./ oraz § 79 ust.4 Statutu Miasta Krakowa /Dz. Urz. W.K. 1996 r. Nr 18. poz.55/.

Norma art. 51 ust. 3 cytowanej ustawy. odsyła do uregulowań statutu gminy w kwestii określenia uprawnień jednostki pomocniczej do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy.

W uwzględnieniu tej normy mocą § 79. ust. 4 cytowanego Statutu postanowiono iż, dzielnice decydują samodzielnie, w granicach wyznaczonych przepisami prawa o przeznaczeniu środków wyodrębnionych dla nich w budżecie Miasta.

Tymczasem wbrew przywołanym normom mocą przedmiotowej uchwały, postanowiono o zawieszeniu w dawania gazet lokalnych. Tak więc kwestionowana uchwała stanowi sprzeczną z prawem ingerencję w przyznany normą statutową zakres samodzielności Dzielnic w dysponowaniu środkami finansowymi.

Dokonane mocą kwestionowanej uchwały ograniczenie mogłoby nastąpić wyłącznie w sytuacji uprzedniej zmiany cytowanego zapisu Statutu Miasta Krakowa.

Ze względu na powyższe uzasadnionym było stwierdzenie nieważności wzmiankowanej uchwały.

Na rozstrzygnięcie niniejsze przysługuje skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego - Ośrodek Zamiejskowy w Krakowie.

Winno się ją wnieść w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Otrzymują:

1. Zarząd Miasta Krakowa,
2. Prezydent Miasta Krakowa,
3. Samorządowe Kolegium Odwoławcze,
4. a/a.

IV. ORZECZNICTWO NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Dnia 23 grudnia 1997 r.

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie - Ośrodek Zamiejscowy w Krakowie w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia NSA Jan Zimmermann (spr)

Sędziowie NSA: Stanisław Flasiński, Jerzy Kapera

Protokolant Grażyna Dudzińska - Najhaus

po rozpoznaniu w dniu 23.12.1997 r.

sprawy ze skargi Burmistrza Miasta Bochnia

na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Tarnowskiego

z dnia 7.08.1997 r. Or. P - 0914/1589/36/97

w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Miejskiej w Bochni z dnia 26.06.1997 r. XXVI/234/97 w sprawie ustalenia opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków

uchyla zaskarżone rozstrzygnięcie nadzorcze

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Bochni podjęła w dniu 26 czerwca 1997 r. uchwałę Nr XXVI/234/97 w sprawie ustalenia opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków. Wydała ją na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (t. jedn. Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) oraz § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1996 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalania opłat za wodę i wprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 151, poz. 716 z późn. zm.).

Mocą tej uchwały wprowadzono następujące opłaty za dostawę wody oraz odprowadzanie ścieków wraz z ich oczyszczeniem przez Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Bochni: za wodę: 1,12 zł. za 1 m³ w gospodarstwach domowych i 1,34 zł. za 1 m³ na inne cele oraz za odprowadzanie ścieków za pomocą kanału sanitarnego: 1,02 zł. za 1 m³ w gospodarstwach domowych i 1,51 zł. za 1 m³ na inne cele. Jednocześnie uchylono poprzednią uchwałę dotyczącą tej sprawy, z dnia 26 czerwca 1996 r.

Uchwałę, o której mowa zakwestionował Wojewoda Tarnowski, który rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 7 sierpnia 1997 r. Nr Or.P. - 0914/1539/36/97 stwierdził jej nieważność.

W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Wojewoda podniósł, że zasady ustalania

opłat za wodę i wprowadzanie ścieków określonych w cyt. rozporządzeniu Rady Ministrów nie dają podstawy do zróżnicowania opłat w zależności od kategorii odbiorców wody i od kategorii dostawców ścieków. Wojewoda wskazuje również, że Miasto Bochnia zawarło z Gminą Bochnia porozumienie komunalne z dnia 29 września 1994 r., mocą którego opłatę za wodę i ścieki ustala Rada Miejska w Bochni na wniosek Rejonowego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Bochni po uzyskaniu opinii Zarządu Gminy Bochnia (§ 10 porozumienia). Wprawdzie Zarząd Miasta w Bochni wystąpił do Zarządu Gminy Bochnia o zaopiniowanie propozycji opłat za wodę i ścieki w terminie do dnia 20 czerwca 1997 r., jednak Zarząd Gminy piśmie z dnia 19 czerwca 1997 r. prosił o przedstawienie kalkulacji nowej ceny, która umożliwiłaby wydanie stosownej opinii. Pismo to zostało doręczone w Urzędzie Miejskim w Bochni w dniu 20 czerwca 1997 r. Kalkulacja ta nie została przedłożona, co uniemożliwiło Zarządowi Gminy Bochnia wydanie opinii. Nie zaopiniowano zatem projektu zmian i tym samym naruszono w/w porozumienie komunalne. Zdaniem wojewody naruszenie wiążącego porozumienia komunalnego jest przesłanką do stwierdzenia nieważności uchwały.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Tarnowskiego, o którym mowa, skargę do Naczelnego Sądu Administracyjnego wniosło w dniu 3 października 1997 r. Miasto Bochnia. Skarga została poprzedzona wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. w sprawie zaskarżenia rozstrzygnięcia Wojewody Tarnowskiego.

W uzasadnieniu skargi stwierdzono, że jedynym zarzutem podniesionym przez Wojewodę jest wydanie uchwały z naruszeniem porozumienia komunalnego. Zarzut ten uznano za błędny i niezgodny z art. 91 ustawy o samorządzie terytorialnym, mówiącym o istotnym naruszeniu prawa. Skarżący przeprowadzają tu obszerny wywód prawny, z którego wynika, że przy zawieraniu istotnego w tej sprawie porozumienia komunalnego nie zachowano przewidzianej przez prawo procedury: rady nie uzgodniły jednolitych warunków porozumienia i nie wprowadziły go skutecznie w życie. W tej sytuacji uznano, że porozumienie to nie weszło w życie i po prostu nie istnieje. Z tego też powodu nie ma podstaw zarzut niezgodności podjętej uchwały z tym porozumieniem. Stwierdzono również, że według obecnie obowiązujących przepisów kalkulacje uzasadniające podwyżkę opłat ma mieć w swoim posiadaniu Rada Miejska. Rada Gminy wyraża tylko nie wiążącą opinię. Obie gminy nie respektowały zresztą dotąd zawartego porozumienia, nigdy wcześniej nie uzyskiwano opinii a Gmina Bochnia nie uczestniczyła w kosztach prowadzenia przedsiębiorstwa.

W stosunku do zarzutu Wojewody dotyczącego bezprawnego zróżnicowania stawek opłat zacytowano wyrok NSA z dnia 12 lipca 1991 r. (SA/Wr 582/91) i stwierdzono, że zgodnie z tym wyrokiem zróżnicowanie takie jest dopuszczalne.

Z tych wszystkich względów Miasto Bochnia uważa zaskarżone rozstrzygnięcie nadzorcze za niezgodne z prawem i wniosło o jego uchylenie.

W odpowiedzi na skargę Wojewoda Tarnowski wniosł o jej oddalenie. Napisał on, że naruszono przepisy powołane w podstawie prawnej uchwały przez różni-

cowanie opłat wobec różnych kategorii podmiotów. Przepisy te nakazują tylko uwzględnianie planowanych i uzasadnionych rocznych kosztów utrzymania i eksploatacji urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych. Wojewoda Tarnowski utrzymuje nadal zarzut wydania uchwały bez opinii wymaganej przez zawarte porozumienie komunalne.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 91 ust. 1 cyt. ustawy o samorządzie terytorialnym nie ważna jest uchwała organu gminy sprzeczna z prawem a organ nadzoru (wojewoda) powinien orzec o nieważności takiej uchwały. Jednakże w ust. 4 tego artykułu wprowadzono zasadę, że w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru ogranicza się tylko do wskazania, iż uchwałę wydano z naruszeniem prawa.

Ocena zgodności z prawem rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Tarnowskiego który stwierdził nieważność uchwały Rady Miejski w Bochni z dnia 26 czerwca 1997 r. zależy zatem od tego, czy uchwała ta jest sprzeczna z prawem, czy też jest z nim zgodna, a także, czy ewentualne naruszenie prawa ma charakter "nieistotny".

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego uchwała, o której mowa nie narusza prawa a żaden z dwóch zarzutów podniesionych przez Wojewodę Tarnowskiego nie jest trafny.

Po pierwsze cyt. rozporządzenie Rady Ministrów, stanowiące podstawę dla wydania zakwestionowanej uchwały wprowadza w § 3 sposób, według którego ma być obliczana wysokość opłat za wodę i ścieki.

Wysokość ta jest zależna od dwóch zmiennych: a) od planowanych i uzasadnionych rocznych kosztów utrzymania i eksploatacji urządzeń powiększonych o narzut z zysku (ust. 2) i b) od planowanej ilości pobieranej wody lub wprowadzanych ścieków w danym okresie (ust. 4). Pierwsza z tych zmiennych jest oczywiście niezależna od rodzaju odbiorców wody lub podmiotów odprowadzających ścieki. Natomiast druga z tych zmiennych jest z nimi powiązana, gdyż poszczególne kategorie podmiotów pobierają różną ilość wody i odprowadzają różną ilość ścieków. Można zatem, niezależnie od tego, że ilość pobieranej wody i ilość odprowadzanych ścieków ustala się według wodomierza lub urządzeń pomiarowych (§ 4 ust. 1 i ust. 3 cyt. rozporządzenia), różnicować wobec tych podmiotów planowaną ilość pobieranej wody lub wprowadzanych ścieków w danym okresie (§ 3 ust. 4). Zdaniem Sądu, takie zróżnicowanie nie jest sprzeczne z ustawą, jeżeli w globalnym rozrachunku kwoty osiągnięte z tytułu omawianych opłat będą odpowiadać kosztom i narzutowi zysku. Gmina samodzielnie prowadzi swoją gospodarkę finansową i gospodaruje mieniem komunalnym. może to oczywiście robić wyłącznie w ramach ustaw, ale też cyt. rozporządzenie nie normuje kwestii różnicowania opłat za wodę.

Po drugie, niezależnie od treści i rzeczywistej mocy wiążącej porozumienia komunalnego należy stwierdzić, że nie jest ono "prawem" w rozumieniu cyt. art. 91 ustawy o samorządzie terytorialnym. Jest to czynność z zakresu administracji publicznej nie polegająca na stanowieniu norm powszechnie obowiązujących, ale dotycząca pewnego etapu i sposobu ich realizacji. Dlatego też sprzeczność jakiegoś dzia-

łania organu gminy z zawartym porozumieniem może być podstawą dla zarzutu złamania tego porozumienia a nie dla zarzutu złamania prawa. Z kolei działanie zgodne z porozumieniem, które jest sprzeczne z prawem lub które zostało nieprawidłowo zawarte, może by podważane przy pomocy środków ewentualnie służących stronom samego porozumienia. Z punktu widzenia zewnętrznego (publicznego) porozumienie komunalne ma tylko to znaczenie, że sytuuje właściwość do załatwiania danego rodzaju spraw w rękę organów tej a nie innej gminy (art. 74 ust. 2 ustawy o samorządzie terytorialnym).

W opisanej sytuacji należy uznać, że zakwestionowana uchwała Rady Miejskiej w Bochni nie jest sprzeczna z prawem, a zatem sprzeczne z prawem jest rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Tarnowskiego, stwierdzające nieważność tej uchwały. Z tego powodu Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżone rozstrzygnięcie nadzorcze na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 z późn. zm.).

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Dnia 24 lipca 1997 r.

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie - Ośrodek Zamiejscowy w Krakowie w składzie następującym.

Przewodniczący: Sędzia NSA Jan Zimmermann

Sędziowie NSA: Józef Gach (spr), Jerzy Kapera

Protokolant: Marta Brojacz

po rozpoznaniu w dniu 24.07.1997r

sprawy ze skargi Prezydenta Miasta Krakowa

na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Krakowskiego

z dnia 17.02.1997r Nr.ON.P.0915/20/97

w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały Nr.LXX/701/97 Rady Miasta Krakowa z dnia 29.01.1997r w sprawie zasad i trybu przyznawania dotacji na pokrycie kosztów centralnego ogrzewania

skargę oddala

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 17.02.1997 r Nr.ON.P:O915/20/97 Wojewoda Krakowski stwierdził nieważność uchwały nr LXX/701/97 Rady Miasta Krakowa z dnia 29.01.1997 r w sprawie zasad i trybu przyznawania dotacji na pokrycie kosztów centralnego ogrzewania.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia podano, że dotacja jako instytucja prawa budżetowego ma charakter publiczny i może być udzielana na podstawie umocowań wynikających z przepisów tego prawa.

Takimi przepisami nie są powołane w uchwale art.18 ust.1, art.6 ust.1 i art.7 ust.1 ustawy z dnia 8.03.1990 r Nr.13 poz.74 ze zm.), gdyż nie zawierają one umocowania do udzielania dotacji z budżetu gminy.

Z kolei art.19 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r Prawo budżetowe (Dz.U. z 1993r Nr 72, poz.344 z późn. zm.) zawiera umocowania do udzielenia dotacji z budżetu Państwa.

W związku z tym uchwała narusza ten przepis, a w konsekwencji również art. 1 i art. 3 ust. 2 ustawy Konstytucji RP.

Rozstrzygnięcie nadzorcze Rada Miasta Krakowa zaskarżyła do Naczelnego Sądu Administracyjnego i wniosła, o jego uchylenie względnie o stwierdzenie, że naruszenie prawa w uchwale jest nieistotne. W motywach skargi podano, że uchwała wypełnia lukę w prawie. Dotyczy ona bowiem wynajmujących będących osobami fizycznymi, którzy w oparciu o posiadane kotłownie dostarczają swym lokatorom po cenach urzędowych nie pokrywających kosztów tej usługi. Obowiązujące zaś przepisy przewidują udzielenie dotacji na pokrycie kosztów centralnego ogrzewania tylko spółdzielniom mieszkaniowym.

W odpowiedzi na skargę Wojewoda Krakowski wniósł o jej oddalenie i pod-

trzymał dotychczas zajmowane stanowisko.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

W myśl art.40 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie terytorialnym na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo wydawania przepisów powszechnie obowiązujących na terenie gminy, czyli przepisów gminnych.

Upoważnienia do wydawania przepisów gminnych zawarte są w art.40 ust.2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie terytorialnym oraz w innych ustawach.

Wśród nich brak jest takich, które dotyczyłyby zasad i trybu przyznawania dotacji na pokrycie kosztów centralnego ogrzewania.

Natomiast powołane w zakwestionowanej uchwale przepisy art.6 ust.1 art.7 ust.1 i art.18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie terytorialnym nie zawierają upoważnień do wydawania przepisów gminnych.

Przyznaje to w istocie rzeczy skarżący Rada Gminy Kraków, gdy w skardze mowa jest o wypełnieniu przez zakwestionowaną uchwałę luki w prawie.

Zakwestionowana uchwała została więc wydana bez upoważnienia ustawowego. Stanowi to naruszenie art.40 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie terytorialnym. W myśl zasady art. 91 ust.1 zdanie pierwsze tej ustawy - uchwała sprzeczna z prawem jest nieważna.

W tym stanie rzeczy skarga nie jest uzasadniona.

Z tego względu Sąd na podstawie art.27 ust.1 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74 poz. 368 ze zm.) skargę oddalił.

V. DECYZJE ADMINISTRACYJNE

Myślenice, dn. 04.10.1996 r.
ANB.IV-7360/Pc/I7/96
DECYZJA

Na podstawie art. 68, 84, 87 ust. 1 Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r - Prawo budowlane /Dz.U.nr.89 poz.414, oraz art. 104 KPA, po rozpatrzeniu z Urzędu sprawy zagrożenia zniszczenia budynku mieszkalno - inwentarskiego, zlokalizowanego na dz. nr 6525 w Stróży Nr X, własność P. Marii X. zam. Stróża nr X,

nakazuje się
właścicielowi P. Marii X. zam. Stróża X
opóźnić w całości budynek mieszkalny i inwentarski.
zarządza się

1. Umieszczenia na budynku zawiadomienia o stanie zagrożenia bezpieczeństwa ludzi i mienia, oraz o zakazie jego użytkowania.

2. Wykonać doraźne zabezpieczenia.

Na podstawie art. 108 KPA, decyzji nadaje się termin natychmiastowej wykonalności, gdyż jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzkiego.

UZASADNIENIE

W dniu 01.10.1996 r. dokonano kolejnych oględzin budynku, stwierdzono, że powstałe uszkodzenia konstrukcji budynku, stwarzają zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i mienia.

Dlatego z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Na decyzję niniejszą służy stronie wniesienie odwołania do Wojewody Krakowskiego za pośrednictwem Kierownika Urzędu Rejonowego w Myślenicach, w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Otrzymują:

1. p. Maria X. zam. Stróża X
2. a/a

Do wiadomości:

1. Urząd Wojewódzki w Krakowie - Wydział Nadzoru Budowlanego.
2. Urząd Gminy w Pcimiu.

Kraków 7 listopada 1997 r.
AP-01-5-7337-02193 -1469/97
DECYZJA Nr 469/5U/97

o ustaleniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu

Na podstawie art., 39, art. 40 ust. 1, ust. 3 i art. 42 Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r o zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. Nr 89, poz.415/ oraz art.104 K.P.A po rozpatrzeniu wniosku który złożyli:

P. P. Bronisława i Stanisław X.
zam. ul. Petofiego X, 31-752 Kraków
dnia 25.06.1997 r.

ustala się

warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji "przebudowa pomieszczeń

istniejącego parterowego budynku gospodarczego, nadbudowa nad nim jednej kondygnacji mieszkalnej oraz dobudowa klatki schodowej i garażu" na działce nr 304, obr.3 położonej przy ul. Petofiego w Krakowie

zgodnie z:

1/ liniami rozgraniczającymi teren inwestycji wyznaczonymi na mapie w skali 1:500 - załącznik nr 1,

2/ warunkami zabudowy i zagospodarowania terenu wynikającymi z ustaleń planu miejscowego, z przepisów szczególnych i warunkami obsługi w zakresie infrastruktury technicznej - załącznik nr 2,

stanowiącymi integralną część niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięcie niniejszą decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji pn. "przebudowa pomieszczeń istniejącego parterowego budynku gospodarczego, nadbudowa nad nim jednej kondygnacji mieszkalnej, oraz dobudowa : klatki schodowej i garażu",

na działce nr 304, obr. 3 położonej przy ul. Petofiego w Krakowie jest zgodne z Miejscowym Planem Ogólnym Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa zatwierdzonym Uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r zmieniającą Uchwałę w sprawie miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego m. Krakowa /Dz. Urz. Woj. Krakowskiego Nr24, poz.108/

Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu wnioskowanej inwestycji ustalono w oparciu o rozstrzygnięcia planu jak wyżej, przepisy szczególne oraz na podstawie opinii i uzgodnień wydanych w toku postępowania przez właściwe organy administracji i instytucje branżowe.

W trakcie postępowania strony wniosły następujące uwagi i zastrzeżenia do projektowanej inwestycji:

P. Edward N. właściciel działki nr 305 oraz zlokalizowanego na tejże działce

warsztatu lakiernictwa samochodowego wniósł pisemne zastrzeżenia do przedmiotowej inwestycji.

P. N. zgadza się na projektowaną rozbudowę jedynie pod warunkiem otrzymania od P.P. X. pisemnego oświadczenia, iż nie będą rościć żadnych pretensji do istniejącego na dz. nr 305 warsztatu lakiernictwa samochodowego.

W przedmiocie zgłoszonych uwag rozstrzygnięto:

Decyzja WZiZT rozstrzyga warunki wynikające z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, oraz warunki wynikające z ustaleń przepisów szczegółowych.

Uwagi dotyczące ewentualnych zastrzeżeń na temat zasadności lokalizacji istniejącego już budynku lakierni na dz. nr 305, nie mogą być traktowane jako ochrona interesów osób trzecich, dla przedmiotowej inwestycji w związku z tym nie są przedmiotem rozstrzygnięć niniejszej decyzji.

W związku z powyższym rozstrzygnięto jak w sentencji.

Informuje się ponadto, że:

1. Decyzja niniejsza nie rodzi praw do terenu i nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich /art.46 ust.2 ustawy jw./

2. Dla terenu objętego niniejszą decyzją może być wydana decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu innym wnioskodawcom.

3. Wnioskodawcy, który nie uzyskał prawa do terenu nie przysługuje roszczenie o zwrot nakładów poniesionych w związku z otrzymaną decyzją ustalającą warunki zabudowy i zagospodarowania terenu /art.46 ust. 3 ustawy jw./.

Decyzja niniejsza zachowuje ważność do dnia 30 listopada 1999 r.

Niezależnie od powyższego wygaśnięcie decyzji - zgodnie z art.40 w/w ustawy - następuje:

1. Jeżeli inny wnioskodawca uzyskał pozwolenie na budowę.

2. Z dniem wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub jego zmiany, gdy decyzja taka jest sprzeczna z ustaleniami tego planu.

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie /ul Basztowa 22/ za pośrednictwem tut. Wydziału w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Otrzymują:

1. Inwestor: P. P. Bronisława i Stanisław X., Kraków ul. Petofiego X.

2. P. Edward N., Kraków ul. Petofiego X.

3. P. Zdzisław K., Kraków os. Kalinowe X/Y.

4. P. Józef K., Kraków os. Strusia Y/X

S. Rej. Cen.

6. WA a/a x 2

Kierownik Urzędu Rejonowego

w Myślenicach

Nasz znak: GG.III-7221a/2/97

Myślenice, 1997.12.10

D E C Y Z J A

Działając na podstawie art. 46 ust.1 pkt 5, 50 ust. 1, 53 ust. 1 ,55, 66 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości /Dz. U. Nr 30 z 1991 r. poz. 127 z późn. zm./ oraz art. 104 Kodeksu Postępowania Administracyjnego z urzędu - Kierownik Urzędu Rejonowego w Myślenicach.

orzeka

1. Wywłaszczyć na rzecz Skarbu Państwa własność nieruchomości położonej w Dobczycach obj. Kw 11166 oznaczonej l. kat: pgr 6849/18 o pow.0.0058 ha stanowiącej własność P. Janiny X. zam. 32-410 Dobczyce, ul. Cegielniana Y na cel budowy Zakładu Uzdantniania Wody w Dobczycach.

2. Ustalić odszkodowanie z tytułu wywłaszczenia nieruchomości oznaczonej w pkt 1 decyzji w wysokości 265,06 zł., słownie złotych: dwieście sześćdziesiąt pięć 6/100., płatne na rzecz P. Janiny X. zam.32-410 Dobczyce, ul. Cegielniana Y.

3.Odszkodowanie ustalone w pkt 2 decyzji wypłaci Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Krakowie ul. Senatorska 1 jednorazowo w terminie 14 dni, od dnia w którym decyzja stała się ostateczna.

4.Do skutków zwłoki i opóźnienia w wypłacie odszkodowania stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.

5.Ostateczna decyzja o wywłaszczeniu stanowi podstawę do dokonania w księgach wieczystych odpowiednich wpisów.

UZASADNIENIE

Nieruchomość oznaczona w pkt 1 decyzji zajęta została pod budowę Zakładu Uzdantniania Wody w Dobczycach zgodnie z decyzją zatwierdzającą plan realizacyjny II etapu magistrali wodociągowej dla miasta Krakowa znak: APLP - 703/PŁD/2267/77 z dnia 14.09.1977 r. wydana przez Zarząd Rozbudowy Krakowa. Nabycie nieruchomości w drodze umowy cywilnoprawnej nie doszło do skutku i obecnie jedynym sposobem uregulowania stanu prawnego dz.63/1 obejmującej między innymi pgr.6849/18 jest wywłaszczeni pgr. 6849/18, co spowoduje, że działka nr 63/1 stanie się własnością Skarbu Państwa.

Odszkodowanie z tytułu wywłaszczenia nieruchomości oznaczonej w pkt 1 decyzji ustalono na podstawie elaboratu szacunkowego opracowanego przez biegłego z listy Wojewody Krakowskiego mgr inż. Kazimierza Kowalskiego, z .1 listopada 1997 r.

Uwzględniając powyższe orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Wojewody Krakowskiego za pośrednictwem Kierownika Urzędu Rejonowego w Myślenicach w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Otrzymują:

1. Pani Janina X.
32-410 Dobczyce, ul. Cegielniana Y
2. Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Krakowie
- ul. Senatorska 1
3. a/a

VI. SAMORZĄDOWE KOLEGIA ODWOŁAWCZE

Kol. Odw. I 109198/Fn
Kraków, dn. 11.08.1998 r.
DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krakowie w składzie:

1. Grażyna Zalas
2. Małgorzata Byrska
3. Władysław Pęksa

po rozpatrzeniu odwołania Zakładu Energetycznego Kraków S.A. w Krakowie od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Dobczyce z dnia 23.12.1997 r. nr FK.II.31033/21/5/97 orzekającej o odmowie zwrotu nadpłaty w podatku nieruchomości za rok 1995 i 1996

działając na podstawie art. 29 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (tekst jedn. Dz. U. z 1993 r. nr 108, poz. 486 z późn. zm.) oraz art. 233 § 2. w zw. z art. 330 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. nr 137, poz. 926 z późn. zm.)

uchyla zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją organ I instancji orzekł o odmowie zwrotu nadpłaty w podatku nieruchomości za rok 1995 i 1996. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ I instancji nie podzielił poglądu Trybunału Konstytucyjnego, iż podstawę opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości stanowi ich wartość początkowa czyli tzw. wartość historyczna. Organ I instancji podkreślił, iż nowelizacja ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jednoznacznie wyjaśnia dotychczasowe intencje ustawodawcy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył Zakład Energetyczny Kraków S.A. w Krakowie podnosząc, iż wydając zaskarżoną decyzję organ I instancji pominął w całości zalecenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie wynikające z decyzji tegoż Kolegium z dnia 18.06.1997 r. nr Kol. Odw. 797/97/Fn/1215/D wydanej w tej samej sprawie, a jedynie ograniczył się do powtórzenia argumentacji z poprzedniej swojej decyzji, która to opisana wyżej decyzja Kolegium Odwoławczego została uchylona, a sprawa przekazana organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.

Po zapoznaniu się z aktami sprawy i rozpatrzeniu odwołania Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krakowie zważyło, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r.

o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. nr 9, poz. 31 z późn. zm.), w brzmieniu obowiązującym do końca 1996 r., w podatku od nieruchomości podstawę opodatkowania dla budowli stanowiła ich wartość początkowa określona według zasad przewidzianych w odrębnych przepisach dla celów amortyzacji, chociażby były one całkowicie zamortyzowane. Wobec istniejących wątpliwości interpretacyjnych powstałych na tle stosowania cyt. wyżej przepisu, a dotyczących ustalania wartości początkowej budowli Pełny Skład Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie wystąpił do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z pytaniem prawnym o następującej treści: czy wartość początkowa budowli, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. nr 9, poz. 31 z późn. zm.), obliczana być powinna w okresie do końca 1996 r. z uwzględnieniem prawem przewidzianej aktualizacji wyceny środków trwałych? Zwracając się do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wyżej opisanym pytaniem prawnym Kolegium Odwoławcze miało również na uwadze pogląd Trybunału Konstytucyjnego, który w uzasadnieniu uchwały z dnia 15.05.1996 r. sygn. akt W 2/96 stwierdził, że odpisy amortyzacyjne nie mają wpływu na wartość początkową budowli z tej przyczyny, że akty podstawowe wydane zostały w celu wykonania i na podstawie innej ustawy niż ustawa o podatkach i opłatach lokalnych. W konsekwencji wartość początkowa budowli, która stanowi podstawę opodatkowania w podatku od nieruchomości, może być określona jedynie na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. nr 121, poz. 591), a dla sytuacji sprzed 1. 01. 1995 r. miały zastosowanie uchylone obecnie przepisy art. 248 § 1. i art. 423 § 1. Kodeksu handlowego.

Naczelnny Sąd Administracyjny w Warszawie w uchwale z dnia 22.06.1998 r. sygn. akt FPK 26/97, podjętej w związku ze zgłoszonym pytaniem prawnym, wskazał, iż co prawda Konstytucja RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. pozbawiła Trybunał Konstytucyjny prawa dokonywania powszechnie obowiązującej wykładni ustaw, zaś poprzednio podjęte uchwały wykładnicze pozbawiła mocy powszechnie obowiązującej, to jednak w doktrynie wyrażano przekonanie, iż nie ma przeszkód prawnych, by sądy - a także inne organy - nadal przyjmowały ustalone przez Trybunał Konstytucyjny znaczenie stosowanych przez siebie ustaw. W dalszym ciągu uzasadnienia uchwały Naczelnny Sąd Administracyjny zwrócił uwagę, że Trybunał Konstytucyjny, dokonując wykładni art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w sposób jednoznaczny wskazał, iż ten przepis ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest sprzeczny z Konstytucją, że normowanie obowiązków podatkowych należy do wyłączności ustawy i, że zasada ta została wprost przyjęta do Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r., gdyż według artykułu 217 nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatku następuje w drodze ustawy.

Z uwagi na fakt, że Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest z mocy art. 30 w zw. z art. 18 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym

(Dz. U. nr 74, poz. 368 z późn. zm.), związane ocena prawna wyrażoną przez Naczelnny Sąd Administracyjny w sprawach objętych powyższym pytaniem, a także, iż w pełni popiera przedstawioną w ocenie prawnej Sądu argumentację, wskazać należy, iż wartość początkowa budowli, stanowiąca podstawę opodatkowania w podatku od nieruchomości należy określać odnośnie lat 1995 i 1996 według przepisu art. 31 ust. 1 cyt. ustawy o rachunkowości, zaś dla sytuacji sprzed 1.01.1995 r. w oparciu o przepisy art. 248 § 1. i 423 § 1. Kodeksu Handlowego, gdyż tylko te przepisy są przepisami rangi ustawowej.

W konsekwencji zatem powyższego nie można uznać za trafne stanowiska organu I instancji, iż wykładnia Trybunału Konstytucyjnego pojęcia "wartości początkowej" jest błędna

W świetle powyższego wartością początkową budowli będzie więc ich wartość nabycia lub koszt wytworzenia powiększone jedynie o dokonane ulepszenia. Zatem jeżeli podatnik zadeklarował i zapłacił podatek od budowli wyliczony przy uwzględnieniu, przewidzianej przepisami rozporządzeń wydanych dla potrzeb innych ustaw, aktualizacji wartości początkowej budowli, wystąpić może po jego stronie nadpłata podatku.

Dodatkowo wskazać należy, iż co prawda przepis art. 29 ustawy o zobowiązaniach podatkowych nie mówi wprost o wydawaniu decyzji w przedmiocie stwierdzenia nadpłaty, to jednak w sytuacjach wątpliwych co do istnienia nadpłaty (a taka sytuacja miała miejsce w nin. sprawie) należało przeprowadzić stosowne postępowanie mające wyjaśnić te wątpliwości, a następnie wydać decyzję stwierdzającą, czy nadpłata rzeczywiście istnieje. Takie stanowisko prezentowane jest zarówno w dotychczasowej doktrynie jak i orzecznictwie (por. B. Brzezinski, M. Kalinowski, A. Olesinska - Zobowiązania podatkowe, Komentarz do ustawy Wyd. V poprawione, Toruń 1997, s. 164). W przypadku stwierdzenia istnienia nadpłaty organ - zależnie od okoliczności faktycznych sprawy - dokona odpowiedniego zaliczenia tej nadpłaty lub jej zwrotu stosownie do postanowień art. 29 ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Jednak że niekompletny materiał dowodowy zebrany w przedmiotowej sprawie przez organ I instancji, a także brak akt z poprzednich etapów postępowania prowadzonego w tej samej sprawie zarówno przez organ I jak i II instancji, uniemożliwiają Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu stwierdzenie, czy i w jakiej wysokości powstała po stronie Zakładu Energetycznego Kraków S.A. nadpłata w podatku od nieruchomości. Ponownie rozpoznając sprawę organ I instancji winien przede wszystkim wykonać zalecenia zawarte w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie z dnia 18.06.1997 r. i - po zebraniu kompletnego materiału dowodowego - stwierdzić czy i w jakiej wysokości istnieje nadpłata po stronie podatnika. Dla stwierdzenia powyższego niezbędne jest jednoznaczne ustalenie wartości początkowej budowli oraz różnicy pomiędzy tą wartością a wartością wskazaną w deklaracjach pierwotnych, a także stwierdzenie w jakiej wysokości podatek należny za rok 1995 i 1996 został faktycznie przez Zakład Energetyczny Kraków S.A.

zapłacony. Stwierdzenie wysokości ewentualnej nadpłaty przez organ odwoławczy jest niemożliwe również z uwagi na podstawę prawną zaskarżonej decyzji wskazana przez organ I instancji. Otóż powołanie przez organ I instancji przepisu art. 5 ust. 3 ustawy o zobowiązaniach podatkowych sugeruje, iż podatek pierwotnie zadeklarowany przez Zakład Energetyczny Kraków S.A. nie został zapłacony w kwocie zadeklarowanej, a zaskarżona decyzja ma zmierzać do określenia wysokości należnego podatku od nieruchomości, nie zaś do stwierdzenia, czy zaistniała nadpłata.

Przypomnieć w tym miejscu należy, iż sprawa określenia ewentualnych zaległości podatkowych nie może być utożsamiana ze sprawą stwierdzenia, czy istnieje nadpłata podatku.

Wskazać nadto należy, iż zmiana przepisu ustawy w żadnej mierze nie może stanowić podstawy do przyjęcia, iż przepis w poprzednim brzmieniu winien być wykładany tak jak przepis w brzmieniu aktualnym. Takich reguł rozumowania nie przewidują bowiem zasady przyjęte powszechnie przy dokonywaniu wykładni przepisów prawa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzje służy skarga, która można wnieść w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji bezpośrednio do Naczelnego Sądu Administracyjnego - Ośrodek Zamiejscowy w Krakowie, ul. Przy Rondzie 7.

Skarga powinna zawierać: oznaczenie skarżącego i jego miejsca zamieszkania lub siedziby, wskazanie zaskarżonej decyzji lub postanowienia, oznaczenie organu, którego działania lub bezczynności skarga dotyczy, określenia naruszenia prawa bądź interesu prawnego, podpis osoby wnoszącej skargę, a w przypadku wniesienia jej przez pełnomocnika - jego podpis z załączeniem pełnomocnictwa.

Otrzymują:

1. Zakład Energetyczny Kraków, S.A. , Kraków, ul. Dajwór 27,
2. a/a x 2.